

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி கூ.] சாதாரண-ஸ்ரீ மார்கழிமீ. [பகுதி-உ.

தொல்காப்பியத்துக்கண்ட பழைய வழக்குகள்.

(அ-ம் பக்கத்தோடீச்சி.)

—:0:—

தொல்காப்பியபாரியலிற் கண்ட வழக்குகள் பலவும் கடைச்
முற்காலத்தே சங்கத்தார் காலத்துக்குமுன்பே வீழ்ந்தன வென்ப
வீழ்ந்தசில மா தற்குப் பலமேற்கோள்கள் உள்ளன. அவற்றுட் சிறந்
புப் பெயர்கள். தன சில வருமாறு:—குழவி என்றபெயர் (இக்கா
லத்து மக்கட்கு வழங்குவதாயினும்) குஞ்சரம், ஆ, எருமை, கட
மை, மரை, குரங்கு, முசு, ஊநம் என்ற விலங்குகட்கும் உரியதென்
பது, மரபியல் கூ—உஉ-சூத்திரங்களால் அறியப்படும். இவ்விதிப்
படி குஞ்சரக்குழவி, ஆக்குமுசி, எருமைக்குமுனி, குரங்குக்குமுனி—
என்றிவ்வாறு வழங்குதல் தொல்காப்பியர்காலத்து மரபென்பது
விளங்கும். இவ்வாறே, அப்பரென்றவழக்கு யாட்டிற்கும், யாடு
என்பது மூடு கடமைகட்கும், பாட்டி என்பது பன்றி நாய் நரி என்
பவற்றுக்கும் அவ்வாசிரியர்காலத்து வழங்கியனவாம் (மரபியல்-சஎ,
கூச-கூ. சூத்திரங்கள்). உரைகாரர், இவற்றுக்கெல்லாம் இலக்கியம்
முற்காலத்தே வீழ்ந்தன என்று கூறிச் செல்லுதலால், கடைச்சங்கத்
தார் காலத்துக்கு முன்பே, இவை அருகிய வழக்காதல் வேண்டும்.

ஆசிரியர், அருகிவழங்கிய பரபுகள் சிலவற்றை அடியில் வருஞ்

தொல்காப்பியர் சூத்திரத்திற் குறித்தனர்:—

காலத்து மருவி
வந்த சில மரபு
கள்.

“குரங்கி னேற்றினைக் கடுவ னென்றலும்
மரம்பயில் கூகையைக் கோட்டா னென்றலும்
செவ்வாய்க் கிளியைத் தத்தை யென்றலும்
வெவ்வாய் வெருகினைப் பூசை பென்றலும்
குதிரையு ளாணினைச் சேவ லென்றலும்
இருணிற் பன்றியை யேன மென்றலும்
எருமையு ளாணினைக் கண்டி யென்றலும்
முடிய வந்த வவ்வழக் குண்மையிற்
கடிய லாகா கடனறிந் தோர்க்கே.”

இதனால், தொல்காப்பியர் எளில்—ஆண்குரங்கு—கடுவன் எனவும், கூகை—கோட்டான் எனவும், கிளி - தத்தை யெனவும், வெருகு - பூசை எனவும், ஆண்குதிரை - சேவல் எனவும், பன்றி - ஏனம் எனவும், ஆணொருமை - கண்டி எனவும் பருவிவழங்கிய வழக்குகள் என்பது விளங்கும். “முடிய வந்த அவ்வழக் குண்மையிற்—கடிய லாகா கடனறிந் தோர்க்கே” என ஆசிரியர் கூறுவதினின்றி, இம்மரபுகள் அக் காலத்தில் அமைந்து வழங்கினவென்பதும், ஆயினும் ஆன்றோர் வழக்கானமையிற் கொள்ளத்தக்கனவாகக் கருதப்பட்டன என்பதும் புலப்படுகின்றன. இம்மரபுகளிலே, ஆண்குதிரையைச் சேவலென்பதும் ஆண் எருமையைக் கண்டியென்பதும் ஒழிய, ஒழிந்தமரபுகள் இக்காலத்தும் வழங்குவனவாம். உரைகாரர் இச்சூத்திரவுரையில் எழுதுவன இவை:—“கடுவனு மறியுமக் கொடியோ னையே”—ஆண்குரங்கு; இதனைக் கடியலாகாதெனப்பட்ட இழுக்கெனையெனின், மக்கட்கும் வெருகிற்கும் உச்சாலத்துப் பயின்றனபோலுமாதலின்.....குதிரையைச் சேவலென்றல் இக்காலத்தரிதாயிற்று... எருமையேற்றினையுங் கண்டியென்படோலும்: அது காணலாயிற்றில்லை” என்பன. இவற்றால் தொல்காப்பியர்காலத்து, குதிரைச் சேவல் எருமைக்கண்டி என ஆண்பெயர்கள் வழங்கியதோடு, நம் காலத்துப் பெருகிவழங்கும் பெயர்கள் சில, அவர்காலத்தே அருகிவழங்கியமையும் தெளியப்படும்.

மேற்கூறியவாறு தொல்காப்பியத்துக்கண்ட பழைய வழக்குக
வேறுசில னே யன்றி, உரைகாரர் கூற்றுக்களால் அறியப்பட்ட
வழக்குகள். பண்டை மரபுகள் சிலவும் உள்ளன. மரபியலில்
“மரபுநிலைதிரிதல்” என்னுஞ் சூத்திரவுரையில், உரைகாரர், மிறைக்
கவினைப்பற்றிக் கூறுமிடத்து—“இனி, நிறைமொழிமாந்தர் மறை
மொழிபோல்வன சில மிகறக்கவிபாடினாருளரென்பதே பற்றி, அல்
லாதாரும் அவ்வாறுசெய்தல் மரபன்றென்றற்கும் இது கூறினான்
என்பது; அவை—சக்கராஞ் சழிஞளம் கோழத்திரிகை ஏகபாதம்
எழுகூற்றிருக்கை மாலேமாற்று என்றற்போல்வன. இவை மந்திர
வகையானன்றி வாளாது மக்களைச் செய்யுள் செய்வார்க்கும் அகனைந்
தினைக்கும் மரபன்றென்பது கருத்த. அல்லாதார் இவற்றை எல்
லார்க்குஞ் செய்தற்குரியதென இழியக்கருதி, அன்னவகையான்
வேறுசில பெய்துகொண்டு அவற்றிற்கு இலக்கணஞ் சொல்லுப.
அவை இத்துணையென்று வரையறுக்கலாகா: என்னை? ஒற்றையிரட்
டை புத்தி வித்தாரமென்றும் போல்வன பலவும் கட்டிக்கொண்டு
அவற்றானே செய்யுள்செய்யினுங் கடியலாகாமையின் அவற்றிற்கு
வரையறைவகையான் இலக்கணங்கூறலாகா என்பது” என்றெழுதி
னார். இதனால், சக்கராஞ்சழிஞளமுதலிய சித்திரகவிகள்மந்திரவகை
யாற் றேவர்பொருட்டுச் செய்யப்படுவனவன்றி, மக்கட்குரியனவாக
முற்காலத்தார் கருதினரல்ல என்பது போதரும். தேவாரமுதலிய
வற்றில், ஏகபாதம் எழுகூற்றிருக்கை மாலேமாற்று முதலிய மிறைக்க
விகள், இவ்வாறு தேவரைப்பற்றியனவாயிருக்கலுங்கண்டு கொள்க.

இனி, ஆனந்தக்குற்றம், பாட்டியன்மரபு முதலியவை, பழைய
இலக்கியங்களுக்குரிய இலக்கணமாகா என்பது, முன்னையுரைகாரர்
கொள்கை. தொல்காப்பியமரபியலிற் குறித்த ஈரைக்குற்றங்களையும்
விளக்குமிடத்து உரைகாரர்—“தன்னொருபொருள் கருதிக்கூறலென்
பது-மலைபடுகடாத்தினை ஆனந்தக்குற்றமெனப் பிற்காலத்தானொருவன்
ஒரு சூத்திரங்காட்டுதலும், பசமுடிப்பென்பதோர் இலக்கணம் படை
த்துக் கோடலும் போல்வன” எனவும், நின்று பயனின்மை என்பத
ற்கு உதாரணங்கூறுமிடத்து “பிற்காலத்துத் தோன்றிய வழக்கே
பற்றி அவற்றிற்குங் குற்றந்தீர இலக்கணங்காட்டியவழி, அது சான்

றோர் செய்யுட்குப் பயன்படாது தம்போரன்ன செய்யுட்குப் பயன் பட்டொழியச்செய்தல்: உதாரணம் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க; பாட்டியன் மரபெனக் காட்டுவனவும் அவை.” எனவும் எழுதிச்செல்லுதலால், ஆனந்தக்குற்றம் பாட்டியன்மரபு முதலியவை பிற்காலத்திலக்கணங்களே என்பதும், அவை முன்னோர் செய்யுட்கு ஏற்பனவல்ல என்பதும் வெளியாகின்றன.

இவ்வாறே ஆராய்ந்து செல்லுமிடத்து, கடைச்சங்கத்தார் காலத்தும் அதன்பிற்காலத்தும் வீழ்ந்த தொல்காப்பியமரபுகளும் வழக்குகளும் எண்ணிறந்தனவா மென்பது போதரும். உரைகாரர்களால் ‘இவையிவை வீழ்ந்த வழக்குகள்’ என்று குறிப்பிட்டவை பெரும்பாலவும் கடைச்சங்கத்தார் காலத்துக்கு முன்பே இறந்தவையென்று கொள்ளத்தக்கன; என்னை? அச்சங்கத்திலக்கியங்களெல்லாம் ஆராய்ந்தே அவர்கள் அங்ஙனமெழுதலான் என்பது. இனி, இக்காலத்திறந்த தொல்காப்பியவழக்குகளை எண்ணுவோமாயின் அவை கணக்கிலடங்கா; நன்னூல்முதலிய பிற்காலவிலக்கணங்கட்கு முற்றும் வேறுகத்தோன்றும் தொல்காப்பிய விஷயங்களெல்லாம் பழைய வழக்குகளேயாகும். ஆயின், அவற்றையாராயாது பழையகாலத்தே வீழ்ந்தவைகளாக உரைகாரர்காட்டிய வழக்குகள்மட்டுமே ஈண்டு ஆராய்ச்சிக்கெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டனவென அறிக.

பத்திராசிரியர்.

உ

ம து வி ல க் கு .

(சஉ-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

—(0):—

“மதுபானம் ஓரோர்வேளை உடலுக்கு மிக்க வலிமையளிக்கின்றதே இதற்கு நீர் என் சொல்வீர்” என எதிர்பாராத கேள்வியொன்று ஆங்கோர் கோணத்திலிருந்து வருகிறதாக அறிந்தேன். மதுபானத்தையிட்டுப் பிறக்கின்ற வினாக்களுக்கெல்லாம் ஏற்றவிடை விளம்பித்தீர்க்கவேண்டுமெனக்கச்சைகட்டி நிற்பவரில் அடியே

னும் ஒருவனாகையால், சகோதரருடைய கேள்விக்கு முன்சொன்னதுபோக இன்னமும் சிறிது சமாதானங் கூறலாயினேன்.

தேகவலிமையானது தேகக்கட்டிற்கு இயைந்தவண்ணம் அமையக்கூடியதொன்றும். எவருக்குத் தேகக்கட்டில்லையோ அவருக்குத் தேகவலிமை இருத்தல் முடியாது. நல்லது, இப்போது உங்கள் கையின் மணிக்கட்டை நுமது புடித்திற்கு எதிரே கொண்டிபோகுமாப்போல் உயர்வாய்த்துக்கி ஸ்திரமாக வளைத்துப் பாருங்கள். புடித்திற்குச் சற்றுக்கீழே உங்கள் கையினது தசை நார் விம்மிக் கிட்டத்தட்டக் கல்லைப்போல் கடினமாயிருத்தல் காண்பீர்கள். அப்படிக்கரத்தை வளைப்பவர் என்போலும் இளைத்ததேகமுடையார் அல்லாமல் மிக்க வலிமையுடையதாய் தேகக் கட்டுடையவராயிருப்பாராகில் விம்மித் தடித்த அப்பாகம் ஏறத்தாழ இரும்பிற்கு இணையாயிருக்குமென்பது பொய்யல்ல. இப்படியாய்க் கைகால்களின்தசை நரம்பு மிகவே உறுதியாயிருக்கும் பட்சத்தில் தேகத்தின் மறற்பாகங்களும் உறுதியாயிருக்குமென்பது சொல்லாமலே அமையும். இத்தகையவான உறுதிக்கும் வலிமைக்கும் மதுபானம் ஆதாரமாயிருப்பது உண்மையானால் நமது தேகத்தின்முழுப்பலத்திற்குமே அம்மதுபானத்தைக் காரணமாகச் சொல்லவுங்கூடும். ஆனால் மதுபானமோ உடலினது உறுதியையும் வலிமையையும் ஒழியவைக்கிறது உண்மையே உண்மையென ஒருமுறையல்ல பலமுறையுஞ் சொன்னேன். ஈதறியாது சிலர் நமது வலிமைக்கும் திடனுக்கும் உதவி செய்கிறது மதுபானமேயென்று இன்னும் உரையாடுவாராகில் நான் அவருக்குப் பின்னும் உரையாடுகிறேன் கேளுங்கள்.

வர். “பெண்ணின் ரிச்சர்ட்ஸன்” என்பவர் மதுபானம் பெலனைக் கொடுக்கின்ற தென்கிற விஷயத்தை விளக்கமாய்க் கண்டுபிடிப்பதற்காக மதுபானத்தைத் தவளைகளுக்குக் கொடுத்துப் பார்த்தார். ஏனெனில் தவளையினது தசை நரம்பும் நம் தசை நரம்பும் ஒரேமாதிரியாய் வேலைசெய்து கொண்டிருக்கிற தென ஊகிக்கப்படுகிறது. அப்படிக்கொடுத்துப் பார்த்ததில் தவளைகள் மதுவை உட்கொள்ளாததற்கு முன்னாற்கொண்டிருந்த உறுதியையும் உற்சாகத்தையும் அதனை உட்கொண்டதற்கப்புறம் உடைத்தாயிருக்கவி

ல்லை யென்பதைக் கரதலா மலகமாய்க்கண்டார். இப்பீட்சையில் தீர்மானத்தால் மதுபானம் நமது உடலுக்குப் பெலத்தைக் கொடுக்கிறதல்ல; பெலத்தைக் கெடுக்கிறதென வெகு தெளிவாய்க்காண்பித்திருக்கிறார்.

வைத்திய சிரேஷ்டரான “பார்க்கல்” என்பவர் போர் வீரர்களைக் கொண்டு இதுவிஷயத்தில் உலோகார்த்தமான ஒரு சோதனை பண்ணினார். அஃதெப்படி யென்றால்:—வலிமையும் சுறுசுறுப்புமுள்ள மூன்று தளபதிகளை அவர் தெரிந்தெடுத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு இளைக்காத வலிமையை அதாவது கடின வேலைக்குத் தொடர்ச்சியான பெலத்தைத் தருகிறதற்கு எவ்வித ஆகாரம் சிறந்ததென்பதைக் கண்டுகொள்வதற்காக அந்த வீரருக்குத்தான் கொடுக்கப் போகும் ஆகாரத்தால் வரக்கூடிய தன்மையை நுணுக்கமாய்க் கவனிக்கும்படி அவர்களைக் கேட்டிருந்தார். வைத்தியர் பெருமானின் நற்கருத்து இன்னதென்று தெரிந்துகொண்ட அம்மூவரும் ஆறுநாள் பீட்சையில் இருந்தார்கள். அவ் வாறுதினங்களுள் முதல் இரண்டுதினங்களும் சேனாவீரர்கள் தங்கள் காலைப்போசனத்தைச் சாப்பிட்டு ஒய்வில்லாமலும் மத்தியில் வேறு ஆகாரம் புகியாமலும் 14½ மைல் தூரம் நடந்து அப்புறம் ஒருமணிநேரம் இளைப்பாறியபின் மதுபானம் சிறிது குடித்துப் பிறகு 4½-மைல் நடந்து சற்றுக்களைப்புமாறியபின்னர் திரும்பவும் மதுபானமருந்தி மீளவும் 3 மைல் நடந்து இந்தடைவாய் தினத்திற்கு 21¾ மைல் நடந்தார்கள். மேற் சொன்ன தினங்களிற் கொண்ட மதுபானத்திற்குப் பதிலாக மற்ற இரண்டு தினங்களும் இடைக்கிடையே காப்பிக் கஷாயத்தை அருந்தி முன்கூறியபடி நாள் ஒன்றுக்கு 21¾ மைல் நடந்தார்கள். கடைசி இரண்டு நாட்களிலும் முன் சொன்னபடியே நடந்தார்களாயினும் இவ்விரண்டு தினங்களுங்காப்பிக்குப்பதிலாக இடைக்கிடையே இறைச்சி ஸூப் உபயோகித்தார்கள். இப்படியாக ஆறுதினமும் கழித்தபின் சோதனையின் முடிவைத் தெரிந்துகொள்ள வெகு ஆவலோடு காத்திருந்த வைத்திய சாஸ்திரிக்குத் தளபதிகள் கொடுத்த தீர்மானத்திற் களைப்பைத் தீர்க்கிறதாய்க்கொண்ட வஸ்துக்களில் மிகச் சிறந்தது இறைச்சி “ஸூப்” என்றும் இரண்டாவதாகக் “காப்பி” என்றும் சொன்னபிற்பாடு மதுபானத்தையிட்டு இசைக்கப் புகுந்

ததில் மதுவைச்சாப்பிட்டதும் அது ஏதோசிறிது களைப்பைத் தவிர்த்ததுபோலத் தெரிந்தாலும் நேரம் போகப்போக அதாவது ஒன்றிரண்டு மைல் கடந்தவுடனே மதுவைச்சாப்பிடாமுன் அவர்களுக்கு எவ்வளவு அசதியிருந்ததோ அதைவிட அதிகமான அசதியையும் நடையில் அமோசிக்கத்தையும் உடையவராய் அவ்விருதினங்களை யும் கழிக்க நேர்ந்ததென அம்மூவரும் ஒருகண்டசீராய் உரை வழங்கினார்கள்.

1800-ம் வருடம் “எகிப்து” தேசத்தில் “பிரான்சியரை” எதிர்க்க நடமிந்திய துறையிலிருந்து ஆங்கிலேய பட்டாளம் ஒன்று அனுப்பப்பட்டது. இவ்விராணுவம் அதிக அவசரமாய்ப் புறப்படவேண்டியிருந்ததால் வழக்குத் தேவையான குடிவகைகள் சேகரித்துக்கொள்ளச் சமையம் வாய்க்கவில்லை. சேனை மணற்பாங்கான நெடியவழிகளை ஊடுருவிச்செல்ல நேரிட்டிருந்ததாலும் வீரர்கள் முன்னொருகாலத்திலும் இல்லாத ஊக்கத்தோடும் உற்சாகத்துடனும் சீர்கேடாயிருந்த அந்த நீண்டபாதையினைத்தையும் கடந்து சென்றார்களென்றும் இதற்கு அதிர்ஷ்டவசமாய்த் தங்களிடத்தில் மதுபானம் இல்லாமற்போனதே பிரதான காரணமென்றும் சேனாதிபதியாகிய ஸர். “ஜான் மெகீகர்” என்பவர் எழுதியிருக்கிறார். மேலும் ஆங்கிலேய இராணுவ வயித்தியர் ஸர். “ஜான் ஹால்” என்பவர் 1852-ம் வருடக் “காப்பிரி” புத்தத்திலும் 1851—1855-ம் ஓஸ் நடந்த “கிரியியன்” போரிலும் போர்வீரருள் மதுபானம் உபயோகியாதவரே சேனைச் செருக்களத்துள் சிங்கக்குட்டிகள் போல், திரிந்து ஜெபங்கொணர்ந்தாரென்றும், அவர்களே தருணங்கண்டு வேலை செய்யத் தக்கவர்களாயிருந்தார்களென்றும், அவர்களே குண்டுகளாற்பட்ட இரணங்களை மனச் சோர்வில்லாமல் தாங்கி நின்றார்களென்றும் கண்கண்ட சாட்சியாய்க் கடைவுகிறது மேலே கூறிய “மெகீகர்” வாக்கு மூலத்தையுறுதிப் படுத்துகிறது.

சபதத்தின்மேல் நீந்துதல் ஓடுதல் சவாரிபோதல் முதலிய விளையாட்டுகளிற் பந்தயங்கெலித்துக் கீர்த்தி பெற்றவராயிருந்த “நாமஸ் சாயர்” என்பவர் மதுபானப் பழக்கத்தையிட்டுத்தமது அபிப்பிராயம் தருவதில் அவர் தாம் சபதம்பண்ணிக்கொண்ட நீந்துவார்,

ஒவ்வார், சவாரிபோவார் முதலானவர்களை ஒவ்வொரு தடவையும், ஜெயித்ததற்கு அவர்கள் எல்லாரும் அந்நேரங்களில் மதுபானம் மிகுதியான பெலனைத்தந்து விடுமென, அப்பாழும் பானத்தைப் பருகி ஏமாந்ததும் தாம் சுத்தஜலத்தையன்றி மதுபானத்தை அணுபளவும் தொடாதிருந்ததுமே காரணம் என்கிறார். இஃதோடு, நீத்துதொழில் வல்லுநராயிருந்த “கவி” என்பவர் தாம் தமக்கு அவ்வினையாட்டில் சமயில்லாதிருந்த “வெப்” என்பவரால் ஒருநாள் இங்கிலேஷ்கால்வாயில் அபஜெயப்பட்டதற்கு அத்தருணத்தில் மதியீனமாய்த் தாம் உட்கொண்டிருந்த மதுபானமே காரணமென்று தம்மைத் தாமே மனநொந்து கொள்ளுகிறதும் இங்கு அறியத் தக்கது.

1883-ம் வருடமாரிகாலத்தில் “வெஸ்டன்” என்பவரூறுநாளைக்குள் (ஒய்வுநாளில் இளைப்பாறியும் இடைக்கிடையே மதுவிலக்குப் பிரசங்கம்செய்துகொண்டும) ஐயாயிரம்மைல்டந்ததற்கும், 1891-ம் வருடமாகிய தமது 60 வயதில் ஒருதடவை, 24-மணிநேரத்தில் 103 மைல் பிரயானம் பண்ணியதற்கும் தமக்கு மதுபானப் பழக்கம் இல்லாததேகாரணம் என்கிறார். “டப்ளியூ. ஜி. கிரேஸ்” என்பனும் கீர்த்தி பெற்ற “கிரிக்கெட்” நிபுணர் அவ்வினையாட்டுகளில் ஒருவரிடத்தும் இல்லாத மனத்திடனும் வலிமையும் உடைத்தாய் இருந்ததற்கும், 1897-ம் வருடம் நிவ்யார்க் பட்டனாத்தில் “சைக்கிள்” பந்தயத்தில் “எட்வார்ட் ஹால்” என்பவர் 142 மணி நேரத்தில் 1911 மைல் கடந்தவராய் மற்றவரிலும் 300 மைல் அதிகமாய்த் தமதுவண்டியைச் செலுத்திக் கண்டார் கேட்டார் யாவரும் கரக்கம்பம் சிரக்கம்பம் செய்து கனப்படுத்தி நின்றதற்கும் (மேற் சொன்ன இருவருக்கும்) மதுபானப் பழக்கமில்லா திருந்ததே காரணமாய்த் தெரிகிறது.

செப்பியதனைத்தும் செவ்வனே தெரிந்ததா சகோதரரே! ஆம்! தெரிகிறது தெரிகிறது தான், புரிகிறது புரிகிறது தான். தெரிகிறதொன்றும் புரிகிறது மற்றொன்றுமாய் இருந்தால் தான் என்னை? மதுபானம், நீங்கள் சினைக்கிறது போலப் பெலத்தைக் கொடுக்கிறதென்பது உறுதியாகப் போகிறதா? ஆனால் பெலனைக் கொடு

கிறதென்பது உறுதியாவதில் தடைமில்லை. ஒருவேளை மதுபானத்தை யுண்டமாத்திரத்திலேயே மனக்கிளர்ச்சி யொன்று ஏற்படுகிறதே அஃதென்னவென்பீர்களாக்கும் சகஜந்தான்; அக்கிளர்ச்சி பெலனை ஆதாரமாய்க் கொண்டதல்ல; துணியை ஆதாரமாய்க் கொண்டது. பெலனுக்கும் துணியிற்கும் பாரதூர வித்தியாசம். மதுபான உபயோகத்தாலுண்டாகிற கிளர்ச்சி ஒருபங்கிற்குத் தளர்ச்சி இருமடங்கு மும்மடங்கு உண்டாகாமல் தீராதது. மதுபானிகளின் எண்ணமெல்லாம் கிளர்ச்சியிலேயே நிற்பதால் கிளர்ச்சிதான் முதன் முதல் தெரியக்கூடும். புத்தியுள்ளவரோ அதனால் வருகிற தளர்ச்சியையும் கவனிப்பார்கள். ஒரு சிறிது நேரத்தில் மாறிப் போகக் கூடிய ஒரு பங்குக் கிளர்ச்சிக்காக ஆயுள், குறைவிற்கே அத்தவாரமாகிய முப்பங்குத் தளர்ச்சிக் குள்ளாவது அற்ப அணியைப் பிடிக்கும் பொருட்டு அழகிய ஆரணியத்தை அழிப்பது போலாம். இது மெய்யோ பொய்யோ என்பதை பகிரங்க மதுபானிகளிடத்தில் அந்தரங்கமாய்க் கேட்கின் அவர்கள் அதுபவசாலிகளாதலால் ஒரு பங்குக் கிளர்ச்சிக்காக எத்தனை பங்குத் தளர்ச்சிக்குள்ளாக வேண்டுமென்று தீர்ப்பதுதம்மாய்ச் சொல்லுவார்கள். கேட்கிறது மாத்திரம் இரகசியமாய்க் கேளுங்கள். ஏன்? இது காசைக் கொடுத்தது நோயைக் கொள்ளுகிற வியாபாரமானதால் பகிரங்கமாய்ச் சொல்லமாட்டார்கள். உலோகோபகாரமான சங்கதியாகையால் நீங்களும் உடனுக்குடன் கேட்டுக் கொள்வது உசிதமேயாம். கிளர்ச்சி பெலனையல்ல, துணியையே ஆதாரமாய்க் கொண்டதென்றேன். அத்துணிவு எத்தன்மைத் தென்கிறீர்கள்? அது கடிவாளமில்லாத குதிரையின் துணிவு. கண்டபடிபாயும் குரங்கின் துணிவு. கண்டகெட்ட முரட்டுத் துணிவு என்பேன்.

சகோதரரே! கருணைப்பிரகாச வள்ளலாகிய நமது கர்த்தர்பிக நல்லவர் என்பது உம் அவரைப்போலும் நல்லவர் முக்காலத்திலும் இல்லையென்பது உம் ஸ்பஷ்டம். அந்நன்மைச் சொருபியானவர் நாம் விஷயங்களை அறிவதற்கு நமக்கு ஒருகாதே போதுமென்றெண்ணாமல் இருகாதுகளைக் கொடுத்தருளியது நாம் ஒரு காதினால்

கேட்ட நல்விஷயங்களை மற்ரொரு காதினால் வெளிப்போக்கி விடுவதற்கல்ல, ஆனால் “எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க” என்னும் முதுமொழியின்படி கேட்கிறது சுந்தரவர்த்தமானங்களே யென்றால் இருகாதுகளாலும் நிறையவுண்ணுதல் அவசியமென்னும் அன்பு பற்றியே யென்றும், கேட்பதொன்றுமாத்நிரமல்ல “நிற்க அதற்குத்தக” என்றவிதமாய்க் கேட்டுள்ள சந்மார்க்கத்தின்படி ஒழுகவேண்டியது அத்யாவசியமென்றும் நான் சொல்லாமுன்னரே தாங்கள் அறிந்துகொள்வதாயிருந்தும், அவ்வருசாரங்களின்படி இன்று காலும் தாங்கள் நடவராமலும் நடப்பியாமலும் இருப்பது எனக்கே புதுமையாயிருக்குமாகில் அறிவுள்ளாருக்கு ஆச்சரியத்தை விளைவிக்காமலிருக்குமா? விளைவிக்கவே செய்யும்.

ஆகையால் மதுபானம் பெலத்தைக் கொடுக்கிறதொழிய பெலத்தைக் கொடுக்கிறதில்லையென மேல் ஆதாரம் பலவற்றால் நன்குணர்ந்தபிற்பாடு இன்னமும் பெலத்திற்காக மதுபானத்தை அருந்த நினைப்பது விளக்ககப்பிடித்துக் கொண்டு கிணற்றில் இறங்குவதை யொக்குமென அறிக.

சாவை வாவென்றழைப்பதும் தரித்திரத்தைச் சலாஞ்செய்து கூப்பிடுவதும் சனியனைத் தாம்பூலம் வைத்து ஏற்றக்கொள்வதுமான மதுபானமானது அதனை உபயோகிப்பார் எவருக்கேனும் பெலனை ஒழிவிக்கிறதெயொழிய பெலனை வருவிக்கிறதில்லையென்று மேலே இயம்பலாயிற்று.

இப்பொழுதோவெனில், மதுபானப் பழக்கமுடையவருடைய ஈரலானவை பெருகியோ கருகியோ அவர்கள் தம்மை நாளாவட்டத்திற் சடுதியரணத்துக்குத் தயார்பண்ணியும் அவர்களில் அநேகர் அவ்வக்காலமுடிவிற்கு ஆளாகிவருகிறதையும் பயங்கரத்துடன் பார்த்து வருகின்றார் சிலர். அம்மதுபானத்திற்கும் நமது ஈரலுக்கும் இருக்கிற சம்பந்தத்தைச் சிறிது சீர்தூக்கிக் காட்டவேண்டியது அவசியமோவென அபிப்பிராயப்படுவதால் அவ்வபிப்பிராயத்திற்கிசைந்து மதுபானத்திற்கும் மாணிட ஈரலுக்கும் மத்தியிலிருக்கிற பற்றுாவவை எட்டினமட்டும் விவரிக்கின்றேன்.

வேண்டியதை விவரிப்பதற்குமுன்னால், நமது சகோதரரிற்
சிலர் இரண்டொரு உபகேள்விகளும் ஈங்கு பிறப்பிக்கின்றனராத
லால் முதலில் அவற்றிற்கு விடாகூறுதல் வினவினாருக்கும் வினவ
நினைப்பாருக்கும் விருப்பமானதே. அவரது கேள்வி வருமாறு:—
‘குடிசாரனுடைய வாயில்கூடுபோட்டாலுங்கூட அவன்குடிக்கிறதை
விடுகிறதில்லை’ என்று ஓர் பழமொழியே உள்ளதாகையால் மதுபா
னியை மனந்திருப்ப மாளுமா? நாம் அறியத்தோன்றி ஆங்கோர் மூ
லையில் ஆரம்பகூர்த்துடன் நின்ற மதுவிலக்கு சபையொன்று பிணி
யாளர் பெற்றபிள்ளையைப்போற் பிறந்த சிறிது நாளிலேயே இற
ந்து படவிலையா? ” சகோதரரது வண்ணமுற்றகேள்வி நன்றாயிரு
ந்தது. அதற்கு மதுவிலக்கின் பதில் யாண்டையதென்றாலோ?
“கனித்தானைக் காரணங்காட்டுதல் கீழ்நீர்க்-குளித்தானைத் தீத்திரீஇய
ற்று” என்ற திருவள்ளுவர் கூற்றின் படி மதுபானத்தை நிறைய உண்
ணும் பேர்வழிகளைத் திருப்பிவிடுவது அருமையேயென்றாலும் துஷ்ட
டரைச் சிட்சிப்பது மற்றையோர் பயனுங் கருதியபோலவும், பான
த்திற்கு வெட்டிய நீர் ஸ்நானத்திற்கும் உபயோகமாவதுபோலவும்,
மதுவிலக்குப் போதித்ததும் போதிக்கிறதும் போதிப்பதுமான போ
தனையெல்லாம் ஆசையின் காரணத்தால் குடிசாரப்பட்டதாரிகளைத்
திருப்பவேண்டுமென்று மாத்திரமல்லாமல் இந்தமட்டும், குடியாதி
ருப்பவராகிலும் இறுதிவரை குடியாதிருப்பதற்கேயென்றும், மதுவி
லக்குச் சபைகள் மதுபானப் பழக்கமில்லாதார்கூடி மதுபானத்தை
மருந்திற்கேனும் வழங்குகிறதில்லைமென்று பிரமாணிக்கத்தின்
மேல் ஸ்தாபிக்கப்பெறுவனவாகையால் அன்னனைய பிரதிக்கனையை
அதுசரிப்பாரன்றி” அடடா! “கடல்முழுவதும் தான் மதுபானமாயி
ருந்ததா! நினைத்தநேரமெல்லாம் விழுந்துமுழுகலாமே” யென ஏக்கமு
ற்றுக்கிடக்கும் பாக்கியசாலிகள் சிலரால் ஏற்படுத்தப்பட்டதுதான்,
செப்பியசபையின் சிதைவிற்கும் சின்னாபின்னத்திற்குங் காரணமா
யிருந்ததென்றும், நமது பின்சந்திகளாகிலும் மதுபானப்பழக்கம்
பண்ணிக்கொள்ளாமல் இருந்தாலொழிய நம் கஷ்டநஷ்ட நிவிர்த்தி
க்கு வேறுவழியில்லையென்பது உச்சிப்பகலைப்போல் வெளிப்படை
யாதல் காண்க. இனி, எடுத்தவிஷயத்தை இனிது தொடங்கு
கின்றேன்.

நமது உண்டியின் ஜீரணசக்திக்கு ஆஸ்பதமாயிருக்கிற ஈரலையிட்டுப் பேசுவோமாயின், அவ்வீரல் பித்தமென்று பேசப்படாநின்ற ஒருவகைச் சாற்றினை உண்டாக்குகின்ற சிறு பிண்டமாகத் தேகத்துள் வலதுபாகத்தை உறைவிடமாகக்கொண்டதெனச் சொல்லலாகும். இப்பித்தம் நம் இரைப்பைக்குள்ளிருந்து வெளிப்படுகின்ற உணவை வேற்றுருவாக்கி அங்ஙனம் மாறுபட்டசாரத்தை இரத்தத்துடன் கலப்பித்து மற்றுமுண்டான குடர்களிலெல்லாம் பரப்புதற்கு அவசியமாயிருப்பதால் இதுவும். நமது சரீரத்திற்கு முக்கியமாய் வேண்டிய கருவிகளில் ஒன்றேயாம். பித்தம் சுரக்கவேண்டிய அளவிற்குக் குறைவுபடுமாயின் அப்போதுதான் நமது சரீரத்திற்கு அசௌகரியம் ஏற்படுகிறது. தலையிடியுண்டாகிறது. தேகத்தின் கிரமவரிசை முழுவதும் தாறுமாறுகிறது. ரோகங்கள் அதிகரிக்கிறது. உடலைப்பிரித்து உயிரைக் கொள்ளைகொண்டு போகின்ற கூற்றுவனும் கொக்கரித்துக்கொண்டு வருகின்றான்.

பித்தத்திற்கு உற்பத்திஸ்தானம் ஈரலையென்றேன். அப்பித்தத்தை அவ்வண்ணம் உற்பத்திபண்ணும்பொருட்டு ஈரலானது உதிரநாளத்தின்வழியாய் அப்போதைக்கப்போது ஜீரணசயத்திலிருந்து இரத்தத்தின் ஒப்பாகத்தைக் கிரகித்துக்கொள்ளுதல் தேவையாயிருக்கிறது. ஈரலானது உதிரத்தைப்பெற வேண்டிய நேரங்களுள் இரைப்பைக்குள் ஏதேனும் மதுசாரமும்பெரிக்கும்பட்சத்தில் மேற்கூறிய இரத்தநாளத்தின் மார்க்கமாய் இழுக்கப்படுகிற உதிரத்துடன் அம்மதுசாரமும் ஈரலைச் சேரவேண்டியதாயிருக்கிறது. தண்ணீரில் விடப்பட்ட எண்ணெய் எப்படித் தண்ணீரோடு கலவாமல் பிரத்தியேகமாய் நிற்கிறதோ அப்படியே மதுசாரமும் இரத்தத்துடன் கலவாமல் பிரத்தியேகமாய் நிற்கும் இயல்புடைத்தாதலால் மதுசாரம் மற்ற ஆகாரங்களைப்போல் மாறுபடுகிறதில்லையென்று வெகுமுன்னரே விளம்பியிருக்கின்றேன். ஆகவே போஜனசயத்தினின்றும் இரத்தம் ஈரலைநோக்கிச் செல்லுந்தோறும் ஆங்கிருக்கும் மதுசாரமும் இரத்தத்துடன் சென்று ஈரலையடையவேண்டியதாயிருக்கிறதென்று சற்றுமுன் கூறியது வெளியாகிறது.

அப்படி அவ்வீரலையடைந்த மதுசாரம் ஈரலை எவ்வித அந்தஸ்துக்குள்ளாக்கி வைக்கிறதென்றாலோ, மதுசாரத்தின்கொடுமை, ஈர

லில் நாளடைவிலேயே பலவித துவாரங்களைத்தோற்றுவிக்கிறது. இப்படி ஈரலிலுள்ள குழிகளைத் துவக்கத்திலேயே மதுசாரம் விரிவாகவும் வழுவழுப்புள்ளதாகவும் செய்துவிடுகிறதால் ஈரலானது இருக்கவேண்டிய இயற்கையளவிற்குப் பெருத்துப் பிணிக்ஞள்ளாவது பற்றி அவ்வீரல் கிரமந்தவறுது பித்தத்தை யுற்பத்திபண்ணச் சக்தியற்றுப் போய்விடுகிறது. இவ்வித வியாதியைத்தான் ஈரல்வீக்கமென்பார்கள். மதுசாரம் ஈரலில் தொடர்ச்சியாக இருந்துவரநேரிடுமாயின் ஈரல் கொஞ்சங்கொஞ்சமாய்ச் சுருங்கிக்கடினமாகி அதன்மேற்புறத்தில் குடையாணிதைத்த பாதரட்சையைப்போல் திரள்திரளாய்க் கொப்புளம் உடைத்தாகி அதுவே “குமிழ் ஆணி ஈரல்” என்று சொல்லப்படுகிறது. இவ்விரந்தைவிரந்தையான வியாதிகளுக்கெல்லாம் மதுபானமே ஆதிமூலமாகையால் அவ்வீரல்களை மதுபானி அதாவது குடிகாரஈரலென்றும் அழைப்பதுவழக்கம்.

(இன்னும் வரும்.)

M. P. மால்கரன்ஹால்.

உ

இந்தியாவின் சங்கீதம்.

பசும்பொன்னெனச்சிறந்து விளங்கும் பத்ரிகாரத்நமே! சென்ற பத்துவருஷங்களாக இந்தியாவின் சங்கீத மூலாதார இரக்கியங்களை அறிபவிரும்பி விசாரித்துக்கொண்டிருக்குமெனக்கு, உன் அங்கத்தில் இந்தியாவின் சங்கீதமென்ற முகப்புடன் விளங்கிய வியாசம், மிகவும் சந்தேகாஷத்தையும் உற்சாகத்தையும் தந்தது. நீ அனேக சிறந்தவித்வான்களாலும் இராஜஇராஜர்களாலும்போற்றப்பட்டுப் பல அரியவிஷயங்களுடன் ஒவ்வொருநாளும் புதிதுபுதிதாய்ப் பிரகாசிப்பதைக்கொண்டு இதைபுனக் கெழுதுகிறேன்.

உலகில் தோன்றிய மானிடவர்க்கமும், மிருகபக்தி ஊர்வனவர்க்கமும், தங்கள் தங்களுக்குத்தகுந்தபடி இன்பதுன்பங்களை விளக்கும்

ஓசையுடையனவாகவும், இன்னிசையில் அதிகப்பிரியமுடையனவாகவும் விளங்குவது யாவரும் அறிந்த விஷயம். ஓரறிவுள்ள புல் பூண்டு விருக்ஷாதிகளும், தென்றலினால் பூக்கும் மா பலா ஈந்து புளி நெல்லி வேம்பு சண்பகம் மகிழ் முதலிய விருக்ஷங்களும், மல்லிகை குடமல்லிகை முதலிய செடியினங்களும், மேல்காற்றினால் மலரும் மலை விருக்ஷங்களும், தாழை இனங்களும், வடந்தையினால் புஷ்பிக்கும் பாரிசாதம் பிச்சி முல்லை சாமந்தி ரோஜா தாபரை முதலிய செடிவகைகளும், சம்பங்கி ஜிமிக்கி முதலிய சொடி வகைகளும், மரமல்லிகை பன்னீர் முதலிய விருக்ஷவகைகளும், எல்லாப் புல்லினங்களும் காற்றிற் கலந்த சாந்தமானதொனியினால் வசியப்பட்டுப் புஷ்பிக்க ஆரம்பிக்குமானால் ஆற்றிவுள்ளமனிதர் இன்னிசைக்கு இரங்காதிரார். மெல்லிய மந்தமான நாதத்தில் தெய்வமே இருந்து ஒரு சிறந்த பக்தனோடு பேசியதென்பதைக் கவனிக்கையில், அத் தெய்வந் தானே நாத சொரூபியாயிருந்து, தன் நாத வேற்றுமையினால் அண்டபுவன சராசரங்கள் யாவற்றையும் நடத்திக்கொண்டு வருகிறதென்று நாமறியவேண்டும்.

தொட்டிற்பின்னீப்பருவமுதல் தூங்குகிழும்வரையும் தொடர்ந்து இன்பந்தரத்தக்கது நாதமும் கீதமுமே. இவ்வின்பத்திலும் என்றுமழியாத பேரின்பத்திற்கு மனதைப்பக்குவப்படுத்துவதும், பக்குவமடைந்தவரைப் பரவசப்படுத்துவதும், பரவசமடைந்தவர் ஆனந்தத்தையறிவிப்பதும், நாதமும் கீதமுமே. ஒமென்றநாதத்தால் உலகெல்லாம் படைத்து அவற்றக்குயிர்வடிவாககின்ற முதல்வனே நாதமென்றும், வார்த்தையென்றும் அழைக்கப்பெறுவானால் நாதத்தின் உயர்வை நோக்கவேறெதைக்கொண்டு உவமைசொல்லலாம். காணப்படுமெல்லாமாயும், ஜீவர்களின் ஜீவனாயும், ஜீவர்களின் ஊக்கமாயும், ஊக்கத்தில் உணர்வாயும், உணர்வில் அறிவாயும், அறிவில் ஆனந்தமாயும், ஆனந்தத்தில் நாதமாகி எழுவகைத்தோற்றத்திற் கெல்லையாய் நின்ற அவனையே ஏழுசரங்களாக அமைத்து அவற்றின் உட்பிரிவுகள் அல்லது அலைவுகளையே சுருதிகளாக்கி இன்னிசைகொண்டு இன்னிசைக்காதார மூர்த்தியைத் துதித்து நல்லிசைபெற்றார்கள் பெரியோர்.

இவ்வருமையுணராத சிற்றறிவுடையோர் தாம்பெரிதெனமதிக்கும், லௌகீக கருமங்களில் கீதத்தை உபயோகித்தும், அதிலும் நாடியதையடைந்தார்கள். இப்படி இம்மை மறுமையென இரு நிலைகளிலும் உதவியாயிருக்கும் நாத கீதத்தை ஏற்றபடி கற்றறிந்துகொள்வதும், அறிந்தபடி சாதிப்பதும், சாதித்தபடி மற்றவர்க்கு அறிவிப்பதும், அறிவித்துத்தானும் பிறரும் ஆரந்திப்பதும், ஜீவர்களின் இயல்பான பிரியம். ஆனால் விரும்பியபடி யாவரும் அறியவும் சாதிக்கவுமுடியாமல் அரைகுறையாய் நின்றுவிடுகிறார்கள். அப்படி நின்றுவிட்டாலும் இன்னிசையில் ஈடுபடுமியல்பு அதிகமுடையவர்களாயிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களில் நானுமொருவன். இதைப்பார்க்கும் சங்கீதவித்துவ சிரோமணிகளே! என்னில் தோன்றும் சில சந்தேகங்களை நிவர்த்தித்து இன்னிசை வளர்த்தோங்கக்கருபை செய்வீர்களென்று தங்களை மிகவும் பிரார்த்திக்கிறேன்.

1. சப்தசாங்களும் எப்படி ஆதியிற் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன? அவைகளுண்டான கிரமமாவது அல்லது இப்போதுண்டாகும் கிரமமாவது நானறியத் தயவாய்த் தெரிவிப்பீர்களா?

2. சப்தசாமுள்ள அல்லது C-C வரையுள்ள ஒரு ஸ்தாயியில் இருபத்திரண்டு சுருதிகளுண்டுன்கிறார்களே; அவைகள் அப்படித்தானா? அப்படியானால் அவையின் பெயரென்ன? சங்கீதத்தில் தேர்ந்த சாரங்கதேவர், மதங்கரிஷி முதலியவர்களின் அபிப்பிராயமெப்படி? அவர்கள் இருபத்திரண்டு சுருதிக்கு இட்டுவழங்கிய தீவிரகுமாவதி, மந்த சந்தோவதி முதலிய இருபத்திரண்டுபேர்களும் தீப்த, ஆபுத, ம்ருது, மத்திய, கருணை முதலிய ஐந்து ஜாதிகளும் இப்போது வழங்கி வருகிறதா? வழங்காதிருக்குமானால் வேறு இருபத்திரண்டு பெயர்களேனும் வழங்கிவருகின்றனவா? என்று நானறியலாமா? 4 ஷட்ஜம், 4 மத்தியம், 4 பஞ்சமம், 3 ரிஷபம், 3 தய்வதம், 2 காந்தாரம், 2 விஷாதமென்கிறார்களே அவைகளின் ஸ்தானமும், பெயரும், பிரயோகமு மின்னதென்று அறுக்கிரகிக்கலாமா?

3. நேசசுருதி ஜட்ஜமம், பஞ்சமம் நீங்கலாக மற்ற சரங்களின் சுருதிபேதத்தாலுண்டாகக்கூடிய இராகங்கள், இப்போது

வழங்கிவரும் ஆயிரத்தெட்டுத்தானா? அல்லது வேறு இராகங்களுண்டாக இடமுண்டா?

4. சுருதி பேதங்களினாலுண்டாகும் ஆயிரத் தெட்டுக்குட்பட்ட அல்லது மேற்பட்ட ஒரு இராகத்தை அதற்குரிய சுருதியில் சஞ்சாரக் கிரமப்படி வக்கிர, வர்ஜிய விதிப்படி பாடுவதற்கு யாவரும் சுலபமாய்ப் பார்க்கக்கூடிய வழியுண்டா? அல்லது பாடப்படுகிற ஒரு இராகம் சரிதப்பென்று சொல்வதற்குத் தகுந்த ஆதாரப்பிரமாணமுண்டா?

5. ஒவ்வொரு இராகங்களின் சஞ்சாரக்கிரமமறிவதற்குக் கீதம் ஆதாரமென்கிறார்களே, அப்படிப்பட்ட கீதம், இப்போதுண்டாக்கக் கூடியவர்கள் இருப்பாரானால் பின்வரும் சுருதியுள்ள சுரங்களில் தமக்குப்பிரியமான ஒரு தாளத்தில் கீதம் அமைத்த கீதம் அமைக்கும் விதத்தையும் என் சொற்ப அறிவுக்குத் தெளிவாக விதியுடன் சொல்ல அதுக்கிரகிப்பார்களா? 24-வது மேளம் வருணப்பிரியையில் ஜன்னியமான நவரீத பஞ்சமம், சகமதபதரிச||சரிபாரிசத, ரி, ஆறுவது சுருதி, க. ரி நான்காவது சுருதி, சத்தமத்திமம்.

6. சிலகாலமுன்னுள்ள தெலுங்குநாட்டுக் கேஷத்திரியரவர்கள், திருவாரூர் முத்துசாமி தீட்சிதரவர்கள், தஞ்சாவூர் சாமா சாஸ்திரிகள், திருவையாறு சுப்ரமணிய ஐயரவர்கள், மைசூர் சதாசிவராயரவர்கள், திருவையாறு தியாகராஜ ஐயரவர்கள் முதலியோர் செய்த கீர்த்தனங்கள் மிகவும் அருமையுள்ளனவென்று எல்லாரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர்கள் எந்த ஆதாரத்தைக்கொண்டு கீர்த்தனங்களுண்டுபண்ணுகிறார்கள்? அவர்களுக்காதாரமாயிருந்த இரகசியமுறைகளைப் பின்னுள்ளயாருக்காவது உபதேசித்தார்களா? இராமபக்தரான தியாகராஜ ஐயரவர்கள், தெய்வ சந்நிதியில் புதிது புதிதான கீர்த்தனம் செய்து பகவானைத் துதித்துக்கொண்டு வருகையில் பழக்கமான இராகங்களிற் பலகீர்த்தனங்கள் செய்வதைப் பார்க்கிலும் அபூர்வமான வெவ்வேறு இராகங்களில் பகவானைத் திக்க வேண்டுமென்று விரும்பி இராகங்களடங்கியதும் பாடக்கூடிய விதத்தைத் தெரிவிப்பதுமான ஒரு சுவடியையாரதர் கொடுத்தா

ரென்று பரம்பரையாய்ச் சொல்லப்பட்டுவருகிறது. இதைக் கொண்டும் உலகெல்லாம் மதிக்கத்தகுந்த சங்கீதஞானத்தின் உயர்வு, ஒவ்வொரு கீர்த்தனங்களிலும் அமைந்திருப்பதைக்கொண்டும், இராகங்களைச் சுலபத்திற் பாடக்கூடிய ஒரு உத்தமமும் சுலபமுமான முறை இருக்கவேண்டுமென்று நானினைத்தது தப்பாக மாட்டாதென்று துணிவுடன் தங்கள் சமூகத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அந்தக் கிரந்தம் இப்போதிருக்கிறதா? யாரிடமிருக்கிறது?

7. மனிதர் நினைக்கக்கூடிய வெவ்வேறு சுருதிபேதமுள்ள எல்லா இராகங்களையும் தெரிவிக்கும் தாய் இராகங்களடங்கிய மேள கர்த்தா இப்போதிருக்கிறதா?

8. சுத்தரிஷபமும் சாதாரண காந்தாரமுமுள்ள அதுமத் தோடி யென்னும் 8-வது தாய் இராகத்தில், இரண்டாவது சுருதி ரிஷபமும், மூன்றாவது சுருதி காந்தாரமுமுள்ள தோடியும், மூன்றாவது ரிஷபமும், ஐந்தாவது காந்தாரமுமுள்ள பூபாளமும், முதலாவது ரிஷபமும் மூன்றாவது காந்தாரமுமுள்ள அசாவேரியும் ஜன்னிய இராகங்களாக வரலாமா? ஒருவேளை வேறு மார்க்கமின்றி இரண்டின் கீழ் மூன்றையும், நாலின் கீழ் ஐந்தையும் சேர்த்துக்கொண்டு பூபாள முண்டாக்கினார்களென்று வைத்துக்கொள்வோம், இரண்டின் கீழ் ஒன்றையும் நாலின் கீழ் மூன்றையும் வைத்து அசாவேரி குறிப்பதற்கென்ன நியாயம்? இரண்டி லொன்று தப்பாயிருக்க வேண்டுமே, சரி தப்பான இரண்டு பேதங்களை ஒரே மேளத்திற் குறிக்கும் வழக்கம் மிகுந்திருப்பதினால் முறைப்படி சுற்க விருப்புவோர்க்கு முறண்படாதா? மயக்கமுண்டாக்காத வேறுமுறை மகளர்களாற் சொல்லப்பட்டிருக்குமென்பதே என்துணிவு. அப்படி இருக்குமானால் சுருதி தவறுதலின்றி ஒவ்வொரு இராகங்களையும் யாவரும் சுலபமாயறிந்துகொள்ள ஏதுவாகுமென்றே இதைக் கேட்கிறேன்.

9. ஒரு ஸ்தாயியிலுள்ள பன்னிரண்டு அரைச்சுரங்களில் நேத சுருதி ஷட்ஜமம், பஞ்சமம் ரீங்கலாக மற்ற சுருதிகள் சரியான அளவில்லை யென்றும், அளவு கணக்கின்படி மாத்திரம் வைக்கப்பட்ட சுருதிகள் சரியல்ல வென்றும் தற்காலத்தில் விவாதம் நடந்து கொ

ண்டிருக்கிறது. இதோடு சுருதி தப்பாவிருப்பதினியித்தம் ஆர்மோனியம் பியானோ முதலியவாத்தியங்களில் இந்தியாவின் இராகங்களை வாசிக்க முடியாதென்று சொல்லும் ஆக்ஷேபனையும் கலந்து பெருங் கூச்சலாகின்றன. இவைகளில் பன்னிரண்டு அரைச்சரங்களுடைய 72-மேளகர்த்தா இராகங்களை ஆர்மோனியம், பியானோ வீற் பாடுவதில் அபசுரமுண்டாகா தென்பது என் நிச்சயம். அரை அரையாயமைந்த இந்தப்பன்னிரண்டு சுருதிகளில் கால் காலாயமைந்த * 22 சுருதியுள்ள இராகங்களைப்பாடுவது கூடியதல்ல. எந்தச் சுருதியுள்ள சரங்களைப் பாடுவதில் உபயோகிக்கிறோமென்று தெரியாமையினால் இப்படிச் சொல்லுகிறார்களோ வென்று நான் சந்தேகிக்கிறேன். திருஷ்டாந்தமாகச் சதுர் சுருதி ரிஷபமும் தய்வதமுமுள்ள தீர் சங்கராபரண இராகத்தை ஆர்மோனியம் பியானோவில் வாசிக்கலாமே யொழிய, பஞ்ச சுருதி ரிஷபமும் தய்வதமுமுடைய சங்கராபரண இராகத்தை அதனெல்லா அழகோடும் படிக்க முடியுமா? அந்த இராகத்திற்கு ஜீவனாக விளங்கும் பஞ்சசுருதி ரிஷபமும் லதவதமும் நீங்கினால் மற்றெல்லா அம்சத்திலும் ஒத்திருந்தும், ஜீவனற்ற உடல்போலவே இருக்குமென்று எண்ணுகிறேன். இதுதவிர வேறு காரணமிருக்குமானாலும், அல்லது நான் கேட்பது தப்பாவிருக்குமானாலும், தயவாகமன்னித்து விணையிற் காணப்படும் சரங்களுக்கும் ஆர்மோனியத்திற் காணப்படும் அரைச்சரங்களுக்கும் பேதமின்னதென்று தெளிவாகச் சொல்லக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

10. முன்னுள்ள பிரபல வித்துவான்களில் அநேகர் ஒரு இராகத்தைப் பத்து நாள் இருபது நாட்களாக முன்வந்த சங்கதிகள் திரும்பவராமல் பாடினார்களென்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்களே, ஆனால் தற்மூல வித்துவான்கள் ஒரு மணி இரண்டு மணி நேரம் பாடுவது அபூர்வமாக இருக்கிறதே, முன்னுள்ள பெரியோர்கள் விரிவாகப்பாடுவதற்கு உதவியாயிருக்கும் அநேக வகையான பிரஸ்தாரங்களை மனனம் பண்ணிப் பின் மனோதர்மமுண்டாகி யிருக்கலா

* (22 சுருதிகளைப்பற்றியும் கால் சுருதிகளைப்பற்றியும் என்னுடைய அபிப்பிராயம் சற்று வித்தியாசப் பட்டிருந்தாலும், சற்காலத்தில் பிரஸ்தாரத்திலிருப்பதை அதுசரித்துச் சொல்லுகிறேன்.)

மென்று ஊகிக்க இடமிருக்கிறது. எத்தனை வகையான பிரஸ்தாரங்ஞண்டு? அவைகளிப்போது எங்கே கிடைக்கும் என்பதைத் தாங்கள் தயவாய்த் தெரியப்படுத்துவீர்களா?

இந்தியாவின் கீதத்தை உள்ளபடியே கேட்டு ஆநந்திக்கும் அதிபுத்தி சூட்சுமமுள்ள சில கனவான்கள், அரைச் சுரங்கள் நீங்கலாக வரும் சுருதிகளின் நிச்சயம் தெரிய விசாரிக்கும்பொழுது, கிறந்த வித்துவான்களுங்கூட அவைகள் கமகமென்றும் அவைகள் பத்து வகைப்படுமென்றும், கமகத்துக்கு அர்த்தம் மறைபொருளென்றும், எங்கள் பெரியோர் இப்படி எங்களுக்குச் சொல்லிவைத்தார்களென்றும், அதை எழுதிக்காட்ட முடியாதென்றும், நெடுநாள் கேள்வியினாலேயே அதுவரவேண்டுமென்றும் சொல்லுகிறதைப் பலதடவைகளிலும் கேட்டிருக்கிறேன். தானறிந்த பல நலமுள்ள கலைகளையும் உள்ளது உள்ளபடியே பிறர் அறிந்துகொள்ளப் போதுமான மறைப்பற்ற நூல்களும், உபகரணங்களுமுண்டாக்கிக் கலாசாலைகளை ஏற்படுத்திக் கற்றுக்கொடுத்துத் தம் காருண்யத்தையும், திறமையையும், பலவகையிலும் நிலைநாட்டும் மறைப்பற்ற ஆங்கிலேயர் அரசாட்சிசெய்யும் இக்காலத்திலாவது இந்தியாவின் சங்கீத இரகசியங்களையும், மூலாதாரப்பாடங்களையும் விதிகளையும் தெளிவாக யாவருக்கும் விளங்கும்படி செய்தால் இந்தியாவின் சங்கீதத்திற்கு இப்போதிருக்கும் பெருமையினும்பன்மடங்கு பெருமைவிளங்குமென்று நினைத்து இவைகளைக்கேட்டுக்கொண்டேன். கற்றறிந்த தங்கள்முன் தகுதியற்ற இச்சிறு சந்தேககவினுக்களைக் கேட்டதற்காக என்மேல் வருத்த மடையாமல் மன்னித்துச்சரியான சமாதானம் சொல்வீர்களென்று நம்பி இவ்விண்ணப்பம் தங்களுக்குச் செய்துகொண்டேன்.

M. ஆபிரகாம் பண்டிதர்.

உ

நமது பூர்வகாலக் கப்பற்செழில்.

(கச-ம் பக்கத்தோடீச்சி.)

இதுவரையில் சீனதேசத்துடன் செய்துவந்த கப்பல்யாத்திரைகளைப்பற்றி எழுதினோம். இனிச் சில வடநாட்டு மேன்மைகளைக்கூறிப் பின் தென்னாட்டின் போக்குவரவை விவரிப்போம்.

வடக்கில் இப்பொழுது சீழ்வங்காளமென்று சொல்லப்படும் பாகத்தில் வங்காளக்குடாக்கடல் ஓரமாக சிட்டகாங்கு என ஒரு துறைமுகமிருக்கிறது. காலஞ்சென்ற டாக்டர் ப. பஹண்டர் வங்காளமாகாணத்துத் தொழில்களைப்பற்றிப் பேசும்பொழுது “1873-ம் வருஷம் வரையில் கப்பல் நிருமாணித்தல் இந்தத்துறைமுகத்தில் நடந்துவந்தது” என்றும் “1860-61-ல் 2036-டன் சுமையேற்றக்கூடிய 16-கப்பல்கள் கட்டப்பட்டன” வென்றும் “1870—71-ல் 1028-டன் நிறை சுமக்கக்கூடிய 6-மரக்கலங்களும்” “1873—74-ல் நான்கும், 1874—75-ல் 286-டன்னில் ஒன்றும் செய்யப்பட்டன என்று பெழுதுகிறார். இன்னும் 1853-ல் ரெனினியூபோர்டைச்சேர்ந்தமீஸ்டர் கர்ரி அந்தத்துறைமுகம் ஒருபெரிய வியாபாரஸ்தலமென்பதைக் காட்டிலும் பெரிய கப்பற்காரர்கள் ஊர் என்று சொல்லலா “மென்கிறார். 16-வது நூற்றாண்டில், முதன்முதலாக போர்த்துக்கேசியர்கள் இந்நாடுவந்த பார்த்தபோது, இதன் நிலமையைக் கவனித்து இந்நகர்ப் பெருங் குறை” எனப்பொருள்படும் Porto Girarreto எனப்பெயரிட்டனர்.

சென்ற பதினேந்தாம் நூற்றாண்டில் யங்-லோ (Yung-lo) என்ற சீனசுக்ரவர்த்தியின் காலத்தில், மேல்நாடுகளோடு வியாபாரத்தை விருத்திசெய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு செங்-ஹோ (Cheng-ho) என்பவரைத் தூதனுப்பியபோது, அவருக்கு அபிதெரிந்தது விபாஷிய கமாகுவன் என்னும் சீன துருக்கர் அனுப்பப்பட்டார்.

சுமத்ரா தீவுவழியாய் வந்த அந்ததுது வழியில் சிட்டகாங்கில் தங்கிற்று. அதன் வளங் ளைக்கண்ட மாகுவன் “வங்காளத்திலுள்ள பெருந்தனிகர்கள் சொந்தமாகக் கப்பல்கள் தயாரித்து அதனிற்பல புறதேசங்களோடு வியாபாரம் செய்கின்றனர். பலர் வியவசாயத்திலும், சிலர் வியாபாரத்திலும், மற்றையோர் தொழிலாளிகளாயுமிருக்கின்றனர்” அரசனும் கப்பல்சுனிற் சரக்கேற்றி அந்நியதேச வியாபாரத்திற்கு அனுப்புகின்றான். முத்து இரத்தினங்களும் சீனாவிற்கு காணிக்கையாக அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன” என்றெழுதியிருக்கிறார். இதற்கு 60-வருடங்களுக்கு முன்னர் வந்த பெரும் தேசசஞ்சாரியான இபன் பட்டோ (Ibn Batuta) மால்தீவுகளிலிருந்து சிட்டகாங்கு துறைமுகத்திற்கு வந்தபோது “வங்காளஜனங்கள் அநேக கப்பற்படைவைத்து லக்ஷணவதி (Modern Cour) பட்டினத்து ஜனங்களுடன் போராடுகின்றனர்” என்றும், மால்தீவுகளிலிருந்து சோழிகள் கொண்டுவரப்பட்டு அவை அரிசிமுதலியவற்றிற்கு மாறப்படுகின்றன வென்று மெழுதுகிறார். இவரையும் இவரது யாத்திரைகளைப்பற்றியும் எழுதும் டுரோபெஸர் கிரிஸ்டியன் லாசன் என்னும் ஜர்மன் நிபுணர் தமது (Indische Altertumskunde) என்னும் புஸ்தகத்தில் “அவர்களோடு அடுத்தவர் வங்காளம். நமது யாத்திரிகர்கள் அதனை 1346-ல் பார்த்தபோது அதற்கும் தெக்கிணத்திலுள்ள ஒரு துறைமுகம் வரையிலும் வெகுமும்மாய் வியாபாரம் நடந்ததெனத் தெரிவிக்கின்றார். அதைப்போலவே சீனவுக்கும் நடந்தது.” பட்டோபோனவழி எப்படியென்னில் “நாங்கள் மால்தீவுகளிலிருந்து பாய்விநித்து 43-நாள் கடலிலேயடி வங்காளம்சேர்ந்தோம். நாங்கள் போன முதல்பட்டினம் சுமுத்திரக்கரையோரமுள்ள சிட்டகாங்கு என்னும் ஒரு பெரியணர் என எழுதுகிறார். (Vide voyages d' Ibn Batouta Texte Arabe accompagni d'une traduction by M. M. DEPREMER AND SANGINETTI-PARIS 1853).

மாஹாவனின் சரித்திரங்கூட சீனாவிற்கும் வங்காளத்திற்கும் இடைவிடாது வியாபாரம் நடந்துவந்ததாகச் சொல்லுகிறது. அவர் வந்தகாலத்தில் பழைய துறைமுகமான தாமிரிலிப்பட்டி அழிந்து போக சிட்டகாங்கே மேலோங்கி வந்தது. “வங்காளத்திற்கு சுமத்

ராவிலிருந்துவர மௌஷான், நிக்கபார்த்தீவுகளுக்குச் செல்லவேண்டியிருக்கிறது; அங்கிருந்து வடமேற்காக 21-நாளேக்கு நல்லகாற்றின் உதவியால் ஓடினால் சிட்டகாங்குசெல்லுகிறோம். அங்கே நங்கூரம்பாய்ச்சிச் சிறு சிறு கப்பல்களிலேறி 166-மைல் ஆற்றிலோடினால் சுவர்ணகிராமமடைகிறோம். அங்கிருந்து தென்மேற்காக 105 மைல் செல்லுவோமானால் வங்காளத்தைநாடுவோ” மென்மெழுதுகிறார். இதே மாதிரியாக ஜத்லிங்கும் எழுதுவது இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

தாமிரிலிப்பட்டி.

தீவிலே தாமிரிலிப்பட்டியென ஒரு ஊர் குறிப்பிட்டோம். அஃது இப்போது ‘தாமசாக்’ என்று சொல்லப்படும் பூர்விக தாமிரிலிப்பட்டியாம். ஊக்ளிரதி முகத்துவாரத்திலிருக்கிறது. இதுதான் அநாதிகாலந்தொட்டு சீனமுதலியனிடங்களுக்குப் போக்குவரத்தானதுறைமுகம். A. D. 411-ல் பாஹியான் என்னும் சீனபாத்திரிகன் இந்தியாவந்து திரும்பியபோது 14-தினங்களில் இலங்கைத்தீவுசென்றதாகக் குறித்திருக்கிறோம். இவருக்கு இரண்டு நூற்றாண்டுகட்குப்பின்னர் வந்த ஐத்ஸிங்கும் 673-ல் பூரீபோஜராஜனது கப்பலில் வந்து தாமிரிலிப்பட்டியிலிறங்கித் திரும்பும்போது, ஒருநியாபாரமாகக் கலத்தில் சீனபாஷையில் மொழிபெயர்ப்பின் ஆபிரம் பிரிவுகளுக்கு மேலாகக் கூடிய 5-இலகூம் கிரந்தசலோகங்களுடன் திரும்பிச்சென்றனர். (Vide memories by Chavannes p. 10). இந்தத் துறைமுகத்தைப்பற்றி அவர்பின்வருமாறு எழுதுகிறார்.

“இந்தியாவின் கீழ்பாகத்திலிருந்து 40-யோஜனை தெற்கில் தாமிரிலிப்பட்டி இருக்கிறது. அதனில் ஐந்தாறுமடங்களிருக்கின்றன; ஜனங்கள் தனவந்தர்கள். அந்தப்பாகம் இந்தியாவின் கீழ்பாகமாயும், மஹாபோதி, பூநாளார்த்தத்தினின்றும் 60-யோஜனையிலுள்ளதுமானது. நாம் சீனாவிற்குத்திரும்பும் இடம் இதுதான். இரண்டுமாதகாலம் தென்மேற்குத்திசையில் இங்கிருந்து ஒடுவோமானால் காசா (Kacha) வையடைவோம். அதற்குள் போஜதேசத்திலிருந்து ஒரு மாக் கலம் தயாராகவிருக்கும். இஃது இப்படிச் சாதாரணமாக வருஷாரம்பம் அல்லது இரண்டாவது மாதத்தில் தயாராயிருக்கும். சிம்மளத்

திற்குச் செல்லவேண்டியவர்கள் தென்மேற்கே செல்லவேண்டும். சாதாரணமாக 700-போஜனை தூரமிருக்குமெனச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். நாம் சாதாரணமாக மாரிகாலத்தைக் காசாவிற் கழித்து விட்டுப்பிறகுதெற்குநோக்கி ஒருமாதகாலம்பிரயாணமானால் மலேய தேச மடைவோம்; அதுதான் இப்பொழுதுபோஜராஜனுக்குச் சொந்தம்; இந்த அரசாட்சியின் கீழ்ப்பல சிறுநாடுகளுண்டு. சாதாரணமாக வருஷாரம்பமுதல் ஒன்றிரண்டு மாதங்களில்தான் செல்வது வழக்கம். வசந்தகாலம்வரையில் அங்கேதங்கிப் பிறகுவடக்கே புறப்படுகிறோம். ஒருமாதத்திற்குள் (சீனாவிலுள்ள) க்வாங்குளூ என்ற ஊரையடைகிறோம். இதற்குள் 6-மாதமாகிவிடும். நமக்கு நல் விளைப்பயனுண்டாயின், யாத்திரைகள் கடைக்குச் சென்று பண்டங்கள் கொள்வதுபோல் இனிதுநிறைவேறத், தீனினைகூடியிருக்குமாயின் கஷ்டப்படவேண்டியது தான். இதனின்றும் அறிந்த பெரியோர்கள் தங்கள் முதிர்ந்த அறிவால் வேண்டியதைக் கொள்வார்களாக - (vide Mr Takakusu's Introduction to his translation of I-T Sings Records ppxxxiii - XXXIV).

இவருக்கு முந்தியும் பிந்தியும் அநேகர் தாமிரிலிப்பட்டி வந்து சென்றிருக்கின்றனர். நீதிமற் றேர்ந்த டாவோலின், சாவகம், திக்கபார் தீவுகளின் வழியாக தாமிரிலிப்பட்டி சேர்ந்து 3 வருடகாலம் சம்ஸ்கிருத பாஷையின்று வந்தார். ஐத்வில்கின் சிநேகரான டாட்சேசுன்டெங் விகாரமடத்தில் பன்னிரண்டு வருஷம் பயின்று வந்தார். இவர் சிம்மளம்வந்து, பின் தாமிரிலிப்பட்டி யடைந்தார். கொரியாவினின்றும் வந்த ஹவீலுன் என்பார், சினத்திற்கும் கீழ் நடுகளுக்கும் பிரயாணமாகும் துறைமுகமென்றெழுதுகிறார். இன்னும் இதுமாதிரி வந்தோர் பலராவர்.

சிட்டகாங்கு துறைமுகத்துக்கு அணித்தான சாந்த்வீபத்தில் இப்பொழுது நோவாகாலி ஜில்லாவுடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. கப்பல் நிர்மாணிக்கவேண்டிய சாமக்கிரிபைகளும் குடிகளும் அதிகமிருந்து, அவ்விடத்திலுள்ளவர்களுக்கு மாத்திரமன்று, அந்நிய நாட்டு இராசாங்களுக்கும் கப்பல்கள் கட்டுப்பட்டு வந்தன. ஐரோப்பா கண்டத்திலுள்ள இட்டலி தேசத்து வெனிஸ் நகரத்தானுள் சீசர்

பிரடரிக் (CEASAR FREDERICK) என்பவன் பர்மா தேசத்திலுள்ள பெகுவிளிருந்து சிட்டகாங்கிற்கு வரும்போது பெரும் புயலில் ஆகப் பட்டுக் கப்பல் கரைதட்டி இந்தச் சாந்த்வீபத்தில் வந்தபோது, இந் தினைப்பற்றி “இருநூறு மரக்கலங்கள் நிறைய உப்பு ஏற்றி வருஷா வருஷம் வெளிப்போவதுடன், இந்தப்பாக்கங்களில் மரக்கலங்களுக்கு ஏற்கும் சாமான்கள் மிதமிஞ்சிக் காணப்படுவதால் துருக்கி சுல்தான வர்கள் தமக்குவேண்டிய மரக்கலங்களை அலெக்ஸாந்திரியாவின் கடல்வழியைவிட, இங்கு செய்துகொண்டு போதல் சகாயமென நினைத்துச் செய்தார்” என்று எழுதுகிறார். இதற்குப்பின் 80 ஆண்டு கழித்து வந்த ஹெர்பர்ட்டும் “இந்தியா முழுமையிலும் இது ஒரு நேரத்தியான பட்டினமென்று கூறுகிறார். (Vide A sketch of the Jopography of and Statistico of Dacca by Dr. J. Taylor Col. 1840 p. 70—71).

இவைகளைத்தவிர்த்து பூர்வத்தில் “பங்காளா” என்ற துறைமுகம் ஒன்று இருந்திருக்கிறது. 1503-1508ல் பெகுவினின்றும் இப்பட்டினத்திற்கு யாத்திரைபோன லூடோவிக்கோடவர்த்தேமாவென்னும் இத்தாலியன் * “தென்னசிரீமிலிருந்து பங்காளாவை நோக்கிப் புறப்பட்டுப் பதினொரு தினத்தில் நாங்கள் அந்த ஊர் சேர்ந்தோம். நான் பார்த்த ஊர்களுக்குள் இது முதல்தரமானது. இங்கே கோடசுவரர்களான வியாபாரிகள் வசிக்கின்றனர். இந்தவிடமிருந்து வருஷமொன்றுக்கு ஐம்பது மரக்கலங்கள் நிறையப் பருத்தி, பட்டுவஸ்திரங்கள் அனுப்பப்படுகின்றன. இந்த சாமான்கள்தான், துருக்கி, சிரியா, பெர்ஷியா, அரேபியா, பெலிச்சஸ், இத்தோபியா முதலானவிடங்களிலெல்லாம் வியாபாரம் செய்யப்படுகின்றது. அந்நிய தேசங்களினின்றும் வருகிற இரத்தினங்களைக்கொண்டு ஆபிரணதிகளில் வியாபாரஞ் செவ்வோர் அனேகரிருக்கின்றனர்”. என்றெழுதுகிறார். அதேகாலத்திற் சஞ்சாரம் செய்த பார்போஸாவென்ற வெள்ளைக்காரரொருவர் “கடல் ஒரு குடாவாகும்படி வடக்கே சென்றுவளைய அந்த இடத்தில் ஒரு பெரிய பட்டினமிருக்கிறது; அதனைப் பங்காளாவென்று சொல்லுகின்றனர். தேசம் பெரிதாயும் சீதோஷணம் செளக்கியமானதாயு மிருப்பதால் வெகு வியாபாரிகள் இவ்விடம் வந்துபோக இங்கிருக்கும் வியாபாரிகளும் பெரும் பிரபு

*தென்னசிரீம் என்பது பர்மாவுக்குக் கீழ்புறமுள்ளது.

க்களாய் மெக்காவிலுள்ள துபோல் வெகு சாமான்கள் நிரம்பக்கூடிய ஜங்கஸ் என்று சொல்லும் கப்பல்களிற் பண்டங்களை ஏற்றிச் சோழ மண்டலம், மலையாளம், பம்பாய், தென்னிந்தியம், சுமத்ரா, (சுமந்த கூடம்) செய்லம், மலாக்கா முதலியவிடங்களிற் கொண்டுபோய்ப் பலவகைப்பண்டங்களையும் வியாபாரம் செய்கின்றனர் ” என்கிறார். பூகோளசாஸ்திரமொன்றில் பங்காளா பட்டினத்தில் 40000 வீடுகள் இருந்ததாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தப்பட்டினம் கங்கைநதி (மெக்னாக்ளை) விழுமிடத்திற் சமுத்திரக்கரையிலிருந்ததாக அநேகர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள், டாக்டர் டெய்லர் டக்கா பட்டினத்தில் “பங்காளாபசார்,” என்பது பழைய பங்காளத்தைக் குறித்ததென்றும், மற்றவை கடலாற் கொள்ளப்பட்டதென்றும் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள்.

இவைகளைத்தவிர்த்து 1669-79ல் இந்தப்பாகங்களில் மீகாமனா கவிருந்த மிஸ்டர் தாமஸ் பெளரி என்னும் ஆங்கிலேயர் ஹூக்ஸி, பிப்லி, பலஸோரா என்னும் துறைமுகங்களில் வங்காளத்து நவாப் பும், மற்ற வியாபாரிகளும் யானைகள் இலங்கையினின்றும் கொண்டு வரும்படியான பெரும் கப்பல்கள் வைத்திருந்ததாக எழுதுகிறார். மாஸ்டர் ஜான்டேவில் என்றொருவர் சுமத்ரா தீவில் இவர்களே யொருபாக முழுமையும் குடியிருந்து வருகின்றனர் என்கிறார்.

பம்பாய்ப் பக்கத்தினும் கப்பல்வேலை செய்வதில் இந்தியர்கள் பேர்போனவர்களாயிருந்தார்களென்பது 1840-ம் வருஷத்தில் பிரசுரம் செய்யப்பட்ட “இந்தியாவில் கப்பல் நிருமானிக்கும் தொழிலைப்பற்றிய நிரூபங்கள்” (A collection of papers relating to the shop Building in India) என்ற புத்தகத்திலிருந்து ஒரு சிறுபாகம் மொழி பெயர்க்கிறோம்:—

“பம்பாயிலுள்ள கப்பல் கட்டு மிடத்தைப்பற்றிய சரித்திரம் வெகு விசித்திரமானது. 1735-ம் ஆண்டுக்கு முன்னர் இந்த இடத்தில் மரக்கலச்சாலை ஒன்றுமில்லை. அக்காலம் வரையிற் சூரத்துத் தான் முக்கியமரக்கலச் சாலையாக விருந்தது. 1673 வரையில் (சுஸ்டி இந்தியா) கம்பெனி மலையாளதேசத்து சமுத்திரக்கொள்ளைக்காரரினின்றும் தங்களைக்காப்பாற்றிக்கொள்ளக்கப்பற்காப்பும், படைக்கு

யுத்தக்கப்பல்களுந் தயாரிக்க வேண்டியிருந்தது. 1735-ல் ஒரு மரக்கலம் சூரத்தில் லோஜிநசர்வான்ஜியின் மேற்பார்வையின் கீழ்க் கட்டப்படுவதைப் பார்த்த கம்பெனி ஏஜண்டு, அவரை பம்பாய்க்கு வரும்படி வேண்டினர். இராசாங்கத்தில் அங்கே ஒரு மரக்கலச் சாலையமைக்க விரும்பினர். தன் எஜமானிடத்தில் வைத்த நம்பிக்கையாலும் பிரியத்தாலும், அந்த பார்கிக்கு (லோஜிநசர்வான்ஜி) எவ்விதமாய்ப் போதித்தும் தன் எஜமான் உத்தரவளிக்கும் வரையிற் போகமனமில்லை. இதற்குச் சிறிதுகாலம் கழித்து, லோஜி இன்னும் சிலவேலைக்காரர்களுடன் வந்து இப்பொழுது மரக்கலச் சாலையிருக்கும் இடத்தில் ஒரு பாகத்தைச் செப்பனிட்டார். மரத்தட்டால் லோஜியை வடக்கேபோய் வனங்கனிற் பார்த்து அதனையுடையவர்களிடம் தரகு செய்ய அனுப்பினார்கள். திரும்பி வரும் போது தன் குடும்பத்தோடுவந்து பம்பாயிற் குடியேறினர்.

“ மகாராஜாவின் மரக்கலங்கள் அடிக்கடி சாலையில் வந்து தங்க நேரிட்டதால் 1767-க்குப் பிறகு சாலையை விஸ்தரிக்க வேண்டியதாயிற்று. 1771-ல் பிராம்ஜி மன்ஸக்ஜி, ஜம்ஸட்ஜிபோமாஜி என்ற தனது இரண்டு பேரன்மார்களையும் தொழிற்சாலையில் அமர்த்தினர்; ஆயினும் அவர்கள் தொழிலை ஜரம்பமுதற் பயிலவேண்டுமென்கிறதாயுத்தேசித்து மாதம் 12 ரூபா சம்பளத்தில் தச்சர்களாக நியமித்தார்.

“ 1774-ல் 3000 பவுனுக்கு மேற்படாமலும் ஒரு வீட்டையும் தவிர்த்து வேறென்றுமில்லாமல் லோஜிநசர்வான்ஜி பாகதியடைந்தார். இருந்தாலும் தன் சாமர்த்தியத்தைப் பேரன்மார்களுக்குப் புகட்டியிருந்த படியால் அவருக்குப்பிறகு மன்ஜக்ஜி மரக்கலச் சாலைத் தலைவராயும் அவரது இளவல் போமாஜி உதவியாய் நியமிக்கப்பட்டார். 1776-ல் இந்த மரக்கலச்சாலை பெருங்கீர்த்தியடையவே, இந்தியாவில் நடந்த அதனைச் சமீபித்த யுத்தங்களிலும் முக்கியமாக சர் எட்வார்டு ஹியூசுக்கும் அட்விரல் அபிரீனுக்கும் நடந்த போர்களிலும் மரக்கலங்கள் முழுமையும் இங்கேயே நிறுத்தப்பட்டன; இந்தப் பேர்போன இரண்டு இந்தியர்களும் கூடி 900 டன்னில் இரண்டு கப்பல்கள் நிருமாணித்தனர்.

“1790-ல் போமாஜி கடனூளியாயும், 1792-ல் மன்சக்ஜியொன்று மில்லாமலும் காலம் செல்லவே, அவரது புத்திரர்கள் பிராம்ஜிமன்சக்ஜி, ஜம்ஸட்ஜிபோமாஜி என்ற இருவரும் தகப்பனது வேலைகளிலமர்ந்தனர். இவர்கள் 1802-ல் ஈஸ்டு இந்தியா கம்பெனியாருக்காகக்கட்டிய “காரன்வாலிஸ்” என்ற யுத்தமரக்கலம்பெற்ற வெற்றியையும் பெலத்தையுங் கண்டு, ஆங்கிலேய யுத்தமந்திரம் தங்கட்குவேண்டிய மரக்கலங்களை இந்த இடத்திலேயே நிருமாணிக்க உத்தரவளித்தனர். முதலில் ஐரோப்பியத் தலைவன் ஒருவனை அனுப்ப மந்திரிகள் உத்தேசித்தனராயினும், ஜம்சட்ஜியின் வல்லமையை யறிந்த பிறகு, அவரையே தலைவராகக்கொண்டு கப்பல்கள் கட்டும்படி உத்தரவிட்டார்கள். இரண்டுபோர்க்கப்பல்களும், ஒருவரிசைமரக்கலங்களும் கட்டிச்செல்லவே இவர்கள் பெயர் இங்கிலாந்து முழுதும் பரவிற்று. இராசாங்கத்தின் நம்பிக்கையும் லக்ஷியமும் ஒருநாளும் தவிர வேயில்லை.

“இப்பொழுதும் ஜம்சட்ஜியின் புத்திரர்களும் பேரன்களும் மரக்கலச்சாலையிலிருக்கின்றனர். சென்ற ஐந்துதலைமுறையாக இவர்கள் இந்த உத்தியோகத்திலமர்ந்திருப்பதுடன் இவருடைய (ஜம்சட்ஜி) குமாரனும் முன்னோர்களது பெயரை ஒருநாளும் தாழ்த்தமாட்டாரென்று வெகு சந்தோஷத்துடன் தெரிவிக்கிறேன். இந்த மரக்கலச் சாலையின் பூர்வோத்தரம் இப்படியிருப்பதால், முதலிலிருந்து இவர்கள் எஜமானத்துரோகமென்பது சிறிதுமின்றி நடந்ததாலும் ஒருவரும் தனவந்தர்களாகவேயில்லை.

1839-ம் ஆண்டு “பாம்பேடயம்ஸ் பம்பாய்மரக்கலச்சாலை கப்பல் நிருமாணத்தலைவர்களைப்பற்றிப் பின்வருமாறு சொல்லுகிறது.” பின்வரும் ஜாப்தா பம்பாய்க் கப்பல்கட்டும் சாலையில் தலைமைவகித்தோரைக் குறிக்கின்றது.

1. லோஜி 1736—1774.
2. மானக்ஜிபோமாஜி 1774—1793.
3. பிராம்ஜியும் ஜம்ஸட்ஜியும் 1793—1805.
4. ஜம்சட்ஜியும் ரட்டம்ஜியும் 1805—1811.
5. ஜம்சட்ஜியும் நௌரோஜியும் 1811—1821.
6. நௌரோஜியும் சர்சட்ஜியும் 1821—1837.

1839-மார்ச்சில் போர்டஸ்மத் மரக்கலச்சாலையிலிருந்து ஒரு ஐரோப்பியன் 700-பவுன் சம்பளத்தில் தலைமைஸ்தானத்திற்கு நியமிக்கப்பட்டான்.”

இந்த மரக்கலச்சாலை ஏற்பட்ட நாள்துவல் (1736) 1840 வரையில் 1000 டன் சுமைக்குமேல் எடுக்கக்கூடியதாக 9 மரக்கலங்களும், 800 டன்னுக்குமேல் 56-ம், 700 டன்னில் 6ம், 600 டன்னில் 5ம், இன்னும் 35 சிறு கப்பல்களும் கட்டப்பட்டன, 1802-1818க்குள் இராசாங்க மரக்கலப்படைக்கு நான்கு 74களும் (அதாவது 74 பிரங்கிகளுடையது), இரண்டு 38களும், இரண்டு 36-ம், இரண்டு 18-ம், இரண்டு 10களும் செய்தனுப்பப்பட்டதோடு, மலபார் என்ற 74-பிரங்கிகளுடைய தொன்றும், 38 பிரங்கிகளுடையதொன்றும் வேலையாகிக்கொண்டிருக்கிறதென்று லப்டினண்டு கர்னல் பிட்ஸ்கிளாரன்சு எழுதுகிறார்.

இந்த வம்சத்திற் கடைசியாகவிருந்தவர் 1909 ஆலைவல் காலஞ் சென்ற நெளரோஜிமானக்ஜிவாடியா O. I. B. என்னும் கோடசுவரர். இவர் மரண அறிக்கையைக்குறிக்கும்போது, “இவர் 1710ல் சூரத்து நகரத்திற் பிறந்த சேத்லோஜிநசர்வான்ஜிவாடியா என்னும் கப்பல் நிருமானியின் வம்சத்தினர். இவர் (சேத்லோஜி) வயதாகக் காலக்கிரமத்தில் தலைமை நிருமானிகர் ஸ்தானத்தைப்பெற்றுப்பரம்பரையாகத்தகப்பனிடம்பிள்ளை அவ்வித்தையைக்கற்று, அத்துரை இந்நாட்டிலும் இங்கிலாந்திலும் பெரும் பெயர்பெற்று வந்தனர். அதற்காகத் தங்கப்பதக்கமொன்றும் சால்சத்தியில பெரும் மானியமும் அடைந்திருக்கின்றனர். ஒன்றரை நூற்றாண்டுகளுக்குள் இந்த வாடியாகுகள் 350-போர்க்கப்பல்களும் மற்ற மரக்கலங்களும் கட்டியிருக்கின்றனர். சேத்லோஜிநசர்வான்ஜிவாடியா தமது வன்மையாலும் சாமர்த்தியத்தாலும் பிரஞ்சு சுவர்ணமெண்டுக்குச் செய்த ஒத்தாசைக்குப் பெருமை பெற்றதுமன்றி நெப்போலியன் போனபார்த்திடமிருந்து Legion d'honneur பிராஞ்சிய பட்டத்திலொருவரிசையும் பெற்றார். N. M. வாடியாவுக்கு இரண்டு குழந்தைகள் பிறந்து, சிறுவயதிலிற்றந்தன என்றெழுதுகிறார்கள்.

சாக்ரடீஸ்.

இவர் கிரீஸ் தேசத்தில் ஆதன்ஸ் என்னும் நகரத்தில் இற்றைக்கு 2370-வருஷங்கட்குமுன் சிறந்துவிளங்கிய மகான்களிலொருவர்கல்வியில் மகாநிபுணர். ஒழுக்கத்திற் சிறந்தவர். சீரிய கூரிய அறிவுடையோர். சாந்தகுணசீலர். யதார்த்தவாதி. மிகுந்த சொல்வன்மை பொருந்தியவர். உண்மையைநாடித் துருவிச்செல்வதில் அதிக ஊக்கமுடையவர். கல்விச்செருக்குச் சிறிதுங் கொள்ளாதவர். பிறரிடத்திற் கண்டசெருக்கைக்கண்டித்து வாதத்தாலவரை யடக்கி அவர் அஞ்ஞானத்தை அவர்க்குப் புலப்படுத்தி யவரைச் சீர்திருத்துவதிறம் வாழ்நாளைக் கழித்தவர். தொன்றுதொட்டு இன்றுவரைப் பத்தேயத்துப் பல்லோராலும் போற்றப்படுபவர். இவ்வண்ணஞ் சிறந்து விளங்கிய சாக்ரடீஸைப்பற்றிச்சிறிது நந் தமிழ்மக்களு முணருமாறு “செந்தமிழ்”வாபிலாக என்சிறற்றிவிற்கெட்டியவாறு மொழிபெயர்த்துத் தமிழ்நடைக்கேற்றவாறு சிலமாறுதலுடன் வெளியிடத்துணிந்தேன்.

இவருடைய ஜீவசரித்திரத்தைப்பற்றி ஒரு சிறிதே நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறதன்றி முற்றுங்கிடைக்க வழியில்லை. பொதுவாய்ப் பெரியோர்களுடைய சரித்திரங்களுெல்லாமிவ்விதந்தான். வயதில் கிர்த்தியுடன் விளங்கினால் அப்பொழுதுதான் அவர்சரின் வாலிப்ப் பருவத்தின் விஷயங்களை ஜனங்கள் அறியவிரும்புவதுவழக்கம். அவ்வித விருப்பமேற்பட்டும் உண்மை யவரவர் வாயால் வெளிப்படுமேயன்றி ஜனங்களால் ஊகித்தறியப்படமாட்டாது. ஊகமெல்லாம் கற்பனையாய் முடியும். அக்காலத்தில் தன்சரிதம் தானுணர்ந்தும் வழக்கம் கிடையாது. ஒருவர் சரித்திரத்தை அச்சவாயிலாகப்பரவச்செய்த லிக்காலத்திற்கேயுரியது. ஆதலின் கர்ணபரம்பரையாக வேணும் உடனிருந்தோர் எழுதிவைத்தேனும் வந்தாலன்றி நாம் ஒரு சிறிதுமவர்களைப் பற்றியுணரவல்லேமல்லேம்.

இப்பொதுவிதிக்கு உட்பட்டதுதான் சாக்ரடீஸ் சரித்திரமும். இவரைப்பற்றிப் பலகதைகள் வழங்குகின்றன. இவை பின்னுள்

ளோராற் புனைந்துரைக்கப்பட்டவை. இவரைப்பற்றியவுண்மை விஷயங்கள் பிளேடோ (Plato) ஸெனாபன் (Senophon) என்பவர்கள் வாயிலாக அறியப்படுவன. இருவரும் சாக்ரடீஸ் என்பவருடைய சீடர்கள். இவர்கள் சாக்ரடீஸ் முதுமையை யுணர்த்தினாரேயன்றி இளமையை யுணர்த்திலர். ஆதலின் சாக்ரடீஸ் இளமையைப்பற்றி விசேஷமாயொன்று முணரக்கூடவில்லை. சாக்ரடீஸ் கி. மு. 469-ம் வருஷத்திற்குச் சற்றுமுன்பிறந்தவர். இவர் பிதா ஸொபிரானிஸ்கஸ் (Soproniscus) என்ற ஒருசிற்பி. இவர்தாய் பாணரீட் (Phaenarete) என்ற ஒரு மருத்துவச்சி. இவருடைய அறிவொழுக்க முதிர்ச்சியின் விவரங்கள் சிறிதும் நமக்குக்கிடைத்தில. இவரது 40-ம் ஆண்டு வரை இவரைப்பற்றிய விஷயங்கள் ஒருவராலுமெழுதப்படவில்லை. முதன்முதல் இவரைப்பற்றி எழுத்துமூலமாய் நாம் அறிவது பாட்டிடேயா (Potidaea) என்னுங்கோட்டையை அதீனியர்கள் (Athenians) முற்றுகைபோட்டபொழுது இவர் அங்கு உடன் சென்று கடும்போர் புரிந்தனரென்பதே.

இப்படி 40-வயதுவரை இவரைப்பற்றி யொன்றுமறியக்கிடைத்திலதேனு மக்காலத்தில் ஆதன்ஸ் நகரமுற்றிருந்த சிறப்பையும் அந் நகரத்தாரின் மேன்மையையும் நாகரீகத்தையும் ஞானத்தையுமுற்று நோக்கின், இவர் குழந்தைமுதல் மனிதனாகும்வரை நல்லாகிரியரிடங்கற்று நன்மக்களுடன் பழகி, அறிவு முதிர்ச்சிக்குக்காரணமான பற்பலகருவிகளாற் சூழப்பெற்றிருத்தல் வேண்டுமென்பது திண்ணம். அக்காலத்திற்குள் ஆதன்ஸ் நகரம் கிரீஸ் தேசத்திற்கோர் திலகம்போல் விளங்கியது. எலிஸேபத், (Elizabeth) விக்டோரியா (Victoria) காலத்து இங்கிலாந்துபோலும், அகஸ்டஸ் (Augustus) காலத்து உரோமாபுரிபோலும், பாண்டியர் காலத்துச் செந்தமிழ் நாடு போலும் பலதுறைகளிலும் பலவுத்தம பண்டிதர்கள் நின்றுநிலவிரீள்புகழ்பரப்பியது. அப்பொழுதுதான் கவிபாடுதல் பதுமைவண்தல் கட்டிடமமைத்தல் சரித்திரமெழுதுதல் இராஜாங்கம் நடத்தல் பிரசங்கஞ்செய்தல் முதலிய வரியபெரிய விஷயங்கட்கு இன்னுமவரே நமக்குத்தலையானவர். உலகத்தில் அவ்வத்துறைகளில் அவரிட்பிச்சைதான் இன்றும்நின்று நிலவுகிறது. இவ்விதமேன்மக்கள் ஒருங்கே வசித்தகாலத்திற்குள் சாக்ரடீஸென்ற மகாநுமிருந்

தது. ஏககாலத்தில் இன்னோரன்ன பலருமொருங்கு குழீஇயிருந்ததையும் நோக்கின் இவர் அவருட்பலருடன் பழகிபுறவாடியிருந்தல் வேண்டும். ஏனெனில் ஆதன்ஸ் நகரமிகப்பெரிதல்ல. அந்நகரவாசிகளும் தங்கள் பொழுதை வீட்டிற்குள்ளிருந்து கழிப்பதில்லை. இவ்வகைச்சிறப்புற்றோங்கிய நகரத்தின்கண் வசித்தலே எவர்க்கும் உள்ளக்கிளர்ச்சியை யூட்டுவதோடு அறிவையும் பெருக்குமென்பதற்கு ஐயமின்று.

ஆதன்ஸ் நகரவாசிகட்கு மற்றொருவிதமாகவும் அறிவு வளர்ச்சியுண்டாயிற்று. அஃது அவர்களின் அரசாக்கிமுறையே பிறிதில்லை. அந்நாளில் ஆதன்ஸ்நகரம் பல நாடுகளைக் கீழ்ப்படுத்திப் பெரிய இராஜாங்கமாக விளங்கிற்று. ஆயினுமிப்பெரியவரகை ஆளுவோர் குடிகளே. குடிகள் ஒருங்கு கூடியசபையிற்றான் இராசாங்கவிஷயங்கள் தீர்மானிக்கப்பெறும். ஒவ்வொருவரும் கட்டாயமாய்ச் சபைக்கு வரவேண்டும். அச்சபைக்கு மந்திரியுமில்லை. குடிகளால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்களால் ஆளப்பெறுவதுமில்லை. இவ்வித ஏற்பாட்டால் ஒவ்வொருவனும் இராஜாங்கவிஷயமான பெரிய காரியங்களில் தலையிடும்படி நேரிடுகிறது. அவனுடைய அதிகாரத்திற்கும் இராஜ்யப்பொறுப்பிற்குமளவில்லை. சுதேச இராஜ்யவிஷயங்கள் (Domestic administratioid) சட்டவிஷயங்கள் சமாதான சண்டை விவரங்கள், உடன்படிக்கைகள், பிறதேசகுடியேற்றுநாடு சம்பந்தங்கள் (Foreign and colorial policy) முதலியவற்றைப்பற்றி ஜனங்கள் தம்முள்மாறுபட்டுச் சபையில் தாங்கொண்டகருத்துக்களை நிலைநிறுத்திப்பேசுவதை நாள்தோறும் கேட்கலாம். இன்னும் ஒருதிருத்தாரின்கொள்கைகளை மறுத்து அதிக சாமர்த்தியத்துடன் கேட்போர் வியக்கும்படி மற்றொரு சாரார் பேசுவதையுங்காணலாம். இதைக்கேட்போன் ஒவ்வொருவனு மிருவர்கூற்றையுஞ்சீர்தூக்கி யுண்மையிதென வய்துணர்தல் அவசியம். இதுபோலவே அதீனியரின் நியாயஸ்தலமும் வேறொருவிதமாய் அவரறிவை வளர்த்தது. ஒவ்வொருநகரவாசியும் வேண்டப்படும்போது நியாயாதிபதியாய் நின்று வழக்கைத் தீர்மானிக்கக் கடமைப்பட்டவர்கள். இத்தகைய காரணங்களினால் ஆதன்ஸ் நகரவாசிகள் அதிகபுத்திசாலிகளாயிருந்தார்கள். அவர்களுட்

சமமானமாக இப்பொழுது எத்தேசத்திலும் சாதாரணமாகச் சாமானியரில் ஆய்ந்தெடுக்க முடியாது. ஆகலின் ஜனசபையிலும் நியாயசபையிலும் நடந்த சம்பாஷணைகளைக் கேட்டும், சிந்தித்தும் சாக்ரடீஸ் பிறர்போலியுரைகளைத் துருவி உண்மையை நாடவல்லவராளுரென்று சொல்ல என்னசந்தேகம்.

இவ்விதமாக சாக்ரடீஸின் 50-வயது காலங்கழிந்தது. அக்காலங்களில் அறிவுப்பெருக்கிற்குக் காரணமான பலவிஷயங்கள் அவற்கமைந்துள்ளனவென்பது சொல்லாமலேயமையும். ஆயினுமவரின்னது படித்தார், பாலியத்திலிவ்வித வுணர்ச்சியுடனிருந்தார்பின் எவ்விதமது வளர்ந்தது என்பனவெல்லாம் ஊகத்தின்கண் அமைந்தனவேயன்றி யுண்மையாய்த்தெரிதல் கூடாதாயிற்று. அதினியர் குழந்தைகள் ஒவ்வொருவரும் வழக்கமாகக் கற்கவேண்டிய தேகப்பயிற்சியும் சங்கீதசாஸ்திரமும் இவர் நன்குகற்றார்.

இவர்க்கு இதிகாச ரிபுணரான ஹோமர் (Homer) முதலிய அக்காலத்துக் கவிகள் எழுதிவைத்த புத்தகங்களில் அதிபாண்டித்தியமுண்டு. அவர்கள் புத்தகங்களிலிருந்து மேற்கோள்கள் அதிகப்பிரிய்த்துடன் அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்லுவார்.

பழைய பண்டிதர் எழுவரால் ஏட்டிலமைக்கப்பட்ட கவிர்தனங்களைத் தன் நண்பர்களுடன் படித்துக்களிப்பது வழக்கமென்று அவரே சொல்லுவார். 'உன்னை நீ உணர்தல்வேண்டும்' முதலிய அரிய வாக்கியங்கள் அவர் தம் நாவிலுதித்தனவே. இவை சுருங்கச்சொல்லல், விளங்கவைத்தல் முதலிய அழகுகள் பொருந்திக் கேட்டவர் மனத்தைக்கவரும். சாக்ரடீஸும் அவற்றில் ஈடுபட்டவர்தான். அவர் சித்தாந்தத்திற்கு மூலமே இவ்வாக்கியந்தான். இன்னுமிவற்குக் கொஞ்சம் கணிதமும், அக்காலத்தார் உணர்ந்தவரை இயற்கைச்சாஸ்திரங்களும் தெரியும். வானசாஸ்திரம், (Advanced Geometry) இவர் நன்கு உணர்ந்திருந்தார். தத்துவசாஸ்திரத்திலும் அக்காலத்தாரறிந்தவரை இவற்குப் பயிற்சியுண்டு. ஆயினும் தத்துவசாஸ்திரநுட்பங்களைமுற்றும்விஜாரிப்பதுசரியல்லவென்பது இவரது கொள்கை. மனிதர் நல்வாழ்க்கைக்கு எவ்வளவு கற்கவேண்டுமோ அம்மட்டே அவர் கற்றது. தத்துவசாஸ்திரிகளெல்லாம் பயித்தியக்

காரர்கள். அவர் கொள்கைகள் ஒன்றற்கொன்று மாறுபாடுடையன. அவர் சாஸ்திரமே பயனற்றது நிலைத்திராதது. மதக்கோட்பாட்டிற்கு மாறுபட்டது. கடவுளால் விரிக்கப்படாத மறைபொருள்களை ஆய்ந்துதேடுவது கடவுளுக்கு அதிருப்தியைக்கொடுக்கும், இவ்வகைத் தொழில்களிற் சென்ற காலத்தை நல்வழியிற் செலுத்துவது உத்தமம் என்பது அவர் கருத்து.

அவரது நாற்பதாம் ஆண்டுவரை இவ்விதப்பொதுவான விஷயங்கள் நமக்குத்தெரிகின்றன. இவைகளும் எழுத்துமூலமாக வந்தனவல்ல. இதற்கு முன்னால் இவர்பாட்டிடேயா (Potidaea) முற்றுக்கையில் கடும்போர்புரிந்தார் என்று முன்னமே சொன்னோம். 'பாட்டிடேயா' என்பது ஆதன்ஸ் ராஜ்யத்திற்குக் கீழ்ப்பட்ட ஒரு நகரம். சிலகாரணங்களினால் அதுகலகம் செய்து சுயராச்சியைநாட 'அதீனியர்கள்' அதை முற்றுக்கைபோட்டார்கள். (கி. மு. 432—429) இம்முற்றுக்கையில் சாக்ரடீஸ் பசிதாகம் முதலியவற்றைச் சற்றேனும் பாராது மற்ற 'அதீனியர்கள்' கண்டுவியக்கும்படி நடந்து கொண்டார். இந்த முற்றுக்கையில் 'ஆல்கிபியாடிஸ்' (Alcibiades) என்ற ஒருபெயர்பெற்ற ஆதன்ஸ்வாசியைச்சண்டையிற் பகைவராற் கொல்லப்படாது காப்பாற்றி மிகவும் கருணையுடன் வெற்றிப்புகழை அவற்கே கிடைக்கும்வண்ணம் செய்தார் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கி. மு. 431-ல் 'அதீனியர்களுக்கும்' லக்கிடிமோனியர்களுக்கும் (Lacedaemonians) பெரும்போர் நிகழ்ந்தது. கி. மு. 424-ல் அதீனியர்கள் டீலியம் (Delium) என்றவிடத்தில் நடந்த போரிற்றோல்வியடைந்து பின்னிட்டார்கள். இந்தப்போரில் சாக்ரடீஸ், லாக்கஸ் (Loches) என்ற இருவரும் சிறிதும் அச்சமின்றிப் பகைவர்களும் திகிலடையும்படி தங்கள் வீரத்தை வெளிப்படுத்தினார்கள். இவர்போல் ஏனையோரும் நடந்திருப்பின் அதீனியர்களுக்குத் தோல்வியின்றி ஜெயம் கிடைத்திருக்குமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. சாக்ரடீஸ் மூன்று முறையும் 'ஆம்பிபாலிஸ்' (Amphipolis) என்ற சண்டையில் மகாவீராவேசத்தோடு சத்துருக்களை எதிர்த்தார்.

இவ்விதமாகத்தன் பிறந்த நாட்டிற்காக அதிக உற்சாகத்துடனுந்
தையுடனுந் தன்னுயிரையுமொரு பொருட்டாக எண்ணுது
உழைத்த சமயத்தில் 'அரிஸ்டோபானஸ்' (Aristophanes) என்ற
நாடகக்கவி ஒருநாடகம் வரைந்து அதில் 'சாக்ரடீஸை' ப்பற்றி
யேளனமாகக்கூறிப் பிறர் அவரை வெறுக்குமாறு சில குற்றங்களைக்
கற்பித்தார். அவர் அவ்விதம் செய்வதற்குக் காரணம் அவருடைய
அறியாமையே. கி. மு. 5-ம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் ஜனங்கட்குள்
ஒரு புதிய மனக்கிளர்ச்சியுண்டாயிற்று. அவர்கள் முன்னோர்களின்
ஒழுக்கங்களையும் மதக்கொள்கைகளையும் கண்மூடித்தனமாக ஒப்புக்
கொள்ளாது அவற்றைத் துருவிநாடித் தங்கள் தங்கள் அபிப்பிரா
யங்களைக் கூசாமல் வெளிப்படுத்தினார்கள். இவர்கட்கு (Sophists)
சோபிஸ்டீஸ்-என்று பெயர். இவ்விதக்கிளர்ச்சியை மனப்பூர்வமாக
'அரிஸ்டோபானஸ்' வெறுத்ததோடு முற்றும் இதுதீயஒழுக்கமென்
றும் கடவுளை அவதூறு செய்ததாகுமென்றும் எண்ணங்கொண்டார்.

இவர் தம்முன்னோர்களுடைய சிறந்த ஒழுக்கங்களையும் அவர்
தம் வீரச்செயல்களையும் மறுவார்த்தை கூறுது தம்முன்னோர்க
ளிட்ட கட்டளையைச் செய்ததையும் நினைந்து இவைகள் இப்போது
இலவாயினவே என்று பரிதபித்தார். இவற்றைக்கண்டிப்பதற்குத்
தான் அவர் நாடகமெழுதியது. (The Clouds) சாக்ரடீஸை
எல்லோரும் உணர்வார்கள். அவர் தம் அவலக்ஷணத்தோற்றமும்
தட்டைமூக்கும் வெருண்ட பார்வையும் வெறியன்போன்ற முகமும்

.....
இழிந்த உடையும் பிறர் கண்ணுக்குத் தோன்றுதிரா. ஆதலின்
இவரை நடுநாயகமாக வைத்து நாடகம் வரைந்தார். ஆனால் சாக்ர
டீஸ் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் புதிதாகக்கிளம்பின. (Sophist)
'சோபிஸ்டீ' கூட்டத்தாருடைய கொள்கைகளை மறுத்துப் பேசின
ரென்பதை அவர் சிறிதும் கவனிக்கவில்லை. சாக்ரடீஸ் முன்னோர்
கொள்கைகளை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்பதைமட்டும் போது
மென்று கொண்டு நாடகத்திற்குத் தகுந்த பாத்திரமானதினால்
அவரை அவ்வாறு சிறுமைப்படுத்தினார். அந்த நாடகத்தில் சாக்ர
டீஸை ஒரு சாமானிய சந்நியாசியாகவமைத்துக் கேட்டோர் நகைக்

கும்படி இயற்கைத்தத்துவசாஸ்திரத்தைப்பற்றி (Physics) உளரும் படி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்னுமூலக ரகசுகரென்று கிரேக்கியர்களால் மேன்மையாகக் கொண்டாடப்பட்ட தெய்வமாகிய லீயலிற்ரு (Zeus) ப்பதிலாக வேறுதெய்வங்களாகிய வாயுசுதர் (Ether) மேகம், வாக்கு (Zongne) முதலியவற்றைக் கொண்டாடவும் ஜனங்கள் இப்பண்டிதர்கள் நாஸ்திகர்களென்று அபிப்பிராயப்படவும் சாக்ரடீஸ் செய்ததாகச் சொல்லப்படுவதோடு கடன்காரன் தன் கடனைக் கொடுக்காது ஏமாற்றவும், மகன் தகப்பனை யடிக்கவும், தாயையடிப்பேனென்று பயமுறுத்தவும், தகப்பன் மகனை யடிப்பதுபோலவே மகனுந்தகப்பனை யடிப்பது வியாயமென்று சமாதானமுரைக்கவும் இவர் சொல்லிக்கொடுத்ததாக அந்நாடகத்தில் வரையப்பட்டிருக்கிறது. நாடகமுடிவில் சாக்ரடீஸ் சுவாமியை வேணுமென்றே பழித்ததாகக் குற்றஞ்சாட்டப்படுகிறார். ஆதன்ஸ் நகரத்தார்க்கு இயற்கைத்தத்துவஞானிகளின்பேரில் (Natural Philosopher) மதக் கொள்கைகாரணமாக நல்ல அபிப்பிராயங்கிடையாது. அவரை நாஸ்திகரென்றே கொண்டார்கள். சோபிஸ்டீஸ் என்று அழைக்கப்பட்டவர்களின் ஒழுக்கங்காரணமாக ஜனங்கள் வெறுத்தார்கள். இவர்கள் ஆதன்ஸ்வாஸிபர்களை நல்வழிப்படுத்தாது கெடுத்துப்பொய்யை மெய்போற்றேற்றுவித்துப் பிறரையுந் தம்போல் துட்பவறிவினராக்கவல்லவர்க ளென்றுங்கொள்ளப்பட்டார்கள். இயற்கைத்தத்துவஞானிகள் சோபிஸ்டீஸ் அல்ல. சோபிஸ்டீஸ் இயற்கைத்தத்துவஞானிகளல்ல. ஆயினும் அரிஸ்டோபானஸ் இவ்விருவருடைய கொள்கைகளையும் சாக்ரடீஸ் பேரிலேற்றி ஒரு பெரிய அபராதத்தை வகித்துக்கொண்டார். அரிஸ்டோபானஸ் கற்பித்ததெல்லாம் எண்ணவுங்கூடாத கொடிய அபவாதம். இவ்வபவாதமே சாக்ரடீஸ் அந்தியகாலம்வரை அநியாயமாய் நினைத்தது. சாக்ரடீஸ் ஜனசபையோர் முன், பின்னால் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டபோது மேற்கூறிய அபவாதங்களைத்தான் அவர் மறுத்துரைக்கவேண்டியிருந்தது. அவையாவன:— சாக்ரடீஸ் மிகவும் தீயவர். எப்பொழுதும் தரைக்குள்ளும் ஆகாயத்திலுமுள்ள பொருள்களைத் துருவியறிவது இவற்குப் பொழுதுபோக்காகவுள்ளது. இவர் கெட்டதை மேன்மைபுள்ளதாக மாற்ற வல்லவர். இவற்றைப் பிறர்க்குமிவர் போதிக்

கிறார் என்பன இந்நாடகத்தால் கி. மு. 423-க்கு முன்னரே சாக்ரடீஸ் பலகற்றோம் யாமென்று கெர்வங்கொண்டவர்களைக் கேள்விகளால் மடக்கி அவரையாமையைப் புலப்படுத்தி யாவர்க்கும் மேன்மையாக விளங்கினாரென்ற வுண்மையை யறியலாம்.

ஆம்பிபாலிஸ், (Amphipolis) சண்டைக்குப்பிறகு 16 வருஷகாலம் சாக்ரடீஸைப்பற்றி நமக்கு யாதொன்றுந் தெரியாது. இதன்மேல் இவரைப்பற்றிய விஷயங்கள் இவர்மூலமாகவே வெளியாகின்றன. அவை இவருடைய சலிக்காத தைரியத்தைக் குறிப்பதோடு கோபிக்கும் ஜனசபையோராயினும், கொலைபுரியுஞ் செல்வர்களாயினும் (Oligarchy) எவருமவரைத் தீயவழியிலொழுகச்செய்ய வல்லவர்களல்ல ரென்றும் தெரிவிக்கின்றன. கி. மு. 406-ல் அதீனியர்களின் கப்பற்படை பகைவரை (Landaemorrions) ஆர்கினுஸே (Arginusah) என்னுமிடத்திற் புறமிடத்தாக்கிய போர்முடிந்தவுடன்தளகர்த்தர்கள் சில காரணங்களினால் இறந்தவர்களினுடிலைக்கொணரத் தவறினார். காயத்தாற் குற்றயிராய்க் கிடந்தவர்களையும் காப்பாற்ற வழிதேடவில்லை. இதைக்கேட்ட ஆதன்ஸ் வாசிகள், கடுங்கோபமுற்றனர். கிரேக்கியர்கட்குள் உத்தரக்கிரியை முக்கியமான கடமைகளுளொன்று. ஆதனின் தண்ணீருக் கிறையாகும்படி விடப்பட்ட சிநேகிதர்களையும் உறவினர்களையும் நினைந்து அநேகர் மிகவுந்துக்கித்தனர். இதற்குக் காரணமாகவிருந்த தளகர்த்தர் எண்மரையும் உடனே வரவழைத்து அவரை ஜனசபையோர் முன்பாகக் குற்றஞ்சாட்டினார். தளகர்த்தரும் தம்பேரில் யாதொருபிழையுமில்லையென்றும், தாங்கள் கீழுத்தியோகஸ்தர்களை அவ்விதஞ்செய்யும்படி ஏவினதாகவும், அத்தருணம்புயல்விசி எண்ணியவண்ணம்நிறைவேறுது தடுத்துவிட்டதென்றுஞ் சொன்னார். அதனால் விசாரணை தள்ளிவைக்கப்பட்டது. தளகர்த்தர்கள், முதற்சபையோரால் (senate) விசாரிக்கப்படவேண்டுமென்று முடிக்கப்பட்டது. ஆயினும், முதற்சபையார் குறித்தபடி விசாரியாது ஜனங்களே நேரிற் குற்றத்தையுமறுப்பையுங் கேட்டதனால், அவர்களே தளகர்த்தர்களை ஒருங்கே விட்டுவிடவேண்டும்; அன்றித் தண்டித்தல்வேண்டுமென்று முடிவு செய்தார்கள். இவ்விதமுடிவு மிகவும் பிழையானது. குற்றஞ்

சாட்டப்பட்டவர்க ளொவ்வொருவருந் தனித்தனியே தண்டிக்கப் படவேண்டுமென்பது அதீனியர் சட்டம்.

இச்சமயத்தில் சாக்ரடீஸ் முதற்சபையிலோர் அங்கத்தினராயி ருந்தார். இந்த உத்தியோகந்தான் இவர் தன் ஆயுளிற் பார்த்தது. இச்சபைக்கு 500 அங்கத்தினர் உண்டு. 10 வகைக்கூட்டத்தாருள் (Tribes) அடங்கிய அதீனியர்கள் கூட்டத்திற்கு 50பேராக இச் சபைக்கு நியமிப்பது வழக்கம். இந்த ஐந்துநூற்றுவரும் ஒரு வரு டத்திற்கு வேலைவகிக்கக் கடமைப்பட்டவர்கள். ஒவ்வொரு கூட் டத்தாரைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர் ஐம்பதின்மரும் ஏழுநாளைக்குப் பத்துப்பெயராக அடுத்தடுத்துக் காரிய நிர்வாகம் வகிப்பார் கள். ஜனசபைக்குக் கொணரப்பட்ட வழக்கின் ஒவ்வொரு முடி வும் சில உத்தியோகஸ்தர்களால் (Praedri) சட்டப்படியிருக்கிறதா வென்று சோதிக்கப்படும். அவ்விதமில்லாதவற்றை நீக்கிவிடுவார் கள். இவ்வுத்தியோகஸ்தரினொருவர் ஒருநாளைக்கு முதற்சபையி லும் ஜனசபையிலும் அக்கிராசனம் வகிப்பார். இவர்தான் சபை யோர்முன் வியவகாரங்களைச் சொல்லிச்சபையோர் அபிப்பிராயத்தை வினவுவார். தளகர்த்தர் எண்மருமொருங்கே உடனே தண்டிக்கப் படவேண்டும் அல்லது விடப்படவேண்டுமென்ற விவகாரத்தைச் சபையோர்முன் நெடுத்துரைத்தபோது சாக்ரடீஸ் அக்கிராசனம் வகித்தார். நாம் இவ்விதமுடிவே சட்டத்திற்கு விரோதமானதென்று முன்னமே சொன்னோம். ஆயினும் ஜனங்கள் குற்றஞ்செய்த கொடி யோர்பேரிற்கொண்ட கோபத்தால் அந்தத்தீர்மானத்தி லதிகப் பற்றுக்கொண்டார்கள். சாக்ரடீஸ்மாத்திரம் அதற்கு இடங்கொடுக்க வில்லை. நியாயத்திற்கு விரோதமென்று தானுணர்ந்த தீர்மானத்தைச் சபையோரி னங்கீகாரத்திற்கு விடமாட்டேனென்று முடிவாகவே சொல்லிவிட்டார். அதுகாரணமாக வேலையைவிட்டு நீக்கிவிடுவோ மென்றார்கள். சிறைசெய்வோமென்றார்கள். கடிந்து கோபித்தார் கள். அவர் சிறைச்சாலையிலிருப்பதற்கும், இறப்பதற்கும் அஞ்ச வில்லை. ஒன்றற்கு மகையர்மல் சத்தியத்திலேயே நின்றார். நியாய வழியில் நிற்பதால் என்னகெடுதி வந்தபோதிலும் அதைத் தைரிய மாய் ஏற்றுக்கொள்வது தன் கடமையென்றும், தான் ஒருபோதும்

ஏனையோரின் அநியாயவழிக்கு ஆளாகமாட்டேனென்றுஞ் சொல்லி விட்டார். இவர் அதிகாரமெல்லாம் மேற்சொன்னபடி ஒருநாளளவேயாம். தீர்மானம் மறுநாள் தள்ளிவைக்கப்பட்டது. அன்று வேறொருவர் அக்கிராசனம் வகித்தார். தளகர்த்தர்களும் தூக்கிற் போடப்பட்டார்கள்.

இரண்டு வருஷங்கள்சென்றன. சாக்ரடீஸ் தன்னுறுதிப்பாட்டை மற்றுமோர்தடவை காண்பித்தார். கி. மு. 404-ல் பகைவர்கள் (Lacedaemonians) ஆதன்ஸைப்பிடித்துக் கோட்டை மதிலையிடித்து விட்டார்கள். ஆதன்ஸ்நகரத்தார்குடியரசு தொலைந்துபோயிற்று. இதற்குப்பதில் முப்பதுசெல்வர்கள் (Obgorely) அரசாக்கிசெய்தார்கள். இதுவுமொரு வருஷங்கூட நிலைக்கவில்லை. மறுபடியும் குடியரசு ஏற்பட்டது. நாட்டிற்குமட்டும்கேசுமயில்லை; அப்பொழுது பிரபலராயிருந்த சில தர்ம விரோதிகளைக் கொன்றார்கள். யோக்கியர்கள் செல்வவான்கள் இவர்களுமவர்கையால் மடியவேண்டியதாயிற்று. எங்குங்கொலையாளிகள் நிரம்பினார்கள். எப்போதுங் கொலைநடந்து கொண்டே யிருந்தது. இந்தச்சமயத்தில் இவர் சாக்ரடீஸையும் வேறுநால்வரையும்ழைத்து நீலீர் சலாமீஸ் (Salamis) சென்று லியோனென்பாணை (Leon) இங்கு கொலைபுரியக்கொணர்மினெனப் பணித்தார்கள். மற்றநால்வரும்தங்களுயிர்க்கபாயம் வருமென்று பயந்து சலாமீஸ்சென்று லியோனைக் கொணர்ந்தார்கள். சாக்ரடீஸோ அவர் உத்தரவைச் சிறிதுநேரம் மதிக்காது அதனால் விளையும் ஆபத்தையுமோராது வீடுசென்றார். வார்த்தையாலல்லாது செய்கையாலுமவர்காவுக்கு ஒரு சிறிதுமஞ்சளில்லை யென்பதை இதுகுறிக்கும். இதற்குமுன்னமே அதிகாரிகள்செய்த கொலைகளைப்பற்றித் தூஷித்துப்பேசினதற்காக அவர் சாக்ரடீஸை அழைத்து இனி நீர் சிறுவர்களோடு முன்போலவே சம்பாஷித்தால் உயிரிழக்கவேண்டிவரு மென்று குசுசிப்பித்தார்கள்.

இவருடைய மனைவி சாந்திப் என்று முன்னமே கூறப்பட்டது. இவளை மணந்த வருஷம் நமக்குத்தெரியாது. இவள் வயிற்றில் 3-ஆண்டுமுந்தைகள் பிறந்தன. இவள் மிகவுங்கெட்டவள். பிடாரி. புருஷனையுங் குழந்தைகளையுங் கடிந்துபேசுவாள். திட்டுவாள். வீட்டிலெப்போதுஞ் சண்டையிடுவாள். ஆயினும் சாக்ரடீஸ் அவள்

செய்வதெல்லாம் நன்மையென்றே தன் குழந்தைகட்கு நிரூபித்துத் தாயைப்போற்றும்படி வேண்டுவார். இவர் உயிரிழக்க விதிக்கப்பட்ட சமயத்திலும் அவள் சிறிதும் மனமிரங்கினுளில்லை. இவருடைய அந்தியநாளில் மனைவி பக்கத்திலில்லை. சிநேகிதரோ குழந்திருந்தார்கள். இவரிடக்குஞ்சமயத்திலும் மனைவி உடனிருக்கவில்லை. பொதுவாகவே இவருடைய இவ்வாழ்க்கை அதிக வருத்தத்தைத் தந்ததென்றும் வீட்டிற்குப்போவதற்கே அவர்க்கு அருவறுப்புண்டென்றுஞ் சொல்லலாம். இவர் பிறரைக்கேள்வியால் மடக்க அவர் அஞ்ஞானத்தை வெளிப்படுத்தினாரென்று சொன்னோம். அதற்குக்காரணம் பின் வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது. கிரீஸ்தேசத்தில் டெல்பி (Dalphi) பென்ற பிரசித்தமான ஊருண்டு. முன்னாளில் அவ்விடத்துக் கோவிலிலிருந்த பூசாரிப்பெண் (Priestess) நல்ல குறிகள் சொல்லுவாள். ஒருவன் அவிடஞ்சென்று (Chaerephon) சாக்ரடீஸைவிடப் புத்திமான்கள் கிரீவிலுண்டாவென வினவினான். அதற்கு அவள் ஒருவருமில்லைபென விடைபகர்ந்தனள். இதனைக்கேட்ட சாக்ரடீஸ் அவ்வாக்கினுண்மையைப் பரீக்ஷிக்க எண்ணி அன்று முதல் தம்மெதிர்ப்பட்டோர் யாவரையும் பரீக்ஷிக்க வேண்டியது தங்கடமை யென்று கொண்டார். இக்கதை உண்மையென்று தோற்றவில்லை. குறிசொன்னது சரியாகலாம். சாக்ரடீஸ் புத்திமானாக விளங்கினதால் தான் அவ்விதமான குறியைக்கேட்டிருந்தல்வேண்டும். குறியினுண்மையைக் கண்டறிய அவர் பிறரைப் பரீக்ஷிக்கவில்லை. அக்காலத்துக்கல்வியின் சிறுமையை வெளிப்படுத்தி உண்மை ஞானத்தைச் சாஸ்திரோக்தமாய் நிறுத்த அவர் பிரயாசைப்பட்டார். ஆயினும், குறிகளினாலும் சொப்பனத்தினாலும் வேறு பலவகைகளாலும் கடவுள் கட்டளையிட்டபடி ஜனங்களைப் பரீக்ஷிப்பது அவசியந்தானென்றும், அப்படிச்செய்யத் தவறினால் கடவுளுக்கு அபராதஞ்செய்வதாகுமென்றும் அவர் வெளிப்படையாகச் சொன்னார். கல்விச்செருக்கால் தம்மை யாவரினுஞ் சிறந்தோரென மதித்திருப்போர்களை ஒன்றுமறியாதமுடரெனப் பலவினக்கள் வினாவி நிரூபிக்கும் சாக்ரடீஸை அவ்வகைக்காரிகள்தாம் மதிப்பரோ. பல்லோரவரை வெறுத்தார்களென்று சொல்லவேண்டுவது அவசியமின்று.

எந்த வயது முதலிவ்விதம் ஜனங்களின் அஞ்ஞானத்தை இவ் வாறு வெளிப்படுத்தத் தொடங்கினாரென்று நிச்சயமாக்கூற ஏது வில்லை. நமக்குத்தெரிந்தமட்டில் கி. மு. 423-ம் வருஷத்திலேயே இவரை எல்லாருமறிந்தார்கள். இதனாற்றான் அரிஸ்டோபானஸ் இவரை நாடகநாயகனாக வமைத்துப் புதிதாகக் கிளம்பிய கூட்டத் தாரைக் கேலிசெய்தது. ஆதலின், கி. மு. 423-க்கு முன்னரே இவர் ஜனங்களைப்பரீக்ஷித்திருந்தல் வேண்டும். அதுமுதல் தம்வாழ் நாளே அக்காரியத்திலேயேயிவர் செலுத்தினார். இவற்கும் சோபிஸ் டஸ் என்ற கூட்டத்தார்க்கும் சில வித்தியாசங்களுண்டு. இவற்குச் சம்பளங்கிடையாது. பள்ளிக்கூடமுமிவர் வைக்கவில்லை. நிலையாக வொன்றும் சித்தாந்தஞ் செய்யவுமில்லை. இவர் ஆயுள் முழுதும் தன்னையும் பிறரையும் பரீக்ஷைசெய்வதிற் கழிந்தது. இவர் குறுக் குக்கேள்வி கேட்பதில் (Cross-Examine) மிகவல்லவர். எவ ரையுங் கேள்வி கேட்பார். கேட்போரிருந்தால் எவருடனும் பேசுவார். அவர் வாழ்க்கைக்கும் சம்பாஷணைக்கும் ரகசியம் என் பதில்லை. ஒரு சமயம் ஆல்கிபியாடிஸ் (Aclebiades) ஜார்ஜியஸ் (Georgias) ப்ரோடோகோராஸ் (Protagoras) போன்ற அதிரிபு ணர்களுடன் வார்த்தையாடுவார். மற்றோர் சமயம் சாதாரணக் கூலியாட்களுடன் பேசுவார். காலையில் ஜனங்கள் உலாவுகிற இடத் திலும் தேகப்பயிற்சிச்சாலையிலும் அவரைக்காணலாம். சந்தை கூடும் போது அவர் அங்கு வருவார். ஜனங்கள் எங்கெங்கே கூடுவார்களோ அவ்விடமெல்லாமவர் வராமற் போகார். அவர் நகருக்கு வெளியே போவதேயில்லை. “நான் அறிவைத் தேடுபவன், நகரத்தில் மனிதர் களிடத்தில் என்னை அறிந்துகொள்ளலாம். வயல்களும் மரங்களும் எனக்கு ஒன்றுங்கற்பியாது” என்று அவர் சொல்லுவார். அவர் தன் சொந்தக் காரியங்களைக் கவனியாது நாள் முழுவதையுந் தியா னத்திலே செலவழித்ததால் அந்தியத்தில் வறுமையிலுழக்கவேண்டி யதாயிற்று. இவர் இறக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டபோது மரணதண்டனையிலிக்கக் (one mina of silver) கொஞ்சம்வெள் ளிதான் அவர் கொடுத்தார். அவர் சித்தாந்தம் யாதொன்றுஞ்செ ய்யாதபோதினும் அவருடைய அறிவைமெச்சிப்பலர் அவரைவிடா துகுழ்ந்து அவருடனுண்டு களித்து அவரைக் கொண்டாடினார்கள்.

சாக்ரடீஸ்.

பக்கம். வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
94 2	Sanophon	Xenophon
„ 8	Soproniscus	Sophoniscus
„ 14	Athenious	Athenians
„ 27	. அப்பொழுதுதான்	அப்பொழுதுதான்.
95 19	Administratiod	Administration
96 26	வானசாஸ்திரம்,	வானசாஸ்திரம், இரேகாசுனிதம்
97 21	Lacedaemonious	Lacedaemonians
98 19	.(The Clouds)	(The Clouds).
99 5	Zongne	Tongue
100 12	(Landaemorriions)	(Lacedaemonians)
102 10	(Obgorely)	(Oligarchy)
104 24	எண்ணை	கான் வதேனும்

இவருடைய மரணம் (கி. மு. 399) யாவர்க்கும் துக்கத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது; அத்தருணத்தில் நண்பர் பலரிவரைச் சூழ்ந்திருந்தார்கள். மரணதண்டனை விதித்தபிறகு திருவிழாவொன்று குறுக்கிட்டதால் தண்டனையை நிறைவேற்ற 30-நாட்களாயின. அதுவரை அவர் சிறையிலிருக்கவேண்டியதாயிற்று. இவர் சிநேகிதரெல்லாம் இவரைத் தப்பியோடி அயல்தேயம்போய்ப் பிழைக்கப் பன்றி வேண்டியும் அவர் பிடிவாதமாக அவ்விதமானகொடிய காரியத்தைச் செய்யமாட்டேனென்றார். 30-நாட்களாயின. அவரைக்கொல்வதற்கு விஷங்கொண்டுவரப்பட்டது. தன்னைச்சுற்றிலுமாற்றும் நண்பர்களைத்தேற்றி வேண்டிய புத்திமதிகள் கூறித் தானும் விடைபெற்று விஷத்தையுற்சாகத்துடனுண்டு அடங்கினார்.

சிறைச்சாலையில் இவற்கும் இவர் நண்பர்கட்கும் நடந்த சம்பவங்களை மிகவுமுயர்ந்தவை. யாவர்க்கும் நற்போதகமாம். சமய நேர்ந்துழி வெளியிடுவேன்.

R. ரெங்காசாரியர்.

உ

சிவமயம்.

சேதுபுராண அரும்பத விளக்கம்.

(அ-ம்.தொகுதி: சடுள-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

க௦. நிலையான மிகுந்த ஆன்மா தன்னிடத்தே பலபிறத்தலானும் துதிக்கையையுடைய விராயகக்கடவுள் தோன்றலானும் நினைத்தற்கரிய சிவபிரானுடைய இடப்பாகத்தில் அமர்தலானும் உமாதேவியை நிகர்க்கும்; மலைக்கியையக்கூறுங்கால் நிலையான பெருமை பொருந்திய, தடாகங்கள் பல நெருங்குதலினாலும் யானை தோன்றலானும் சிவன் தன்னிடத்தில் உயர்தலினாலும் எனக்கொள்க.

கக. கரிய நிறத்தையுடைய விஷ்ணுவைச் சர்ப்பசயனத்திற் சேருதலினாலும் மிகுந்த நல்ல சிவந்த பொன்போலும் மேனியாலும் அழியாத மன்மதனைப்புதல்வனாகப் பெறுதலினாலும் இலக்குமியை நிகர்த்தது; மலைக்கியையக்கூறுங்கால் கரியமுகில்படியும் ஒலியையுடைய முனிவர் இருப்பிடங்களினாலும், மிகுந்த நல்லசெங்கல்மலையாகக்கொண்ட மேனியினாலும் குறைதலில்லாத மதத்தால் நனைந்த யானைகளைப் பொருந்தலா னுமெனக்கொள்க.

கஉ. அலர்ந்த வெண்டாமரையின்கண் வாழ்வதாய் நிலவுகின்ற மெய்ம்மையாகிய வெண்மை நிறமும்நீடி நாடோறும் உலகு உணர்வுறலைச் சிறந்து ஞானத்திற்கு முதலாய்ச் சரஸ்வதியை நிகர்ப்பது; மலைக்கியையக் கூறுங்கால் அலர்ந்த வெண்டாமரை தன்கண் வாழ்வதாய் விளங்குகின்ற மெய்ம்மையாகிய வளங்களும் மிக்குநித்தமுமுலகுணர்வுறலைச் சிறந்து மலைகளுக்கு முதலாய் எனக்கொள்க.

கச. கோடுறீஇ - கொம்புகளுறுதலால், புனிதவிண் உடுத்திடும் - சுவர்க்கமுடுத்த.

கரு. அருவிவாசுகி - அருவியாகிய வாசுகி, கூலம் - கரை, அருகுறீஇ - அருகுறலால்.

கக. மூங்கினிரைகளின் முனைபொருந்திய தலை சுவர்க்கத்தை த்துவாரம் பொருந்தச்செருகிப் பொருந்தி நின்றலினால்.

கஎ. ஆதிமீன் - அச்சுவினி, தோணி - இரேவதி, நாள் - நகூத்திரம், சோதிநூலறிஞர் - சோதிடர். எனவே நகூத்திரத்தின் வண்ணமாய் முத்துக்கள் தோன்றலால் நகூத்திரம் கணக்கிறந்து விளங்குதற்கேது என்னென்று சோதிடர் அச்சங்கொள்வர் என்பதாம்.

கஅ. தள்ளும்படி வெடித்த வாயிலுள்ள முத்தை வீழ்த்திடாத மூங்கில்கள்.

கக. குணம்பொருந்திய வளைந்த விடத்தையுடைய கோடுகளில் மின்னொடுகரியமுகில்கவ்வித் தொங்குதல், முயற்சி பொருந்திய

குரக்குப்படை தடிந்து அரக்கர்களுடைய கைவாளோடு தூக்குகின்ற பரிசைகள் போலும். கார் - பரிசை.

உ0. கார்காலமுகிற் கூட்டங்கள், வேகத்தையுடைய வாடைக் காற்றினால் அழகுநிறைந்த சிகரங்களை நீங்கி ஒலித்தாகாயத்திற் செல்லுதல், நஞ்சையுணுகவுடைய சிவனுடைய வருளால் இராமசுவாமியிடத்தினின்றும் இராவணனுடைய பிரமகத்திதோஷம் நீங்கல் போலாம்.

உக. விள்ளுறுபாழி - வெடித்தமுழைஞ்சு. நள்ளுறை - மலையின் நடுவிலிருக்கின்ற. மின்னி யுடனே யம்மின்னல் உள்ளே பொருந்த வாயைமூடி யொடுங்குகின்ற முகிற் கூட்டங்கள் காளியினது கோயிலின் நடுவே பொருந்திய கொள்ளிவாய்ப் பேய்க்கூட்டத்தை யொக்கும்.

உஉ. நெருங்கிய திண்ணிய மூங்கிற் றாண்கள் எங்கும் நிறைந்த மலையிட முழுவதும் கிரம்பிய நீலமுகிலானது இராமநாதசுவாமியுடைய திருமேனியில் வெயில்படாது ஸ்ரீராமன் முன்னாளில் கரிய வஸ்திரத்தாலமைத்த கூடாரம்போலும்.

உச. வண்டுகளொலிக்கின்ற மதத்தால் நனைந்த கதுப்பையுடைய யானைகள் பக்கங்களிலெல்லாம் விளங்குகின்ற நிழலெதிர்ப்படவுருத்து நெருங்கி யழகிய குளிர்ந்த பளிக்கறை கிலங்குளியும்படி குத்தி விளங்குகின்ற நிழல் கீழிற் பொருந்த யானைவிழ்ந்ததென்று திரும்பும்.

உரு. தடித்துறது - மின்னது. அடித்தலையவர் கீழிற் பொருந்தினோர். யானைகள் இடி - பிளிற்றொலி. ஆலாங்கட்டி - நுரை. துளியாகிய மழை - துளியாகிய மதநீர்.

உசு. வெள்ளிய சருப்பமானது திறம்பொருந்திய மலைநீரோடு ஒருசேர அம்மலையிற் பற்றித்தொங்குதலை.

உஎ. திரண்ட ஞாற்சியின் அந்நாகம் - திரண்ட தொங்குதலையுடைய அந்த வெள்ளிய சருப்பமானது. இளங்கால் - தென்றல். பாற்செறி பின்னலின்படலை - பால்போன்ற செறிந்த பின்னர் சடை.

௩௦. பச்சிலையுரைப்புறம் - பசியஇலை உரோஞ்சலால் பொருந்தும்.

௩௧. வனி-தொகுத்தல் விகாரமாய் அக்கினிக்காபிற்று. மணியின் மேல்விழும் மது - முனிவர்தம் சாடையில் அபிமுகத்தில்முனைக்கும் மிகுந்த மாதளம் வித்துக்குப் பெய்யுங்குடநாரம் போலும் என்க.

௩௨. தலைமுகில் - முடியிலுள்ள முகில்.

௩௩. அகவியாலுவ - கூவியாடுதல். வேழம்பமாதர் - கழைக்கூத்தியர்.

௩௪. பொருந்திய குரங்குகள் குதித்தலால் நடுவேசித்திரிக்கப்பட்ட கொடியால் பக்கத்தின் மேலாகப்படரப்பெற்ற குளிரந்த இலைகளுங்கொம்புகளும் இல்லாத் தருக்கள் கூத்தாடுபவர்கள் நிறுவியகம் பம்போலத் தோன்றும்.

௩௫. நீரவர் - நீராகிய அவர் எனவும், நீர்மையையுடையவர் எனவுங் கொள்க. சூரியன் குளிரந்த நீரிலேகுளித்தும் தனதுவெப்பந்தணியாமையால் இங்ஙனங்கூறினார்.

௩௬. வாசனைபொருந்திய அழகிய சோலையானது சூயில்களும் வண்டுகளும் செழுமையாகிய அழகிய கிளிகளும் மயில்களும் நெருங்கலால் மன்மதன் முனிவர்மீது படையிறங்கிய மதில்பொருந்தியபாடி வீட்டின் அழகைப்பொருந்தும்; மன்மதனுக்குக் சூயில் எக்காளமும், வண்டு நாணியும், கிளிவாகனமும், மயிலஞ்சாயலையுடையபெண்கள் சைனியங்களுமாதலின் இவ்வாறு கூறினார்.

௩௭. ஏல்வை - பொய்கை. இலைகமாதர் - அரம்பையர்.

௩௮. முண்டகக்கன்னி காந்தனும் இரவிமருக - தாமரையாகிய கன்னிக்கு நாயகனாகிய சூரியனாகிய மருகன்.

௩௯. வேந்தன் - இந்திரன். இதனை “வேந்தன் மேயதீம்புனலுலகமும்” என்பதனாலும், “வேந்தனும் வெந்துகெடும்” என்பதனாலும் மறிக.

௪௦. கலர் - கீழ்மக்கள்.

சஉ. நோக்கல் செய்வதோ எனக்கூட்டுக. நோக்கல் செய்யா தென்பது கருத்து.

சச. வாழைப்பழத்தின் மேனும், காலையுடைய மாம்பழத்தின் மேனும் கலந்துவழிகளில் நிறைந்துசேர முதிர்ந்த பலாப்பழத்தேன் முற்பட்டுத் திக்குகளதிரவரும் பெருந்திகளாம்.

சரு. பக்கத்திற்பொருந்திய திரண்ட கற்களின்மீது பொருந்திய விருகூங்களிற் றாங்குமிரூல் மதுத்துளியை அவ்வுலத்தின் மீது சொரிதலால் மலையின்மீது வாழும் சிவபிரானுடைய திருமுடியிற் றங்குகின்றபொன்னுலாகிய குளிர்ந்த குடத்தைப்போலாகும்.

சசு. வரைசெய் வெண்பளிக்கறைவட்டம் - வரையிற் செய்யப்பட்ட வெள்ளிய பளிக்கறை வட்டமானது.

இரசதகோடிகம் - வெள்ளியாலாகிய பூந்தட்டு.

மலரின் சாய்கை பளிங்கிற்படுதலால் இவ்வாறு கூறினார்.

சஎ. கந்தமாதன மேவுதண்டலை அளிதேவருர் அணித்துச் சென்றுங் கற்பகக்காவினில் வீழ்ந்திடா. அவைகளில் வெற்றிக் கில்லையாம். பின்கற்பகப்பூவில் வண்டுருதென்கை பொய்ம்மையே.

சஅ. ஆராயப்படும் அரம்பையரை வரையரமகளிர் சேர்ந்துழ் அவர் கூந்தலிலொலிக்கும் வண்டினம் இதழ்பொருந்திய மலர்வைத்து முடித்த கூந்தலில் தேனுண்ணுதல் கூடாது அவரோடு இவர்களது கூந்தலின் நலத்தைக் கூறுதல்போலும்.

சக. ஐந்துவாய் - சிங்கம். முன்செய்தகுறைகளினாலே எங்கள் தோலையுரித்தனை எம்பெருமானே இனிக்கருபை செய்தருளல் வேண்டுமென்றதுபோல மானும் யானையுமாகிய இவைகள் மலையடி வாரத்தைச் சாருமென்க.

(தொடரும்.)

ஆ. மு. சோமாஸ்கந்தபிள்ளை.

கல்வி நலங்கூறல்.

இந்நிலவுலகத்து மக்களாகப் பிறந்தாரனைத்தார்க்கும் கல்வி ஆவசியகமுடையதென்பது பல்லாரானுந் தேறக்கிடக்கின்றதாகும். அக்கல்வி பலதிறப்பட்ட பலபாடைகளாகப்பரவி அவ்வத்தேயங்கட்கமைவுபெற நிலவுகின்றன. இறைவனானும் அவனருள் வழிப்பட்டோரானுமாக்கப்பட்ட அரும்பெரும்பாடைகள் சிலவன்றி இக்காலத்துத்தாமாக வரம்பின்றி விளங்கும் பாடைகளுஞ்சிலவுள. எவ்வெப்பாடைகளாயினும் புருடார்த்தத்துட் பொருட்களைக்காட்டி ஓர் முடிபுகாட்டி நிற்குமேல் அவைசீரியவெனச் சென்னிமேலேற்றத்தக்கதாகும். அன்றித் தோற்றவாய்மட்டும் அகலமுடைத்தாய்ப்பின்னர் வீடுபேறு முதலிய நன்னிலை தெரிக்காது சிலவும் பாடைகள் இவ்வுலகநடிப்புக்குமட்டுமன்றி வேறெத்துணையானும் பயனிலவாய் முடியும் என்க. ஈண்டைக்கு வடமொழிநிற்க, தெய்வத்தன்மை பெற்றுச்சீரியதாய் இகபரத்தன்மைகொடுத்து உயர்நிலைகள் இன்ன வின்ன வெனத்தெரித்து முதிர்ந்த நல்லுணர்வைப்புகட்டி முடிபு மிவையெனவறுதியிட்டுக் கொண்டுபோவதும் நமதரிய செந்தமிழ்ப் பாடையாம். மூதறிஞர்களது காலத்திற்குளே மிகப்பெருமைபாராட்டக்கிடந்ததென்பது தெளிய விளங்கும். ஓர் பாடையினின்று மற்றோர் பாடையை மொழிபெயர்த்தல்போல இப்பாடை வந்ததன்று. எல்லாம் வல்ல முழுமுதலிடத்தினின்று தோன்றியதேயாகும். இதன்வழித்தான பலகுதர்க்கவியைபுகாட்டி நியாயங்கூறி இறைவன் வயினதே என விரித்து வரைவானெண்ணின், நலங்கூறலென்னுந் தொடர்முற்றுகாகலின் அதனை ஈண்டு விரிக்காது சுருக்கியதாகும். வடமொழியினின்று வந்ததென்பது சிலர்கொள்கை. அங்ஙனமாயின் ஆலவாயவீரசடைப் பெருங்கடவுள் இறையனாகப்பொருள் திருவாய் மலர்ந்தருளியமைக்கு யாது யூகிப்பதோ? உண்மையினைக்கு வார் நம் அரும்பெருந்தமிழ் மூலந்தொட்டதென்பதை அறியாமற்போகார். சங்கம் மருவிய காவியங்களினது கற்பனை, அதிசயம், யுக்தி, யென்பவைகளை ஒருகால்படித்தபின்னரே, நந்தமிழிருந்த

அருமை பெருமை விளங்கும். ஒவ்வொரு பகுப்பை வரையறுத்து நிலைநாட்டிக் கூறிப்போமிடத்து, விகற்பித்துக்காட்டாது குலாலன் மட்கலங்களைத் திரிகையினின்று மிறக்கித்தரையில் அமைதியாகவைத்திருத்தலைப்போல, சுவைமுதலிய பொருள்கள் சொன்னலப்பொருளும் பொருணலப்போக்கும் ஒன்றோடொன்று தழுவி உயர்பதம்பெற்று, அவ்வவ்வுவமையும் பொருளும் கண்ணாற்காண்பதுபோலத் தெரிகின்றது. இன்னும் ஆழ்ந்த பொருளையுடையவென நாம் மேன்மேலும் புனைந்துகூறல் பெரும்பயனில்லாத சொல்லாய் முடியும். அருமைப் புலமையெய்திவிளங்கிய கம்பர், பம்பைப்பொய்கை வருணனை கூறுமிடத்தும் அப்பொய்கைமிக்க ஆழமுடைத்தாதலை உவமித்தற்கு

கற்பக மனையவக் கவிஞர் நாட்டிய

சொற்பொரு ளாமெனத் தோன்றல் சான்றது.

என்கின்றனர். எவரெவர் எவ்வெவைகளைக் கேட்கினுமளவிற்குத் தகத்தரும், கற்பகமனையகவிஞர்நாட்டிய சொல்லும்பொருளும் எங்ஙனம் ஒன்றையொன்று தொடர்ந்து நோக்கநோக்கப் பொருள் கொடுத்துக்கொண்டேபோகுமோ, அவைபோல ஆழ்தலமைந்துள்ள தென்னுங் கருத்தமைந்திருக்கின்றதாகும். பற்பல பெரியோர்களும் புலவர்சிகாமணிகளும் நம்பாடையில் இயற்றிவைத்திருக்கும் நூல்கள் கணக்கில்லாதன. அவற்றில், திட்டமும் துட்பமுஞ் செறிந்து காம்பிடித்த கண்ணாடியைப் போலப்பொருள் பயந்து சிற்கும்நூல்கள் சில. கற்கத் தொடங்குமுன்னரே போதுமான அளவு கற்றற் குரியன இன்ன இன்னவென ஐயமறவுய்த்துணர்ந்து கொள்ளவேண்டுவது பெரியகாரியமாகும். அங்ஙனந்தெரிந்து ஒருவாறு ஊகித்துக், கல்வியின்சுவை கண்டதும் பின்னர் அறிவு விசாலித்து எந்நூல்களினது உள்ளக்கிடக்கைமுதலியன இலேசாகவிரைவிலறிய முடியும். நாம் ஒருதொழிலைப் பிழைத்தலாதியவைக்கு இடைவிடாது செய்து கொண்டிருத்தலைப்போல, கல்வியையும் இடைவிடாது பயின்று கொண்டிருத்தலையே அறிவைப் பிழைக்கவைத்துக் கொண்டிருக்குந் தொழில்போல நாம் மேற்கொள்ளல்வேண்டும். கல்வி என்பதே தொழிற்பெயராக விருத்தலையும் நாம் ஒருவாறு யூகிக்கத்தக்கதே. சிறுபோது இடையிடிவ் அதன் நலங்குன்றிச்சுவை காட்டா தொழித்தலைச்செய்யும்.

“என்னொருவன் சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு.”

என்ற நாவலப்பெருந்தகையார், எவ்வளவோ அருமபெருந்திர ண்டபொருள்களை ஒருசிறு தொடர்பால் சுருங்க விளக்குவதையும் நாம் அதிசயிக்கத் தக்கதென்க. ஆராய்ச்சிசெய்யச்செய்ய இனிமையும் புதுமையும் பயந்து ஆராய்வாரைத் தன்மயமாக்கிக்கொள்வது உம் நம் தமிழ்நூல்களே. அன்றி நில்லாவுலகத்துநிலைமைகளை ஐயந் திரிபறக்காட்டு வித்து நின்றொளிர்வதுமாகும்.

எம்மை யுலகத்தும் யாங்கானேங் கல்விபோன்
மம்ம ரறுக்கு மருந்து.

என்பதையுமுணர்க, பெரும் பான்மையாகச் சித்திமுத்திப்பேற டைந்தவை யெல்லாம் நம் படையி லுள்ளவே. இக்காலத்துச் சிறிது குன்றுதலடைந்து கிடப்பினும்,—(மாசுபடினு மணிதன் சீர் குன்று வாம்) என்பதுபோல, நிற்பையுடையதாக விருக்கின்றது. ஏனைய பாடைகளை யொப்ப பற்பலமுரண்களும் வன்மையும் இன்றிக்கற்கக் கற்க ஊற்றுக்கேணி யென்னப் பொருள்சுரந்து காட்டுதலையுமேற் கொண்டொழுகின்றது. தமிழ் வளர்த்த பெருந்தகைமன்னர்களிரு ந்து இதுகாறும் இப்பாடையைப் போற்றிவருவார்களாயின், நூல்களின் நாமங்களே, இறந்தாரை யெண்ணிக் கணக்கிடவெத்தனித் ததைப்போலமுடிந்து விடும். புலமை நிரப்பச் செய்து ஊக்கமுறச் செய்தலையுடையதிஃதென பிறதேயப்பாடையுளாரும், எவ்வளவு அருமை பாராட்டிப்பேசுவதையும் படிப்பதையும் நாம் கண்ணுரக்க ண்டி வருகின்றோம்.

இவ்வண்ணமாய்ச் சதந்தரபாடையைக் கைக்கொள்ளப்பெற்ற நாம் போற்றிவளர்க்காது கைவிடுவோமாயின்—(தன்மனையிருக்கப் பிறர்மனைக்கேகும்பேதையோல்) ஆகுவமன்றிவேறென்னை. இது தெய்வத்தன்மை பெற்றதென்பதும் கற்பத்தலையிட்டுக் கொள்ளின் அருள் வழிக்கூட்டற் காற்றலுடைத் தென்பதுமான ஓர்முழுப்பெரு நம்பிக்கை நம்மவர்களிற் சிலர்களுக்கில்லாதிருக்கின்றது. அஃதென் னையென வாராயின் நம் நூல்களிற்கண்படாதபார்வையன்றி வேறொ ண்றுமின்று.

நா- இராமசாமி பிள்ளை.

உ

சிவமயம்.

திருக்குறளாராய்ச்சி.

யான் கொழும்பு அரசினராசிரிய கல்லூரித்தமிழ்ப்பரீட்சைக்
காகப்படிக்கும்பொழுது பாரதத்தைப்போலவே திருவள்ளுவர் குற
ளையும் ஆராய்ச்சியோடு படித்தேன். அது வேறு சில ஆராய்ச்சி
க்கு மாறுபடுதலின் அதனை இப்பொழுது வெளியிடுகின்றேன்.

அழுக்கா நெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி யுய்த்த விடம்.

இக்குறளைக்குறித்து எ-ம் தொகுதிச் 'செந்தமிழி' ன் கக - ம்
பகுதியிற்றோற்றிய ஆராய்ச்சி வருமாறு:—

“ இதில் “பண்பிற்குப்பண்பியில்லையேனும்” என்பது பண்பி
ற்குப்பண்பில்லையேனும் என்று சில ஏடுகளிற்காணப்படுகிறது. இக்
குறளில் அழுக்காநென்னும் உடல்கொளுயிர்க்குணத்தைப்பாவமெ
ன்னும் மற்றொரு குணமுடையதுபோலப் பாவியென்றது, ‘பண்பி
ற்குப் பண்புகோடல் பொருந்தாது’ என்னும் தருக்கநூற்கருத்து
டன் மாறுபட்டு வழுவாதல்கோக்கி, அதனை அமைப்பான் “தன்
னையாக்கினுனை இருமையுங்கெடுத்தற் கொடுமைபற்றி அழுக்காற்றி
னைப் பாவியென்றார் கொடியனைப்பாவியென்னும் வழக்குண்மையி
ன்” என்று ஆசிரியர் கூறுதலின், இதற்கேற்ப “பண்பிற்குப்பண்
பில்லையேனும்” என்பதே பொருத்தமுடைத்தாம். ”

ஆசிரியர் கூறிய ‘பண்பிற்குப்பண்பியில்லையேனும்’ என்பது
பண்புதானே பண்பியாயிருத்தல் கூடாதாயினும் என்னும் பொரு
ள்பட்டுக்கிடக்கின்றது. இவ்வாறன்றி, பண்புக்குப்பண்புடைய பொ
ருள் இல்லையேனும் எனப்பொருள்கொள்ளல் தவறு; பண்பியின்றி
ப்பண்பில்லையாதலின்.

இக்குறளில், அழுக்காறு பண்பு; அதனைப்பாவியென்றது பண்
பைப்பண்பியாக்கியது. அது வழு; பண்பு பண்பியாகாதாகலின்.

அவ்வழுவையமைத்தற்பொருட்டே ஆசிரியர், “பண்பிற்குப்பண்பி யில்லையேனும்,.....வழக்குண்மையின் ” எனக்கூறினர்.

இனி ‘ பண்பிற்குப் பண்பில்லையேனும் ’ என்பது திருத்தம். இதற்கு, பண்புக்கு மற்றோர் பண்பில்லையென்பது பொருளாகின் றது; ஆகவே, நூலாசிரியர் அழுக்காறென்னும் பண்பிற்கு வே ரோர் பண்பமைத்தாரென்னும் வழுவுண்டாகும். அவ்வாறு பண் புக்குப் பண்புகொள்ளும் வழு இதில் அமையவில்லை என்பதை ஆராய் குக.

அழுக்காறென்னும் பண்புடையான் இருமையுங்கெடுவன்; அவ ணைக்கெடுப்பது அழுக்காறு; ஆதலின் அழுக்காறு கொடியது; கொ டியாணைப்பாவியென்னும் வழக்குண்மையின் அழுக்காறு பாவியெ னப்பட்டது. பாவி, பண்பி. பாவம், பண்பு. ஈண்டுப்பாவம் என் பது அழுக்காற்றையே உணர்த்தும். கொலையாளியைப்பாவியென் புழிப் பாவம் கொலையை உணர்த்தும். பிறரைக்கெடுப்பாணைப் பாவி யென்புழி, பாவம், பிறரைக்கெடுத்தலை உணர்த்தும். இன்னு செ ய்வாணைப் பாவியென்புழி, பாவம் இன்னுமையை உணர்த்தும். ஆதலின், பாவம் என்பது, பொருமை என்பதுபோல் ஓர் பண் பையுணர்த்தாது, இடம் நோக்கி ஒவ்வோர் பண்பை உணர்த்தும். எனவே, பாவம் ஈண்டு அழுக்காற்றின் வேறாய ஓர் பண்பல்லவெ ன்பது தெளியத்தக்கது. ஆதலின் பண்பிற்குப்பண்புகோடல் ஈண் டில்லை.

இனி, இருமையுங்கெடுத்தற்கொடுமைபற்றிப் பாவியென்றாக லின் அக்கொடுமைதான் பாவம் என்பது குறிக்கும் வேறோர் குண மெனின், அது பொருந்தாது. என்னை, “ நெவின்றிநன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக், குற்றமு மாங்கே தரும்.” “அஞ்சுவதஞ்சா மை பேதைமை” என வருங்கால் குடிபொன்றிக்குற்றமுந்தருதல் வெஃகலின் வேறோர் குணமாகவும், அஞ்சாமை பேதைமையின் வே ரோர் குணமாகவும்படுமாதலின், குடிபொன்றலும் குற்றமுண்டாத லும் வெஃகலின் பயனேயன்றி வேறு குணமன்றென்பது நன்று தெளியத்தக்கது. அவ்வாறு, இருமையுங்கெடுதல் அழுக்காற்றின் பயனேயன்றிவேறோர் குணமன்று.

ஆகவே நூலாசிரியர் பண்பிற்குப் பண்பு கொள்ளாது பண்பையே பண்பியாக்க உரையாசிரியர் அதற்கு அமைதி உரைத்தாராதலின் 'பண்பிற்குப் பண்பியில்லையேனும்' என்றிருத்தலே பொருத்தமுடைத்தாம். அன்றி, 'பண்பிற்குப்பண்பில்லை' பெண்ப்பாடம் திருத்திப் பாவம் என்பது அழுக்காற்றின் வேரூயகுணமெனத் திரித்துப் பண்பிற்குப் பண்புகோடல் என்னும் வழுவை விரித்தல் விபரீதவாராய்ச்சியாகும்.

ஆராய்ச்சிக்காரர் கருத்தின்படி ஆசிரியர், 'அழுக்காறென்னும் உடல்கொளியிர்க்குணத்தைப் பாவமென்னும் மற்றொருகுணமுடைய' தாக்கவில்லை பெண்ப்பாடம், அதனால் 'பண்பிற்குப் பண்புகோடல்' என்னும்வழி அமையவில்லையென்பதாடம், பண்பிற்குப்பண்பில்லையென்ற பாடத்திற்குள் அவ்வழுவுண்டாகின்ற தென்பதாடம் மேலே காட்டப்பட்டன. ஆதலின், 'பண்பிற்குப் பண்பில்லையேனும்' என்னும் பாடம் பொருத்தமின்றும். 'பண்பிற்குப் பண்பியில்லையேனும்' என்னும் பாடமே பொருத்தமுடையதும் உரையாசிரியர் கருத்துக்குடன்பாடானதுமாம்.

நூ.ச. நகையு முவகையுக் கொல்லுஞ் சினத்திற்
பகையு முளவோ பிற.

“இதன் விசேடவுரையிலே ‘துறவாற்புறப்பகையிலராயினும்’ என்பதிலுள்ள ‘துறவால்’ என்பது ஏடுகளில் ‘துறவியால்’ என்றே காணப்படுகின்றது. திருக்கோவையார் ‘அளவியையார்க்கும் அறிவரியோன்’ என்னும் ௧0-வது செய்யுளின் விசேடவுரையில் ‘துறவுதுறவியென நின்றாற்போல அளவு அளவியென நின்றது என்னும் வாக்கியம் காணப்படுதலின் ‘துறவியாற் புறப்பகையிலராயினும்’ என்றிருத்தல் கூடுமென்பது.”

இதுவும் நூ.ச. “செந்தமிழ்”த்தொகுதியிற் றேற்றியது. இவ்வாராய்ச்சி தருக்கநூலாராய்ச்சி சிறிதுமின்மையால் வந்ததென்னலாம். “ஏடுகளில்” என எல்லா ஏடுகளையும் உள்ளடக்கியதும், ‘திருக்கோவை யார் விசேடவுரையில், ‘துறவுதுறவியென நின்றாற்போல’ எனக்கா

ணப்படுதலின் பரிமேலழகர் விசேடவுரையிலும் 'துறவியால்' என்றிருத்தல் கூடுமென்பதும் தருக்கமுறைக்குப் பொருத்தமானவல்ல.

அளவியை யார்க்கு மறிவரியோன் நிலையம்பலம் போல்
வளவியவான் கொங்கை வாட்டடங் கண்ணுதன் மாமதியின்
பிளவியன் மின்னிடை பேரமைதோளிது பெற்றியென்றும்
கிளவியை யென்றோ வினிக்கிள்ளை யார்வயிற் கேட்கின்றதே.

என்பது திருக்கோவையார். இங்கே அளவு அளவியென வந்தது செய்யுள்நோக்கியென்பது நன்கு புலப்படுகின்றது. துறவு துறவியென நின்றதூஉம் யாண்டாயினும் செய்யுளில் காணப்பட்டிருத்தல் கூடும். வாக்கியத்தில் துறவு துறவியென நின்றதனாலம்பயனென்றுமின்மையாலும், துறவியால் என்பதுபோல மயங்கவையாது பொருளை விளங்கவைத்தலாலும் துறவால் என்பதே பொருத்தமாயபாடமென்க.

அ. க. இளையதம்பி.

உ

*செந்தமிழ்ச்சங்கம்.

தமிழ்ச்சங்கமெனவே இனிய கூட்டமெனினும் தமிழுணர்ச்சியுளாரின் சபையெனினு மொக்கும்; இத்தமிழ் மற்றுள பாடையினு மினிமையுடைத்தாதலா லிதனைச் செந்தமிழ் மென்றடைகொடுத்தோதின ரான்றோர்; இத்தமிழ் முதற்கடவுளாயு மெல்லாம் வல்ல இறையாயு முள்ளநம்பரசிவத்தின் றிருவாக்கினின் றெழுந்தமையாலினிமையு மாழமுடைமையும் பல விலக்கணவரம்பு மமைந்துளது நோக்கியே,

* 1910-ஸ்ரீ மேய் 25உ காலையில், தஞ்சையிற்கூடிய மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து ஒன்பதாம் வருஷக்கூட்டத்தில் ஸ்ரீமத்-ரா ம. பழனிவேலுப் பிள்ளையவர்களாற் படிக்கப்பெற்றது.

கம்பரும்,

உழக்குமறை நாலினு முயர்ந்துலக மோதும்
வழக்கினு மதிக்கவினி னும்மாபி னாடி
சிழற்பொலி கணிச்சிமணி நெற்றியுமிழ் செங்கண்
தழற்புரை சுடர்க்கடவு டந்ததமிழ் தந்தான்.

என்றோதினர்.

கண்ணுதற்பெருங் கடவுளுங் கழகமோ டமர்ந்து
பண்ணுறத்தெரிந் தாய்ந்தவிப் பசுந்தமி ழேனை
மண்ணிடைச்சில விலக்கண வரம்பிலா மொழிபோ
லெண்ணிடைப்படக் கிடந்ததா யெண்ணவும் படுமோ

என்றோதினர் பரஞ்சோதி முனிவரும்.

வடமொழியைப் பாணினிக்கு வகுத்தருளி யதற்கிணையாத்
தொடர்புடைய தென்மொழியை யுலகமெலாந் தொழுதேத்துங்
குடமுனிக்கு வலியுறுத்தார் கொல்லேற்றுப் பாகரெனிற்
கடல்வரைப்பி னிதன்பெருமை யாவரே கணித்தறிவார்.

என்று ஓதற்கியைந்தார் சிவஞான முனிவரரும்.

பரசிவந் தமது திருவாக்கிற்கேற்றேன்றிய விரந்தருந் தமிழினுண்
டாய பேரன்பினால் தாமே முதற்சங்கத்தின் தமிழ்ப்புலவராய்த்
தோன்றித் தமது திருவாக்கா லிறையனாகப் பொருளெனு மோர்
நூலைப் பிற்றொகுத்தமையானும் மற்றும் குறுமுனி குரவரு மெமது
துணைத் தெய்வமுமாய வறுமுகக் கடவுளருந் தமிழ்ச்சங்கப் புல
வரா யமைந்தமையானும் பின்னர்ப் பரசிவத்தின் திருவாக்கிற்கேற்றேன்
றிய இவ்வருந்தமிழை யியலிசை நாடகமெனப் பகுத்துலகின் நிலை
நாட்டிய தமிழ்முனியெனப் பெயர்வாய்ந்த வகத்தியனாரும், அவர்
மாணக்கராய தொல்காப்பியனார் முதலியோரும் கடைச்சங்கத்திற்
கேற்றேன்றிய பொய்யடிமையில்லாப் புலவர் முதலியவியற்கையறிவாள
ரும், அறம்பொருளின்பம் வீடெனும் நற்பயனுந் தழுவிய பற்பல
நூற்களைத் தொகுத்தாரெனின், இத்தமிழின் பெரும்புகழை யெவ்
வாறு அளவமைத்துக் கூறப்பெறும். மற்றும் புறச்சமயவிருள்கல
வரு ஞானசூரியன்போற் கேற்றேன்றிய நம் சைவசமய குரவராய நால்
வரு மித்தமிழ்வலியாற் புறச்சமயந் தலையெடாவண்ணந் தடிந்து

செபற்கரிய வற்புதங்களை யிவ்வுலகின்கண் நடாத்தியதாய்த் திருத் தொண்டர்புராண வாயிலாகத் தெற்றென வுணருமாறமைந்துளது பற்றியே,

தொண்டர்நாதனைத் தூதிடை விடுத்தது முதலே
யுண்டபாலனை யழைத்தது மென்புபெண் ணுருவாய்க்
கண்டது மறைக் கதவினைத் திறந்ததுங் கன்னித்
தண்டமிழ்ச்சொலோ மறுபுலச் சொற்களோ சாற்றீர்.

எனக் கூறுவாராயினர்.

ஆகவே, இத்தமிழாற்றல் கூறப்புகின் விரியும். அதுநிற்க, இச் செந்தமிழ் வழங்குவது, குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடமெனு மெல்லையளவெனப் பனம்பாரனார் கூறினானும் இமயமுதல் கன் னியாகுமரிக்குத் தெற்கிலுள்ள கடலிடைப்பட்ட அநேகதீவிலும் தமிழ்ப்பார்து கிடந்ததெனக் கூறுவர் சரித ஆராய்ச்சியுடையார். இத்தமிழ்நாட்டைச் சேர சோழ பாண்டியரென மூவேந்தரும் நீண்ட காலம் ஆண்டும் இத்தமிழை மிகவுயினிதாகக் கொண்டாடியுந் தமிழ் முணர்ந்த புலவர்க்காமணிகளை,

மன்னனும் மாசறக் கற்றோனுஞ் சீர்தூக்கின்

மன்னனிற் கற்றோன் சிறப்புடையோன்,

என்பதற்கியையத் தம்மினுஞ் சிறப்பமையப் பேணியு மவர்களுக்குக் கணக்கமையா நிதியமளித்து மவரையொப்பப் புலமையிற் சிறந்துந் தமிழ்ப்பயிர்க்கு வேலிபோன்று விளங்குவாராயினர்.

இந்நாடு மூன்றினும் மிகுந்த தமிழ்ச்சிறப்பமைந்து நம் பர சிவங் கப்புளிட்டோங்கிய கடப்பின்கட் டோன்றி யற்புதத் திரு விளையாடல் புரிந்த பாண்டிநாடென்பது,

சந்தனப் பொதியச் செந்தமிழ் முனியுஞ்
சவுந்தர பாண்டிய னெனுந்தமிழ் நாடனுஞ்
சங்கப் புலவருந் தழைத்தினி திருந்த
மங்கலப் பாண்டி வளநாடென்ப.

என்பதால் தெள்ளிதில் விளங்கும்.

இச்சிறப்பமைந்த பாண்டிநாட்டில் மதுரை கபாடபுரம் வட மதுரை யென்னும் முவிடத்தும் முதலிடைகடை யெனுந் தமிழ்ச் சங்க முறையே கூடி யெவ்வயினுந் தமிழ் நிறுவியதாகத் தெரியவருகின்றது.

அவ்வரசரது வாணாளும் வம்சமுங் குறையவே தமிழுக்கங் குறைந்ததாகத் தெரியவருகின்றது. மற்றுமித் தமிழ்நாடு தெலுங்கரசராய நாயக்கர்வயத்ததாகவே, மணமமைந்த பொருட்செறிவுற்ற பெட்டகம் அப்பொருள் நீங்கினும் மணநீங்காவாறுபோல் தமிழ்மணம் வீசிக்கொண்டிருந்ததாகத் தெரியவருகிறது. பின்னரிந்நாடு ஆங்கிலேயதேயத்தரசர் வயத்ததாகவே நம்நாட்டார் தம் தாய் பரிதபிக்கப் பிறதாயைப்போஷிப்பார்போன்று இம்மையிற்புகழும் முடிவிற்பேரின்பவீடுபேறாய் பெருஞ்செல்வமுமளிக்குமிச்சேந்தமிழ்விருப்பிலாதிதனைப் பற்றறத்துறந்து பிறபாடையினுக்கமுடையராகவே இத்தமிழ்மெடுத்தாள்வாரற்றுத் தாயிலாச்சேய்போலும் வானிலாப் பயிர்போலுஞ் சோர்வுற்று முதியோரார் செய்த பற்பல நூற்கள் தலையெடாதொழிந்தும் சிதலுண்ணற்குணவாயுஞ் சிலநூற்களெவ்வயினுங் காணாது கரந்தனவற்றைக் கண்ணுற்ற நம் சேதுபதியரசர் குலத்தவருளொருவராய கனம்-பாண்டித்துரைசாமித் தேவரவர்க ளித்தமிழைத் தாய்போல் வளர்ப்பானெண்ணித் துணிந்ததிந்நாட்டின் நவப்பயனேயாம்.

இப்பெருந்தகையாரின் முன்றோடைந்த நீங்காப்பெரும்புகழ் போலெவரானு மடைதலருமையினு மருமையேயாம். இக்குல திலகம்போற்றோன்றிய நம் கனம்-பாண்டித்துரைசாமித் தேவரவர்கள் தம் மளவையிறோன்றிப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கு மித்தமிழ் மணியினொளி தமிழ்நாடு முற்றம்பரவுவானெண்ணி ஆன்றோரால் முற்சங்கங்கூடிய மதுரைமாநகரின்கண் தமிழ்ச்சங்கமென நான்கா முறை தொகுத்துச் சங்கக் கலாசாலைநிறுவிச் சங்கநூற்களைப் பயிற்று வித்துப் பயிலுமாணக்கருக்கு உடையுணவு முதலியனவுதவியும் அவரைப் பரீக்ஷித்து வுணர்ச்சிக்குத்தக்க பரிசளித்தும் மற்றுள ஆங்கிலேய பாடசாலை யினுந் தமிழ்ச்சங்கப் பரீக்ஷையொன்றமைத்து அதிற் தேறியார்க்கு மவ்வாறே பரிசளித்தும் முதியோரார்செய்துள்ள பல

126
 னாற்கள் கார்து மிராம்பாணவாய்ப்பட்டுமுளைதைத் தமது தோலாமுய
 ற்சியாலாங்காங்கு நாடி யொருங்கமைத்துந் தம்முணர்ச்சியாலதனை
 யாராய்ச்சிசெய்துஞ் சீர்திருத்தி யச்சிட்டுவெளியாக்கியும் தம்மரிய
 திருமேனிவருந்தப் பலவிடங்கடோறுஞ்சென்று ஆங்காங்குத் தமிழ்
 ருமையை யாவரு முணருமாறு வரியபெரிய உபந்நியாசங்களைக்கேட்
 டார் பலரும் பேரானந்தமுறுமாறு செய்தும்வருகிற நீர்மையான்,

தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார்

தோன்றலிற் ரோன்றுமை னன்று.

என நாயனாரோதிவவாறு இப்பூதவுடம்புகொடுபுகழுடம்பெய்தற்
 கமைந்தார் இத்தமிழெனும் வித்தைக்கைக்கொடு தமிழ்நாடெல்லை
 யளவினும் விதைத்துவிட்டார்போலும் அதுமுனைத்துத் தழைத்துச்
 செழித்துக் கொடியோடும் பருவமமைந்ததாலினிப் பூத்துக்காய்த்
 துக் கனிந்திடுமென்பது தின்னமேயாம்; இத்தமிழிற் பேரன்புபூண்
 டு மனோவாக்குக் காயமெனுந் திரிகரணங்களுமிதுவயத்ததாக்கியுழை
 த்துவரும் பெருந்தகைப் பேராற்றலுடைமைபூண்ட நம் கனம்-
 பாண்டித்துரைசாமித் தேவரவர்களது வம்சமும் வாணாளும் நீழி
 வாழுமாறு பரசிவத்தை யிடையறாச் சிந்தனையுடையனாயிருக்கின்
 றேன். மற்றுமறிவிற் சிறந்தாருமவ்வாறே சிந்தித்திருப்பார்களெ
 ன்பதற்கையமில்லை. சுபம்.

ராம. பழனிவேலுப்பிள்ளை.

சிறுவர்க்குரிய உபந்நியாசங்கள்.

(தொகுதி அ: ௪௦௪-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

புத்திரவாத்ஸல்யம்.

“அன்னையும்பிதாவும் முன்னறிதெய்வம்” தாய்தந்தையரிடத்து நாம் காட்டவேண்டிய விசுவாசத்தைக் காட்டிலுஞ் சிறந்ததும் தூய துமானதொன்று இந்நிலவுலகத்திலில்லையென்னலாம். தாய்தந்தையர்களுடைய வாக்கினைக்காட்டிலுஞ் சிறந்ததொன்று குழந்தைகட்கில்லை.

“தந்தைசொன்மிக்க மந்திரமில்லை” தந்தை தாயரைப் பணிதலே சிறந்ததோர் தருமமென்று மேலான வேதசாஸ்திரங்களுங்கூறுகின்றன. பண்டைக்காலத்து நல்லோர்களில் எத்தனையோ பேர் தம் தாய்தந்தையருக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடந்தார்கள் என்பதைப்பற்றி அநேக சரித்திரங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு வேடன் தன் தாய்தந்தைகளை நன்கு பணிந்தொழுகித் தன் நற்றன்மையிலும், ஞானத்திலும் சிறந்துவிளங்கினென்பது அவனைப் பற்றிய கதையொன்றினால் நன்கு அறியக்கிடக்கின்றது.

“ஒருகாலத்தில் கானிஷ்கா என்னும் பெயரிய ஸிப்ரனொருவனிருந்தான். அன்னோன் வேதத்தில் கரைகண்டவனாய், அநேக யாகங்களை நன்கியற்றினவனாயினும், ஆசாரமின்னதென்பதையவன் எட்டுணையேனும் அறியான். மிதிலா நகராஞ்செல்லின் அங்கு ஒரு வேடனுள்ளன் என்றும், அவன் ஆசாரத்திற்சிறந்து விளங்குபவனென்றும், அன்னோனிடமிருந்து ஆசார தருமத்தைக் கேட்கலாமென்றும் அவ்வந்தணன் கேள்விப்பட்டான். பிறகு அவ்வாறே அவன் அந்நகராஞ்சென்று ஆண்டுள்ள உன்னதமான மாடமாளிகை கூடகோபுரங்களை யும் அரமணைகளையும் செல்வத்திற் சிறந்த பிரபுக்களையும் பார்த்தான். ஒழுங்கான பாதைகளும், கடைவீதிகளும், யானைகளும், இரதங்க

ளும் மற்றும்பல பொருள்களும்சகல ஐசுவரியங்களும் நிறைந்துவிளங்கும் பிதிலாபுரியை ஜனகமஹாராஜன் ஆண்டுவந்தனன். அங்குச் சென்ற கானிஷ்காவோ ஆசாரத்திற்சிறந்த வேடனைப்பற்றிவினவலும் வேடனிருக்குமிடமும் அவனுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. கடைசியில் மான், எருமை முதலிய மிருகங்களின் இறைச்சிகளைக் கடைவீதியில் விற்பனைசெய்துவரும் வேடனைக்கண்டனன். அவனைச்சுற்றிலும் அநேக மனிதர்கூட்டங்கூடி நின்றலும், அவ்வந்தணன் சிறிது தூரத்திற்கப்புறத்தில் விலகியே நின்றான்.

அந்தணன் தன்னைப்பார்க்கவந்துள்ள என்பதை யறிந்துகொண்ட வேடன் உடனே கானிஷ்காவினிடம் வந்துசேர்ந்து ஏ! துயேயோனே! நீவந்தகார்யமின்ன தென்பதை யுணர்ந்தேன். இவ்விடம் அக்காரியத்திற்குரிய இடமன்று; நீவிர் என்னுடன் என்னகத்திற்கு வருவீராக என்றான்.

தான் வந்தகாரியத்தைத் தான்சொல்லாமலே யுணர்ந்துசொன்ன வேடன்வார்த்தையைக்கேட்டமாத்நிரத்திலேயே மிகுதியும் ஆச்சரியமடைந்தவனாய் மிகவும் சந்தோஷசித்தத்தோடு அவனுடன் அவனகம் நோக்கிச்சென்றான். ஆங்குச்சென்றதும், வேடன் அவ்விப் பரனுக்கு அர்க்யபாத்யாசமனங்களும்வழங்கிஓரிருக்கையுமீந்தான். பிராமணனும், வேடன் அவ்வாறானவிஷயத்தில் ஏற்படுவதன் காரணம் அத்துனைச்சரியானதாகக்காணப்படவில்லையென்று கூறினான். பிறகு வேடன் இவ்வழக்கமானது பரம்பரைப்பாத்தியத்தில் எனக்கு வந்துள்ளது. என்னுடைய இந்த வழக்கத்தை எனது தாய்தந்தையர் இதற்குமுன் செய்துவந்தார்கள். எனது ஜாதித்தொழில் இது; நான் வெகு சாக்கிரதையாகப் பெரியோர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து ஸத்தியஸந்தனாகப் பொய்ய்மையென்பது எள்ளளவும் பேசாமல் ஒழுக்கி மாற்றானைக்கண்டு பொருமைப்படாமலு மிருந்து வாணனைக்கழிக்கின்றேன்.

“ஊனைத்தின்றுனைப் பெருக்காமை முன்னினதே” என்றபடி நான்புலால்உண்பதில்லை. நான் பூர்வஜன்மாந்திர கர்மபெலத்தினால் இக்கொடியகார்யத்தைச் செய்யப்பிறந்துள்ளேன். ஆகையால் எவரும்

ஜாதித் தொழிலை விடல்தகாது என்று கூறினான். பிறகு வேடன் ஆசாரமின்னதென்பதைப்பற்றி அந்தணனுக்கு விரிவாகக்கூறினான்.

“நான் சொல்லுஞ்சிறந்த ஆசாரத்தை நீவிர் நுமது கண்களால் பார்க்க விரும்பினாலும், இவ்விதமான நல்ல தெசையை நான் அடைந்தவிதத்தைக் கேட்க விரும்பினாலும், என்னகத்தின் உள்ளறைக்கு வாருமென்றுசொல்லி அந்தணனையழைத்துச் சென்றான். வேடன் அந்தணனைத் தன்னகத்திலுள்ள அழகானதோர் பாகத்திற்கழைத்துச் சேரலும், ஆங்கு மனங்கவரும்படியான அழகிய அணிகளும், ஆசனங்களும், புஷ்பங்களும், வாஸனைத்திரவியங்களும் நிறைந்திருந்தன. ஆங்குத்துல்யமான வெள்ளை வஸ்திரந்தரித்து அவனுடைய பெற்றோர்கள் சௌகரியமாக வீற்றிருந்தார்கள். வேடன் அவர்களைக் கண்டதும் சாஷ்டாங்கமாய்ப் பூமியில்விழுந்து நமஸ்கரித்து அவர்களுக்குப்பாதசேவை புரிந்தான். மஹாஜமதக்னி குமாரனாகிய பாசாரமன் தன் தாய்தந்தையர்களுக்கு எள்ளளவேனும் குறைவில்லாது உபசரிக்கப் பாடுபட்டதைக்காட்டிலும்மேலாகப் பாடுபடுகிற ஏ! திருக்குமாரா!! “உனக்கு விசேஷமான மங்களாசீர்வாதம்! தீர்க்காயுஷ்மான்பவா! புத்திரோத்ராபிவிருத்திரஸ்து” என்று அவனுக்கு ஆசீர்வசனம் கூறினார்கள்.

பின்னர், வேடன் அந்தணனைத் தன் தாய் தந்தையர்களுக்குக் காண்பித்தலும் அவர்கள் அந்தணனுக்கு விதிப்படி வந்தனைபுரிந்து உபசாரவார்த்தைகள் கூறலும் அந்தணன் அவர்களது பேராகக்ஷேமங்களைப்பற்றிக் குசலப்ரசினம் செய்தான். ஓ! அறிவிற் சிறந்த அந்தணனே! “இவர்கள்தான் என்னுடைய பெற்றோர்கள்; இவர்களை நான் தெய்வம்போலப் பூஜியாநிற்கின்றேன். யான் கடவுளர்க்குரிய எக்காரியத்தையும், இவர்களுக்கு அர்ப்பணம் செய்கிறேன். பத்திரபுஷ்பம் பலம் மணிகள் தேடி இவர்களுக்கு அர்ப்பணம் செய்து சந்தோஷிப்பிக்கிறேன். காருகபத்யம், ஆகவனீயம், தக்ஷணக்கினி என மூன்று அக்னி, யாகம், வேதங்கள்போலும் இவர்களை நான் கருதுகிறேன். என்னிடத்திலுள்ள சகல பொருள்களும் அவர்களுக்குரிய கடமைகளைச் செய்வதற்காகவேயிருக்கின்றன; அவர்களுக்கு முறைப்படி அர்க்யபாத்யாசமனம் வழங்கி

அவர்களுக்கு ஆகாரமளிக்கிறேன். எனக்கு அவர்கள் மஹா குரு போல் விளங்கிவருகிறார்கள். அவர்களைக் கடவுள் போலவே போற்றிவருகின்றேன்.

“ஸதாசிவாபராபராதயாகிதேமஹாகுரோ
சிதானவாஸுகாகராத்வாகாப்ரகாசனே
உதாரமாகுணாத்மனேஉகாரரூபையேயுனைச்
சதாமனத்திருத்தும்சபாபதியுமேசனே.”

என்று கடவுளைப்போல் அவர்களைச் சர்வகாலத்தும் என்னுள் ளத்திருத்தியே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். சிறந்த இவ்வாசா ரத்தினற்றான் நான் சிறந்த ஞானத்தை யடைந்தேன். மதம் என் பதற்கும் பொருள் இதுதான். மிதிலாநகர வேடனாகிய என்னிட மிருந்து நீவிர் அறியக்கூடியதும் இதுதான். ஆதலின், உம்முடைய தந்தைதாயரிடத்திற்கு நீவிர் விரைந்து செல்லுவீர்; அவர்கள் மிகுதியும் வித்தாப்பியர்கள்; அவர்கள் ஏறக்குறைய நயன ஒளி கெட்டவர்கள் என்னலாம். உம்முடைய பிரிவினால் மிகுதியும் வருத் தமுறுகின்றனர். நீவிர் அவர்களை இக்காலத்திற் பிரிந்து வந்திருத் தலும் அடாது; ஆதலின் நீவிர் காலதாமதமின்றி யவர்களிடஞ் சென்று அவர்களைத்தேற்றுவீர். உம்முடைய தந்தை தாயர்களைக் கௌரவப்படுத்துவதற்காகவும், உபசரிப்பதற்காகவும் விரைந்துசெ ல்வீர்களாக; ஏனெனில், இதைக்காட்டிலும் சிறந்த ஆசாரம் எவ் வித கிருகஸ்தனுக்கும் இல்லையென்றும், இதுதான் எவ்வில்லறத் தானுக்கும் நித்திய கடைமையென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறினான். பிராமணன் வேடன் புத்திமதிகளுக்காக வந்தன மளித்து அவனிடமிருந்து விடைபெற்றுத் தன்னகம் சென்றது முதல் தன்னுடைய தாய்தந்தையர்களை மிகவும் உபசாரத்தோடும், உண்மையான பக்தி விசுவாசத்துடனும் போற்றிப்புரப்பதானான்” என்று பஹாபாரதம் வனபர்வம் கூறுகின்றது.

“தாயினிற் சிறந்த தெய்வ மிலையுயர் தந்தை தன்னின்
ஏயநற் குருவுமில்லை யென்னின் மற்றிவர்க டாளில்
தூய்மலர் தூவிநாளுந் தொழுதிடு மறிஞர் தாமே
யாய் கதிர் பரப்பும் பொன்னுட் டமராயினிது வாழ்வார்.”

வீ. சுப்பிரமணிய ஐயர்.

உ இராமநாதபுரம் ஜில்லா பாலயம்பட்டி வித்தியா காட்சி சாவஸ.

நாளதுவருஷம் ஏப்ரல்மாதம் 6௨, 7௨, 8௨ ஆகியமூன்று தினங்களில், பாலயம்பட்டி பாலசுப்பிரமணிய பிரதம வித்தியாசாலை உபாத்திமைச் சங்கத்தின் சம்பந்தமாக ஒரு வித்தியா காட்சிசாலை திறக்கப்பட்டு நடத்தப்பெறும். அக்காலத்தில் இராமநாதபுரம் டிஸ்ட்ரிக்டு ஜட்ஜி துரையவர்கள் அக்கிராசனாதிபதியாக இருப்பார்கள். 7-வது சர்க்கில் ஸ்கூல் பெரிய இன்ஸ்பெக்டர்வர்கள் காட்சிசாலையைத் திறப்பதற்குமுந்தி ஓர் உபநியாசம் செய்வார்கள். அனேக உபநியாசங்களும், இரவில் பூதக்கண்ணாடிக் காட்சிகளும் ஏற்பாடாயிருக்கின்றன.

இந்தக் காட்சிசாலை நன்கு நிறைவேறும்பொருட்டு எல்லாக்கனவான்களுடைய உதவியும் வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் கனவான்கள் அடியிற்கண்ட காட்சிப்பொருள்களைத் தங்களாற் கூடியவளவு 1911-12 மார்ச்சுமீ 25-க்கு முந்தி அனுப்பும்படியும், மேற்கண்ட விசேஷத்துக்கு வந்து விஜயம் செய்யும்படியும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

வேண்டி அழைக்கப்படும் சாமான்கள்.

1. வித்தியா பிரிவு:—

1. பிள்ளைகளின் கையெழுத்து.

2. உபாத்திமார்களாலும், மாணாக்கர்களாலும், வேலையில்தேர்ந்தவர்களாலும், கடிதத்தில் தயார்செய்யப்பட்ட பலவித சித்திரங்கள், பூகோள தேசப்படங்கள், பூகோள உருண்டைகள், பூகோள சம்பந்தமான படங்கள், தேசசரித்திர படங்கள், கனிமண் உருண்டைகள், கடிதமடிப்பு வேலைகள், கடித வெட்டு வேலைகள், மணி வேலைகள், பாசி வேலைகள், கூடை முடைதல் முதலிய வேலைகள், பட்டாணி வேலைகள், குத்தித் தைத்த வேலைகள், சரிகை வேலைகள், சடைவேலைகள், நூல் வேலைகள், கம்பளிநூல் வேலைகள்.

3. போதனைக்கென்று உபாத்திமார்களாற் செய்யப்பட்டபோதனா உபகரணங்கள். (ஒவ்வொரு உபகரணத்தையும் விவரித்து எழுதவேண்டும்).

வித்தியா காட்சி சாலை.

4. உபாத்திமார்களாலும், மாணுக்கர்களாலும், இதரர்களாலும் செய்யப்பட்ட கைத்தொழில் வேலைகள்.

5. உபாத்திமார்களாலும், மாணுக்கர்களாலும், இதரர்களாலும் செர்க்கப்பட்ட போஸ்டு ஸ்டாம்புகள், நாணயங்கள், பூச்சிகள், முதலியவை.

6. கீர்த்திபெற்ற உபாத்திமார்கள், பண்டிதர்கள், அரசர்கள், மந்திரிகள் முதலிய பிரபல கனவான்களின் படங்கள்.

7. ஸ்கூல் கட்டிடங்கள், வேலைச்சாலைகள், இயந்திரங்கள், காட்சிசாலைகளின் படங்கள்.

8. காட்சிசாலைக்குச் செளகரியமாய் அனுப்பக்கூடிய உள்ளூர் விளைபொருள்கள், அல்லது தாதுவர்க்கப்பொருள்கள், அல்லது சுரங்கத்தில் உண்டாகும் உலோகங்கள்.

9. காட்சிசாலைக்குச் சிறந்ததாகத்தோன்றும் வேறு சாமான்கள்.

II. விவசாயப் பிரிவு.

1. உலகத்தாருக்கு அருமையாக உபயோகப்படுந் தன்மையால், பொதுஜனங்கள் அவசியமாய்ப் பார்க்கவேண்டிய விளைபொருள்கள்.

2. தற்கால நவீனமுறைகளாலோ, விசேஷ பயிர்த்திறமையினாலோ உண்டாக்கப்பட்ட விளைபொருள்கள்.

3. புராதனமாய் வழங்கிவந்த விவசாயக் கருவிகளைத் தோற்கடிக்கும் நவீன விவசாயக் கருவிகள், உபகரணங்கள், இயந்திரங்கள்.

III. கைத்தொழிற் பிரிவு:—

1. பொதுஜனங்களுக்கு விசேஷ உபயோகத்துக்குதவும் கைத்தொழிற் சாமான்கள், சுவர்க் கருப்புப் பலகைக்கும், மரக் கருப்புப் பலகைக்கும் பூசக்கூடிய மை செய்யும்விதம். செலவு சருக்கமானதாயும், சிறந்ததாயுமிருக்கவேண்டும். செங்கல், மரத்துண்டில் மை பூசி மாதிரி அனுப்பவேண்டும்.

2. விசேஷித்த வேலைத்திறமையையும், கைச் சாமர்த்தியத்தையும் காட்டக்கூடிய கைத்தொழில் வேலைகள்.

3. புராதனமாய் வழங்கிவரும் கைத்தொழிற் கருவிகளைத் தோற்கடிக்கும் நவீனக்கைத்தொழிற் கருவிகள், உபகரணங்கள், இயந்திரங்கள்.

IV. சங்கீதப் பிரிவு.—சுதேச மேளம், நரம்புக்கருவிகள் (பிடில் வீணை முதலிய) இவைகளை உபயோகித்துக்காட்டல். இந்த வாத்தியக்காரர்கள் தாங்கள்செய்யும் கச்சேரிகளுக்குப் பணம் கேட்கக் கூடாது. தாசிகள் கச்சேரிக்கு உத்தரவுகொடுக்கமாட்டோம்.

V. தேகப்பயிற்சிப் பிரிவு:—சுதேச கசரத்து; இதைச்செய்து காட்டுகிறவர்களும் தங்கள் ஆட்டங்களுக்குப் பணம்கேட்கக்கூடாது. சங்கீதப் பிரிவும் தேகப்பயிர்ச்சப்பிரிவும், மதுரை இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் உள்ளவர்களுக்குமட்டுந்தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டு பிரிவுகளைச் சேர்ந்தவர்கள் மார்ச்சு 15-க்குள் தேர்வித்து உத்தரவுபெறவேண்டும்.

முக்கிய குறிப்புகள்:—

1. காட்சிசாலைக்கு அனுப்பப்படும் எல்லாச் சாமான்களையும் சொந்தக்காரர்களுடைய செலவில்தான் அனுப்பவேண்டும். திருப்பியனுப்பப்படும் சாமான்களும் அவர்கள் செலவில்தான் அனுப்பப்படும்.

2. ஒவ்வொரு சாமானையும் அனுப்புகிறவர், சாமான் செய்தவர் அல்லது சொந்தக்காரருடைய பெயர், தொழில், வயது, சாமானின் விவரம் ஆகிய விஷயங்களைக் குறித்து எழுதியனுப்பவேண்டும். உபாத்திமார்களாலும், மாணுக்கர்களாலும், செய்யப்பட்ட சாமான்களாயிருந்தால், ஸ்கூல், ரேஞ்சு, வகுப்பின் பெயரையும் குறிக்கவேண்டும்.

முக்கியமாய்க் கவனிக்க.

3. மாணுக்கர்கள், உபாத்திமார்கள், இதரர்கள் செய்த சாமான்களுக்கும், வேலைத்திறமைக்குத் தக்கபடி ஜட்சுகள் நிதானிக்கும் வண்ணம் பதக்கங்களும் (மேடல்கள்) சேர்ப்பிகேட்டுகளும் கொடுக்கப்படும்.

4. பதக்கங்களும், சேர்ப்பிகேட்டுகளும் பெறவேண்டுமென்று அனுப்பப்படும் சாமான்களை அவ்வாறு குறித்து அனுப்பவேண்டும். அவைகளின் விவரத்தையும் பூர்த்தியாய் எழுதியனுப்பவேண்டும்.

5. விலைமதிப்புள்ள சாமான்களைச் சாமான்களின் சொந்தக்காரர்களாவது அவர்களுடைய ஏஜண்டுகளாவது பாதுகாத்துக்கொள்ளவேண்டும். கூடியமட்டும் சாமான்கள் களவுபோகாதபடிக்கு பந்தோபஸ்துச் செய்வோம். ஆனால், இந்தவிதி காட்சிசாலைக்கென்று கடனாய்க் கமிட்டியார் பொறுப்பில் வாங்கும் சாமான்களுக்குப் பொருந்தாது.

6. 1911-ஆம் பிப்ரவரிமீ கடைசிக்குள் இன்ன சாமான்கள் அனுப்பப்போகிறோம் என்று தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறது.

பொதுஜன நன்மையைக்கருதி மேற்கண்ட விஷயங்களைப்பற்றிச் சிரத்தை எடுப்பீர்களென்று நம்புவதுடன் எங்கள் வந்தனத்தையும் செலுத்துகிறோம்.

இப்படிக்கு,

1. ப. பார்த்தசாரதி நாயக்கர், B.A. L.T.,

மேற்கண்ட உபாத்திமைச் சங்கத்தின் அக்கிராசனாதிபதியும், திருச்சுளி ரோஞ்சு ஸ்கூல் சப் அசிஸ்டண்டு இன்ஸ்பெக்டரும்.

2. REV. F. E. JEFFERY, M.A. B.D.,

3. அ. பெ. அல்லிமுத்து நாடார்.

காட்சிசாலைக் கமிட்டியின் அக்கிராசனாதிபதிகள்.

N.B.—கடிதங்கள் எழுதுவோர் முதல் கையொப்பமிட்டிருக்கிறவருக்கு எழுதவும்.

தபாலபீஸ் அறுப்புக்கோட்டை; ரயில்வேஸ்டேஷன் விருதுபட்டி; அறுப்புக்கோட்டையிலிருந்து 11-மயில்; ரயில் மார்க்கமாய் அனுப்பப்படும்சாமான்களை விருதுபட்டி கூத்திரிய வித்தியாசாலைத் தலைமை உபாத்தியாயர் மகா-ரா-ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகம் நாடார், B.A. அவர்களுக்கு அனுப்பி முதல் கையொப்பமிட்டிருக்கிறவருக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும்.

வர்த்தகர்கள் கொண்டுவரும் சாமான்களை ஜட்சுகள் பார்வையிட்டபின்பு சரியான விலைக்கு விற்கலாம். மார்ச்சுமீ 15-க்குள் தெரிவித்து உத்தரவு பெறவேண்டும்.

1910-ஹு அக்டோபர்மீ 1உ முதல் 30உ முடிவு வரையுள்ள வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு.	தொகை. ரூ.	தொகை. ரூ.	தொகை. ரூ.	தொகை. ரூ.
1910-ஹு அக்டோபர்மீ த்துக்குரிய புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் மா தச் சந்தாவரவு	...	50	0	...
செந்தமிழ்ச் சந்தாவரவு	...	64	3	...
பிரிண்டிங் ஆபீஸ் அச்சுக்கூலி வரவு	...	171	15	...
பைண்டிங் ஆபீசு வரவு	...	5	15	...
புத்தகவிற்பனை வரவு	...	103	0	...
சங்கம்காலிலும் மாக்கடைவாடகை நாளது சாதாரண ஹு ஐப்பசிமீத் துக்கு வரவு	...	35	0	...
(வினம்பரம்) அட்வர்ட்டைஸ்மெண்ட் வரவு	...	7	15	...
தனித்தமிழ்ப் பரிசுக்கூலி கட்டணம் வரவு	...	1	0	...
சில்லரை வரவு	...	1	4	...
சங்கம் சிப்பந்திகளுக்கு 1910ஹு அக்டோ பர்மீத்திய சம்பளப்பட்டுவாடா ரிஜிஸ்டர்ப் படி செல்லாக்கியது	...	...	...	334 12 2
சங்கம் கலாசாலை மாணவர்களுக்கு ஆகாராதி போவணைக்காக ஹை அக்டோபர்மீ த்துக் குச் செல்லாக்கியது	...	...	...	82 4 1
கலாசாலை உபயோகத்துக்கு வாங்கிய புத்த கங்கள்	...	...	...	11 8 6
பைண்டிங் ஆபீஸ் ஸ்டேஷனரிச் செலவு	...	...	...	7 14 0
ஹை-ஆபீஸ் ரயில்வேசார்ஜ் செலவு	...	...	...	0 8 0
ஹை ஆபீஸ் கண்டிண்டென்சிச் செலவு	...	...	...	31 6 1

ஆக பைண்டிங் ஆபீசுச் செலவு	...	39	12	1
பிரின்டிங் ஆபீசு ஸ்டேஷனரிச் செலவு	4 1			
ஹெ ஆபீசு எஞ்சின் சம்மந்தமாய்	26			
எண்ணெய்ச் செலவு	3 1			
ஹெ ஆபீசு கண்டிண்ட்மென்சு செலவு	2 0 7			
ஆக பிரின்டிங் ஆபீசுச் செலவு	...	43	7	9
போஸ்டேஜ் செலவு	...	21	0	0
ரிப்பேர் வகையிற் செலவு	...		3	0
சங்கமாயீசுயிருக்கிற கட்டிடத்துக் கு1319-20 பசலிகளுக்குகிலவரி செல்லாக்கியது	5 9 8			
சங்கம் 'உபயோகத்துக்கு வாங்கி மாற்றிக்கொண்டிருக்கிற பங்க னாவதுக்கு நாளதுசாதாரணவரு சித்திரைமீ முதல் ஆவணமீ முடிய மீ 5-க்குவாடகை தண்ணீர் வரி செல்லாக்கியது. 112	0 0			
ஆக வாடகை வரிச்செலவு	...	117	9	8
லைபிரேரி உபயோகத்துக்கு வாங்கிய புத்த கங்கள்	...	1	5	0

சென்னை ச-மி. பத்திரிகைக்கு 1910 ஹிஸ்டரிச் டிசம்பர் முடியச் பஸ் கிரிப்தன் எக்ஸ்சேஞ்ஜு போக பாச்சிசெல்லாக்கியது ரூ. 2 8 0 சென்னை சா. நாகலிங்கமுதலியா ரவர்களிடமிருந்து வந்த பெரிய புராணம் வகையரா எடுகள் 13-க்கு ரயில்வே சார்ஜ் செலுத் தியது ரூ. 1 4 0 மெய்லின் மான்களுக்கு எக்ஸ்ட்ரா சார்ஜ் கொடுத்தது 2 0 0 தனித்தமிப்பீசைக்ஷி வீண்ணப் பபாசங்கள் அச்சிடப் பெர்வா ங்கியது ரூ. 1 11 0 மணியார்டர் கமிஷன் .. செலவு 0 3 0 வண்டிவாட்டகை சுமையகூலி மற்ற இதர சில்லறைச் செலவு 1 5 0 ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி செலவு ...	440	4 8	8 15 0
ஆக வரவு	738	6 10	660
சென்ற அக்டோபர் மீ திண் கடைசித்தேதியில் நின்ற பாக்கித்தொகை ...	1173	11 1	512
ஆக மொத்தம் வரவு	1173	11 1	1713
ஆக மொத்தம்			ஆக மொத்தம்

திரு. நாராயணையங்கார்,
5-2-11 மாளேஜர்.

Audited and found correct

S. GOPALASAWMY IYENGAR,
18-2-11. Auditor.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து

1910-ஹு டிசம்பர்மீ 1உ முதல் 31உ முடிவு வரையுள்ள வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு.	தொகை.	தூ.	அ. ப.	செலவு.	தொகை.	தூ.	அ. ப.
1910 ஹு நவம்பர் மீ த்துக்குரிய பதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் மாதச் சந்தா வரவு	...	50	0	சங்கம் சிப்பந்திசளுக்கு 1910 ஹு நவம்பர் மீ த்திய சம்பளப் பட்டுவாடா ரிஜிஸ்டர் படி செலலாக்கியது	...	347	10 8
1910 ஹு ஜனவரிமீ முதல் துக்கோடா பர்மீ முடிய மீ 10-க்கு எட்டைய புரம் சமஸ்தானம் மாதச்சந்தா வரவு	...	100	0	சங்கம் கல-சாலே மாணவர்களுக்கு ஆகாராதி போஷணைக்காக ஹெ நவம்பர்மீ த்திற்குச் செலலாக்கியது	...	78	11 9
செந்தபிழ்ச்சந்தா வரவு	...	36	1	கலாசாலே உபயோகத்துக்கு வாங்கிய புத்தகங்கள்	...	4	0 0
பிரிண்டிங் ஆபீஸ் அச்சுக்கூலி வரவு	...	128	5	பைண்டிங் ஆபீஸ் கண்டிண்டன்சிச் செலவு	...	8	9 6
பைண்டிங் ஆபீஸ் வரவு	...	25	12	பிரிண்டிங் ஆபீஸ் ஸ்டேஷனரிச் செலவு	...	60	7 6
புத்தகவிற்பனை வரவு	...	81	4	ஹெ-ஆபீஸ் எஞ்சின் சம்மந்தமாய் எண்ணெய்ச் செலவு	...	7	8 10
சங்கம் காலிலம் மரக்கடைவாடகை நாளது சாதாரண ஹு கார்த்திகை மீ த்துக்குவரவு	...	35	0	ஹெ-ஆபீஸ் கண்டிண்டன்சிச் செலவு	...	25	4 8
தனித்தமிழ்ப் பரிசைக்கக் கட்டணம் வரவு	...	5	0	ஆக பிரிண்டிங் ஆபீசுச் செலவு	...	93	5 0

1911 (ஸ்ரீ ஜனவரி) 1-ல் முதல் 31-ல் முடிவடையுள்ள வரவு செலவு கணக்கு.

தொகை.	தொகை.	தொகை.	தொகை.
ரூ. அ. ப.	ரூ. அ. ப.	ரூ. அ. ப.	ரூ. அ. ப.
1910 ஸ்ரீ டிசம்பர் மீ த்துக்குரிய புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் மா தச்சத்தாவரவு	50 0 0	சங்கம் சிப்பந்திசனாக்கு 1910 ஸ்ரீ டிசம்பர் மீ த்துக்குரிய புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் மா தச்சத்தாவரவு	556 12 2
1911 ஸ்ரீ ஜனவரி மீ த்துக்குரிய புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் மா தச்சத்தாவரவு	50 0 0	பைண்டிங் ஆபீசு வட்டேஷனரிச் செலவு	0 5 0
செந்தமிழ்ச்சத்தாவரவு	40 8 0	ஹை ஆபீசு கண்டிண்டன்சிசெலவு	11 15 0
பிரின்டிங் ஆபீசு அச்சுக்கூலி வரவு	218 12 0	ஆக பைண்டிங் ஆபீசுச் செலவு	...
பைண்டிங் ஆபீசு வரவு	20 14 0	பிரின்டிங் ஆபீசு வட்டேஷனரிச் செலவு	12 4 0
புத்தகவிற்பனை வரவு	92 8 0	ஹை ஆபீசு ரயில்வே சார்ஜ்	62 2 3
சங்கம் காலிநிலம் மரக்கடைவாடகை நானது சாதாரண ஸ்ரீ மார்கழி மீ த்துக்கு வரவு	35 0 0	ஹை ஆபீசு எஞ்சின் சம்மந்தமாய் எண்ணெய்ச் செலவு	0 8 0
தனித்தமிழ்ப் பரிணைப்பு செலவிற்காக சென்னை செண்டருக் கணப்பிய ம ணியார்டர், பரிணைப்பு நடவாத்தால் திருப்பவாபஸ் வரவு	1 0 0	ஹை ஆபீசு கண்டிண்டன்சிசெலவு	16 11 4
	...	ஆக பிரின்டிங் ஆபீசுச் செலவு	6 0
	...	போஸ்டேஜ் செலவு	92 11 7
	...	கிப்பேர் வகையிற் செலவு	28 0 0
	...	தனித்தமிழ்ப் பரிணைப்பு சம்பந்த மாய்ச்செலவு	0 11 0

மணியார்டர் கமிஷன் ரூ தலிய	1	2	6
சில்லரைச் செலவு			
சுலாசுரீல உபயோகத்துக்குவாங்			
கிய மண்ணெண்ணெய் டின்			
ஒன்றுக்கு கிரயம்	1	14	6
9-வது வுல்கூட்டபுரோஜீடிங்ஸ்			
தஞ்சைத் தமிழ்ச்சங்கம் மகா-			
ரா-பூரீ சாம்பசிவநாடனாரவர்	0	12	0
சுருக்கனுப்ப ரயில்சார்ஜ்	0	3	6
வண்டிவாடகை ரூ தலிய செலவு			
ஆரீஸ்உபயோகத்துக்கு வாங்கிய			
ஸ்டேஷனரி, பிரெளன் பே			
பர் ரூ தலியவாங்கிய வசையிற்	5	4	9
செலவு			
ஆக மேற்காட்டிய லீவரப்படி செலவு	14	13	9
ஆக மொத்தம் செலவு	500	4	6
ஆக மொத்தம் செலவு	281	5	3
பேரக பாக்கி இருப்பு	781		9
ஆக மொத்தம்	781		9

போஸ்டேஜ் செலவு	...	17	0	0
ரிப்பேர் வகையிற் செலவு	...	3	8	6
சங்கம் ஆபீசுயிருக்கிற கட்டிடம், சங்கம் காலி நிலம், பிரீவி முதலியவைகளுக்கு முனிசி பல் வரிசெலுத்தியது	...	136	3	8
ஆபீசு உபயோகத்துக்கு வாங்கிய பூட்டுவகை யரா சாமான்களின் ஸ்டாக் செலவு	...	1	4	6
சங்கம் அக்கிராசனாதிபதியவர்கள் இவ்விடம் வந்த புதுக்கோட் டை மஹாராஜா அவர்களைப் பார்ப்பதற்காக வாங்கிய ஜூரி கை ஹாரம்வகையரா செலவு	7	13	0	
பிரின்டிங் மெஷினைக் கையால் சுற்ற கூலி கொடுத்தது	1	12	0	
ரூலிங், கட்டிங் சார்ஜ் கொடுத்தது	1	2	0	
வண்டிவாடகை சுமை கூலி கொ டுத்தது	0	4	0	
ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி செலவு	...	10	15	0

ஆக வரவு

சென்றவெம்பர்மீட்டின் கடைசிக்காலத்தில்
நின்ற பாக்கித் தொகை

ஆகமொத்தம் செலவு

ஆகமொத்தம் வரவு

ஆகமொத்தம்

461	6	6
512	13	10
974	4	4
974	4	4

...

...

...

701

272

974

4

15

4

7

9

4

Audited and found correct.

திரு. நாராயணையங்கார், }
5-2-11, மாளேஜர். }

S. GOPALASAWMY IYENGAR,

19-3-11. Auditor